סדר

תחנות ובקשות

פֿיר

פֿראָממע יידישע פֿרויען·

TECHINOTH.

רעדעלהיים

שנת תרנ"א לפ"ק.

Rödelheim,

Druck u. Verlag von J. Lehrberger & Comp.

1891.

דיזע **תחנה** זאָגע **מאַן** וועהרענד דער **חזן** (אנעים זמירות) זינגט:

פְּתַח לִי שַׁעֲרֵי רַחֲמִים יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ כִּי יְיָ הוּא אֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד: יְיָ נְחֵנִי בְצִדְקָתֶךָ לְמַעַן שׁוֹרְרָי הַיְשַׁר לְפָנַי דַּרְכֶּךָ: יְיָ יִשְׁמוֹר צֵאתִי וּבוֹאִי לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

איך האָפפע צו קיינעם אַנדערן גאָטט אַלז צו דיר, גאָטט דעם אַללמאַכטיגען (הטוב והמטיב לעושי רצונו) דיין פֿאָלק ישראל האָבט דיך; געוואָהרע דאָך דאַז בע־געהרען מיינעז הערצענז אונד דאַז בעגעהרען דיינעז גאַנצען פֿאָלקז ישראל (לחיים ולשלום לעושר ולכבוד ולגדול בנים ההולכים בדרך הישרה **מעתה** ועד עולם אמן ואמן). ליעבער גאָטט! האָפפע איר דיא טהאָרע פֿאָן **תפלה תחנה** אונד **תשובה** (ותשמע **תפלתי** ובקשתי **כתפלת** אברהם יצחק ויעקב **משה** ואהרן דוד ושלמה). ליעבער גאָטט! האָפפע איר דיא טהאָרע פֿאָם הימעל אונד פֿאָן גן עדן, פֿערגיס מיין געבעט אונד דאַז געבעט אַללער צדיקים וצדקניות, (**כמו שקבלת כל תפלות** ובקשות **של** בעלי **תשובה** והמאמינים **בשמך** הגדול והנורא ואל ישלוט בנו יצר הרע בשום אופן **שבעולם**) אונד בעגנאַדיגע אַן דיינעם הייליגען **שבת** איך, מיינען מאַן וכל **בית** אבותי ואחיותי ש״י **ות״י** לטוב ולחן ולחסד בעיניך ובעיני **כל** רואנו אמן ואמן) וברחמיך הגדולים הצילני מדינה **של** גיהנם מחבוט הקבר ומחבלו **של משיח**) לאָס איך אַללעס גוטע געניעססען הייטע אַם הייליגען **שבת**, אַן יעגעם יום טוב אונד צו יעדער צייט. (רבונו **של** עולם! זכני **לראות** במהרה בנים העוסקים בתורתך הקדושה והטהורה) לאָס איך עם בעלי ש״י דיא זכיה האָבען זיא צו ערציעהען **לתורה** ולחופה ולמעשים טובים — אמן.

א. דיזע בקשה זאָגע מאַן ווען מאַן אין דיא שולע קאָממט:

מַה טֹּבוּ אֹהָלֶיךָ יַעֲקֹב מִשְׁכְּנֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל: וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבֹא בֵיתֶךָ בִּזְכוּת אַבְרָהָם שֶׁנִּקְרָא אִישׁ חָסִיד אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל קָדְשְׁךָ בִּזְכוּת יִצְחָק שֶׁנֶּעֱקַד עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ בְּיִרְאָתֶךָ בִּזְכוּת יַעֲקֹב שֶׁאָמַר מַה נּוֹרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה: רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם בִּזְכוּת שְׁלֹשֶׁת אָבוֹת אֵלּוּ אָבֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתִי תְּפִלַּת הָאֶבְיוֹן לְרַחֲמִים וּלְרָצוֹן לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ וְתַעֲלֶה וְתִתְנַשֵּׂא לְכֶתֶר עַל־רֹאשְׁךָ עַל יְדֵי מְטַ״ט שַׂר הַפָּנִים אָמֵן סֶלָה: אֵשׁ תָּמִיד תּוּקַד עַל הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכְבֶּה: סֵעֲפִים שָׂנֵאתִי וְתוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי: יְיָ אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ: וַאֲנִי אֶשְׁתַּחֲוֶה וְאֶכְרָעָה אֶבְרְכָה לִפְנֵי יְיָ עֹשִׂי: וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ:

ב. דיעזע **תחנה** זַגע מַן מַבענדז חונד מָרגענז בכוונה נַך (**מה טובו**)**:**

מי אנכי? ווער בין חיך, דַס חיך עז וואַגע מַנצובעטען חיינען זָו פֿורכֿט־בַּרען קָעניג, דער דָּא חיזט חיין קָעניג אַללער קָעניגע? דער דָא חיזט **מ**ולך מוֹלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, געלֿבט חונד געהייליגט זייח זיין ווירדיגער נאמע! — חיך בין יָא חיין זינדענפֿאללעז געשֶׁעפּף חונד הַבע דיינען פֿורכֿטבַּרען חונד הָכֿגעעהרטען נַאמען אָ גאָטט! מיט מיינען בֶּזען מעשים דיח חיך געטהַאן, ערצירנט; חיך בין יָא נור בלוט חונד פֿלייש, ווחורם חונד מָטטע, חונד בין ניכֿט ווירדיג אַן דיינען גרָססען חונד הָכֿגעעהרטען נַאמען חויך נור צו דענקען; געשווייגע פֿאָר דיר צו בעטען חונד דיעזען גרָססען חונד הָהך געעהרטען נַאמען זָא אָפֿט צו מעלדען — וועהע מיר! ווימ זָלל חיך מיין מַנגעזיכֿט חויפֿהעבען פֿאָר דעם מוֹלך מוֹלכי המלכים הקדוש ברוך הוא? וויח קַאן חיך בעשטעהען פֿאָר חיינעם זָא הָהך געעהרטען חונד פֿורכֿטבַּרען, דער דָא חיזט חיין קָעניג חיבער מַללע קָעניגע חונד חיין הערר חיבער מַללע הערען? — געלֿבט חונד געהייליגט זייח זיין נאמע! — ער חיזט ערהַאבען חיבער מַללע הָהען, חונד חיזט חיין הערשער חיבער מַללע הערשער; דָאך וועגען זיינער גרָססען גנַאדע חונד בַּרמהערציג־קייט, דַא ער זיך דער גנַאדען ווען ערבַּרמט, האַט ער חויך געוויס גערן דיח **תפֿלות** חונד בקשות פֿאָן מיר זיינער מַגד, גלייכֿוויח יענער פסוק זַאגט: (קרוב ה׳ לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת) „גָאטט חיזט נַאהע מַללען דענען, דיח חיהן מיט וואַהרהייט מַנרופֿען (ואת שועתם ישמע ויושיעם) חונד חיהר שרייען פֿערנימט ער חונד רעטטעט זיח.“ ווייטער שטעהט חים פסוק: (שומע **תפֿלה** עדיך **כל** בשר יבואו), „דוח גָאטט! פֿערנימזט דיח **תפֿלות** מַללער קרעַאטורען, דיח דיך **מ**יט וואַהרהייט מַנרופֿען“ — **מ**מן סלה!

ג. דיעזע **תחנה** זַגע מַן טָעגליך בכוונה, נַאמליך דעז מָרגענז פֿריה נַאך — **מ**קדש **א**ת **ש**מך ברבים.

ואתה קדוש. — דוח ביזט הייליג, דיין נַאמע חיזט הייליג, חונד מַללע קינדער ישראל׳ז הייליגען דיינען ווירדיגען הָהך געעהרטען נַאמען: זיח זינד ענטשלָאססען צו דולדען מַללע פּלַאגען וועגען דיינעז הייליגען נַאמענז, חונד וועגען דער עהרע דיינעז פֿאָלקז ישראל׳ז. חיך ביטטע דיך, דוח פֿורכֿט־בַּרער חונד הייליגער גָאטט! ווען דיין הייליגער וויללע מַנדערז בעשלָיעסען זָאללטע, מיך חין פֿערזוכונג צו בריינגען; זָא גיב מיר חין מיינע געדַאנקען חונד חין מיינען מונד דיח פֿורכֿט דיינעז נַאמענז; גיב מיר קרַאפֿט מַללען בֶּזען געדַאנקען חונד מַנרייצונגען צו ווידערשטעהען, דַאמיט חיך חיהן הייליגען זָאללע ברבים, מָפֿפֿענטליך פֿאָר מַללען לייטען, גלייכֿוויח פֿיעלע טויזענד חונד טויזענד דיינעז פֿאָלקז ישראל׳ז עז געטהַאן הַאבען, חינדעם זיח חיהר לעבען דער הייליגונג דיינעז נַאמענז בערייטוויללינג געאָפֿפֿערט הַאבען; דען דוח ביזט מיין גָאטט חונד ווייסט מַללעז, ווַאז חין מיינעם הערצען פֿער־בָּרגען חיזט; דוח ווייסט וויח ענטשלָאססען חיך בין, מיין פֿלייש חונד בלוט הינצוגעבען, חונד יעדע שווערע פּייניגונג חין דער וועלט צו דולדען וועגען הייליגונג דיינעז גרָוססען נַאמענז. דען דוח ביזט גָאטט מונזער הערר! דוח ביזט חיין מַללמעכֿטיגער חונד ווַאהרהַאפֿטער גָאטט; חונד וועגען דיינער הייליגען **תורה**, וועלכֿע ווַאהרהַאפֿט חונד מונפֿערענדערליך חיזט, חונד וועגען

דיינעס פֿאָלק ישראל. אַנטוואָרטע מיר גאָטט! אונד לאַס דאָך דיינען נאַמען דורך מיך געהייליגט ווערדען, דען דוא ביזט איין גערעכטער דַיָּן אונד איין וואַהרהאַפֿטער **שׁוֹפֵט**. אונזערע חכמים האַבען קלאַר געשריעבען, דאַס, ווען יעמאַנד זיינען לייב מיט גאַנצעם הערצען וועגען הייליגונג דיינעס נאַמענס איבערליעפֿערט, ער דאַן דיא יסורים ניכט פֿיהלט; דאָך פֿירכטע איך דיא שוואַכע מיינער ענטשלוססע, דאַס איך נעמליך ניכט מיט גאַנצעם הערצען מיינען לייב דאַן היננעבען מעכטע, אונד דיא מאַרטער מיך אַבשרעקקען קאָננטען; דעסוועגען ביטטע איך דיך, דאַס דוא מיט מיר דאַן זיין זאָללזט, מיינע מחשבה ריין צו ערהאַלטען, מיך מיט קראַפֿט צור בעאָבאַכטונג דער הייליגען געזעטצע צו שטאַרקען. אונד דאַס איך מיך דאַן וועגען דער יסורים פֿרייע, דיא איך אויזשטעהן מיסטע. פֿערלייהע אויך דאַן מיינעם מונדע זאַנפֿטע וואָרטע אונד רעדענזאַרטען — דיא דיינער אונד דיינעס הייליגען נאַמענס ווירדיג זינד, דאַמיט איך דיך מיט פֿערשטאַנד אונד קלוגהייט פֿאָר דער וועלט אָפֿפֿענטליך הייליגען קאָננע. פֿערגיב מיר אַללע חטאים, עונות ופשעים, וועלכע איך זייט מיינעם לעבענס געגען דיך בעגאַנגען האַבע, אונד פֿערזאַמלע מיך לעולם הבא מיט דען הייליגען, דיא זיך אַן דיינען הייליגען ווילען האַלטען — מעגען דיר געפֿאַללען דיא וואָרטע מיינעס מונדעס, אונד דיא געדאַנקען מיינעס הערצענס דיר, מיין שאָפֿפֿער אונד ערלעזער! — אמן.

ד. דיעזע תחנה זאַגע מאַן מיט כונה אַבענדס אונד מאָרגענס אין שמונה עשרה, נעמליך אין דער ברכה פֿאָן שמע קולנו, פֿאַר כי אתה שומע תפלה.

אָנָּא יְיָ חָטָאתִי עָוִיתִי פָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ וְהָרַע בְּעֵינֶיךָ עָשִׂיתִי. רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וּתְכַפֵּר לִי עַל כָּל עֲוֹנַי וַחֲטָאַי וּפְשָׁעַי שֶׁחָטָאתִי וְשֶׁעָוִיתִי וְשֶׁפָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ מִנְּעוּרַי וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה: אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהִים הַזָּן וּמְפַרְנֵס וּמְכַלְכֵּל בְּחַסְדְּךָ לְכָל הַבְּרוּאִים מִקַּרְנֵי רְאֵמִים עַד בֵּיצֵי כִנִּים. הַטְרִיפֵנִי לֶחֶם חֻקִּי וְהַמְצֵא לִי וּלְכָל בְּנֵי בֵיתִי מְזוֹנוֹתֵינוּ קוֹדֶם שֶׁאֶצְטָרֵךְ לָהֶם בְּנַחַת וְלֹא בְּצַעַר בְּהֶתֵּר וְלֹא בְּאִסּוּר לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מִשֶּׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִשֶּׁפַע בְּרָכָה הָעֶלְיוֹנָה כְּדֵי שֶׁאוּכַל לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וְלַעֲסוֹק בְּתוֹרָתֶךָ וּלְקַיֵּם מִצְוֹתֶיךָ וְאַל תַּצְרִיכֵנִי לִידֵי מַתְּנַת בָּשָׂר וָדָם וְלֹא לִידֵי הַלְוָאָתָם אֶלָּא מִיָּדְךָ הַמְּלֵאָה הַפְּתוּחָה הַקְּדוֹשָׁה וְהָרְחָבָה וִיקוּיַּם בִּי מִקְרָא שֶׁכָּתוּב פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן: כי אתה שומע וכו'.

ה. דיעזע **תחנה** זאַגע מאַן דען גאַנצען **חודש אלול** יעדען מאָנטאַג אונד דאָננערשטאַג; עהע מאַן נעמליך דיא ספר **תורה** אויזהעבט, פֿאַר בריך שמיה; בעזאָנדערס זאַגע מאַן דיעזעלבע אַן **ראש השנה** אונד **יום כפור**.

יהוה. דוא ביזט איין באַרמהערציגער גאָטט, אונד ערבאַרמסט דיך איבער דען מענשען עהע ער זינדיגט. **יהוה.** דוא ביזט איין באַרמהערציגער גאָטט, אונד ערבאַרמסט דיך איבער דען מענשען אויך נאַכדעם ער געזינדיגט האַט,

אונד פֿערצייהעסט איהם דורך זיינע **תשובה**. **אל.** דוא ביסט איין גנאָדיגער גאָטט, אונד ערבאַרמסט דיך איבער יעדען מענשען, דער דיך מיט גאַנצעם הערצען אַנרופֿט. **רחום.** דוא ביסט איין באַרמהערציגער גאָטט, אונד ער-באַרמסט דיך איבער יעדען, דער דיך אים געבעט אַנרופֿט, דיך איבער איהן צו ערבאַרמען; דוא ערבאַרמסט דיך אויס דיינער גנאַדע. דען ווען דער מענש אויך קיינע **זכיות** האַט אונד ער רופֿט דיך מיט גאַנצעם הער-צען אַן, זאָ ערבאַרמסט דוא דיך איבער איהן, אונד פֿערצייהסט איהם זיינע עבירות. **וחנון.** דוא ביסט איין מיטלייד־פֿאָללער גאָטט, האַסט מיטלייד מיט דעם אונגליקקליכען, אונד בעגנאַדיגסט איהן, זאָבאַלד ער דיך אַנרופֿט, זיינע בעזען טהאַטען פֿעראַבשייעט, אונד זיינען נעבענמענשען אַללעס ווידער גיבט, אום וועלכעס ער זיא געבראַכט האַט. **ארך אפים.** דוא ביסט לאַנג-זאַם צו ערצירנען: דוא האַלטסט דיינען צאָרן לאַנגזאַם צוריקק, זעלבסט דעם רשע; דוא בעשטראַפֿסט ניכט גלייך זיינע מעשים רעים, זאָנדערן דוא לֶסעסט איהם צייט, דאַמיט ער זיינע זינדען בערייען קאַן. **ורב חסד.** פֿאָן פֿיעלער גנאַדע, זעלבסט דענען, וועלכע קיינע **זכיות** האַבען, ערצייגסט דוא אונ-פֿערדיענטע גיטע אונד גנאַדע. **ואמת.** דוא ביסט איין וואַהרהאַפֿטער גאָטט, ריכטעסט דיא מענשען נאַך וואַהרהייט אונד ניכט נאַך דעם אַנשיין וויא מענשליכע ריכטער, דוא ביסט וואַהרהאַפֿט אונד ערפֿיללסט דיינע צוזאַגען, דען מענשען צו בעשטראַפֿען נאַך זיינען זינדען, אונד איהם צו געבען איי-נען **שכר** טוב לעולם הבא פֿיר דאַס גוטע, וואַס ער ביי זיינעם לעבען גע-טהאַן האַט. **נוצר חסד לאלפים.** דוא געדענקסט דאַס גוטען, וואַס איין צדיק טהוט לעולם הזה, אונד לֶסעסט עס געניעסען זיינען קינדערן אונד קינדעסקינדערן ביז אינ׳ס טויזענדסטע געשלעכט. **נושא עון.** דוא פֿערגיבסט דיא זינדען דעס מענשען, זעלבסט דיא גראָסטען זינדען, ווען ער זיך נור אויפֿריכטיג בעקעהרט. **ופשע.** זעלבסט איינע זינדע, דיא מוטהווילליגער ווייזע געשעהען איסט, פֿערצייהסט דוא אויך, ווען זיא דער טהעטער נור אויפֿ-ריכטיג בערייעט, דאַזיעניגע ווידער גוט מאַכט, וואַס ער פֿערבראָכען האַט, אַללעס האַלט אונד בעפֿאָלגט, וואַס דיא הייליגע **תורה** אַנבעפֿיעלט. **וחטאה.** אום וויא פֿיעלמעהר פֿערגיבסט דוא דעם מענשען דיא זינדען, דיא ער אונ-גערנע געטהאַן האַט — זאָלכע זינדען וואָפֿיר זיך דער מענש ניכט היטען קאַן. **ונקה.** זאָ רייניגסט דוא דען מענשען פֿאָן זיינען זינדען, ווען ער זיא נעמליך פֿאָללקאָממען בערייעט.

ג. דיעזע **תחנה** זאָגע מאַן אים חדש אלול פֿריה ביי׳ם **שופֿר**בלאַזען; בעזאָנדערס: **ראש השנה** זאָגע מאַן זיא מיט גראָסער **כונה.**

אל מלך שופֿט צדק **ואמת!** דוא ביסט איין וואַהרהאַפֿטער אונד גערעכ-טער גאָטט! דוא ביסט גערעכט, אונד דיין **משפט** איסט גערעכט, אונד אַללע מענשען ריכטעסט דוא מיט וואַהרהייט אונד גערעכטיגקייט. מה נאמר מה נדבר? וואַס זאָללען וויר רעדען אָדער שפרעכען? — מאַן פֿאָנגט אַן דרייסיג טאַגע פֿאָר **ראש השנה** מיט דעם **שופֿר** צו בלאַזען, אום אונס צור **תשובה** צו ערמונטערן; דאַרום זאָלל אויך יעדער פֿראָממע בר ישראל ער-**שרעקקען** אונד ציטטערן, ווען ער הערט דיא **שטיממע** דעס **שופֿר**, וועלכע איהן עראיננערט זיך פֿאָרצובערייטען צום יום הדין הגדול והנורא. — רבונו של עולם! הערר דער גאַנצען וועלט! נון קאָממע איך פֿאָר דיר

מיט איינעם צערבראָכענעם הערצען אונד איינעם בעאֶנגסטיגטען געמיטה, אום פֿאָן דיינעם הייליגען פֿורכטבאַרען נאַמען, איינע מחילה וסליחה וכפרה צו ערפֿלעהען, אויף דיא פֿיעלע זינדען, דיא איך געטהאַן האַבע אַללע טאַגע מיינעס לעבענס, עס זייא בשוגג אָדער במזיד, במחשבה, בדבור אָדער במעשה — איך ביטטע דיך אַללמאַכטיגער גאָטט! זיעהע אַן דיא ליידען מיינעס הערצענס, דיא איך פֿיהלע מיינער זינדען וועגען. פֿערלייהע זיא מיר מיט איינער פֿאָללקאָממענען פֿערצייהונג! דען ווען דוא מיר ניכט פֿער-צייהען וואָללטעסט, צו וועם זאָללטע איך מיך דען ווענדען אָדער קעהרען?—— דוא ביסט יאַ דער באַרמהערציגע גאָטט, דער עס גערן זיעהט, ווען דער מענש זיך בעדענקט, אַללעס וואַס ער בעגאַנגען האַט, ווידער גוט מאַכט, זיינע זינדען בערייעט, זיא ניכט מעהר צו טהון ענטשלאָססען איזט, אונד מיט גאַנצעם הערצען צו דיר בעטעט. — אוי לי; ווי לי; וואַס פֿיר מעשים רעים האַבע איך ניכט געטהאַן! וויא האַבע איך מיינע זעעלע בעפֿלעקקט אונד פֿעראונרייניגט! מיינע זעעלע, דיא דאַ הערקאָממט פֿאָן איינעם זאָ ערהאַבענען אָרט, דיא דוא מיר געגעבען האַסט, דאַס איך זיא הייליג אונד ריין האַלטע גלייך איינעם אבן טוב. וואַס ווערדע איך טהון? וואַס ווערדע איך אַנפֿאַנגען; וואַס ווערדע איך אַנטוואָרטען? ווען הש"י מיך אויפֿפֿאָרדערן ווירד, רעכענשאַפֿט אַבצולעגען פֿאָר זיינעם כסא הכבוד? דאַרום ביטטע איך דיך ליעבער הערר גאָטט; ערבאַרמע דיך איבער מיך אַרמעס זינדע-פֿאָללעס געשעפּף; דענקע מיר איינע וועניגען זכיות אונד ערהאָרע מיין געבעט, דאַס איך יעטצט פֿאָר דיר בעטע. זיעהע מיינע טהראָנען, זיעהע דאָך דען קוממער מיינעס הערצענס, ערבאַרמע דיך איבער מיינע אַרמע זעעלע אונד פֿערלייהע מיר מיט איינער פֿאָללקאָממענען פֿערצייהונג; טרייבע מיך מיט מיינעם מאַן אונד מיינען קינדערן אַן צו איינעם גוטען יאַהרע לחיים טובים ולשלום לששון ולשמחה וגאולה טובה ולשלוה ולצדקה. שפריך איבער אונס אויס לויטער גזרות טובות ישועות, ונחמות, אונד צערשטאָרע אַללע גזירות רעות פֿאָן מיר, מיינעם מאַננע, מיינען קינדערן אונד מיינען קינדעסקינדערן, פֿאָן אַללען, דיא מיר ליעב זינד, פֿאָן כל ישראל אונד פֿאָן אַללען גוטען מענשען — אמן.

ו. דיעזע תחנה זאַגע מאַן אַן פסח, שבועות אונד סכות, ווען מאַן נעמליך דיא ספר תורה אויזהעבט! דאָך זאַגע מאַן פֿאָרהער דיא שלש עשרה מדות דרייאמאַל הינטער איינאַנדער.

יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת.
נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה:

רבונו של עולם! הערר דער גאַנצען וועלט! עס זייא דער ווילע פֿאָר דיר, אַללע גוטען ווינשע מיינעס הערצענס צו ערפֿיללען? אַלל מיין בעגעהרען מיר צום גוטען אונד צום זעגען געשעהען צו לאַססען. גאָננע מיר (פלונית בת פלונית) אונד מיינעם גאַנצען הויזגעזינד דאַס גליקק, דיינען ווילען אונ-אויפֿהערליך מיט גאַנצעם הערצען צו בעפֿאָלגען; לאַס אונס פֿיר איממער דעם יצר הרע (דאַס איזט, דער בעזען לוסט) ענטריננען, אונד מאַכע, דאַס וויר אויפֿריכטיג אַנטהייל נעהמען אַן דיינער ליעבען תורה, אונד אַן דען מצות אונד מעשים טובים. לאַס אונס עוויג געשיטצט זיין אין שאַטטען

דיינער פֿליגעל, אונד גאָננע מיר דאַז גליקק מיינע קינדער געזעגנעט צו זעהען מיט **חכמה** ובינה, דאַס מאַן אונז בעשטעטיגט ווערדע יענער פסוק: „עז ווירד אויף דיר רוהען דער גייזט גאָטטעז, דער גייזט פֿאָן **חכמה** אונד בינה, דער גייזט פֿאָן עצה אונד גבורה, דער גייזט פֿאָן דעה אונד יראת ה'. לאַס מיך, אָ מיין גאָטט! אונד גאָטט מיינער עלטערן! איממער צור מעשים טובים, דיא דיר וואָהלגעפֿעלליג זינד, אויזאיבען, אונד איממער מיך רעכטען וועגע פֿאָר דיר געהן; דאַמיט איך דיינען הייליגען וויללען ערפֿיללע אונד דאַדורך געלאַנגע לחיי העולם הבא, צו מיינעם לאַנגען אונד גליקקליכען לעבען. היטע מיך פֿאָר אַללען מעשים רעים, פֿאָר דעם בעזען אַנטריעב (יצר הרע), פֿאָר האָפֿפֿאַרטיגעם געמיטה אונד פֿאָר אַללען בעזען עראייגניסען, דיא זאָ אָפֿט אין דער וועלט געשעהען; דען איך פֿערטרויע אויף דיך, אָ מיין גאָטט! אונד ווער אויף דיך פֿערטרויט, דער ווירד אומגעבען פֿאָן דיינער גנאַדע — אמן.

ואני תפלתי לך ה' עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך.

בריך שמיה. געלאָבט זייא דיין נאַמע, אָ הערר דער גאַנצען וועלט! בלייבע דיינעם פֿאָלקע ישראל עוויג גענייגט, אונד עמפֿפֿאַנגע אונזערע **תפלות** מיט בארמהערציגקייט. עז זייא דיין וויללע מיין גאָטט! מיין לעבען אין לויטער גוטעם צו פֿערלאָנגערן, אונד דאַס איך געצאָהלט ווערדע אונטער דען צדיקים אונד **צדקניות** דיינעז פֿאָלקעז ישראל. ערבאַרמע דיך איבער מיך אונד בעוואַהרע מיך אונד אַללע דיא מייניגען, דיין גאַנצעז פֿאָלק ישראל אונד אַללע גוטע מענשען פֿאָר אַללעם מאַנגעל אונד פֿאָר יעדער נאָטה; דען דו ביזט דער גאָטט, דער אַללע קרעאַטורען שפּייזעט אונד ערנאָהרעט. דו ביזט עז, דער איבער דאַז גאַנצע וועלטאַלל הערשעט אונד דעם דיא הערשאַפֿט אַלליין געביהרט. פֿאָר דיר נייגע איך מיין הויפּט אונד אויף דיך פֿערלאַססע איך מיך גאַנץ, אויף קיינען מענשען אונד אויף קיינען ענגעל; דען דו, דער דו אים אָבערזטען הימעל טהראָנעזט ביזט איין גנאָדיגער אונד בארמהערציגער גאָטט, דער פֿיעל גוטעז ערצייגט אַללען זיינען געשאָפֿפֿען. דיינעם הייליגען נאַמען זאַגע איך לאָב אונד דאַנק; מאָכטע עז דאָך דער וויללע פֿאָר דיר זיין, צו ערפֿיללען אַללע מיינען פֿראָמען ווינשע! צו מיינעם גוטען אונד לאַנגען לעבען, צו שלום אונד געזונדהייט — אמן סלה!

ה. דיעזע **תחנה** זאַגע מאַן פֿרייטאַג אַבענדז נאָך דעם אַנצינדען דער ליכטער, ווען **שבת** אַנגעהט.

אלהינו ואלהי אבותינו! אונזער גאָטט! אונד גאָטט אונזרער עלטערן! אַללגנאָדיגער אונד אַללבארמהערציגער קעניג! עז זייא דיין וויללע איך מיינע גוטען אַנדענקענז צו ווירדיגען, מיינעז אַנדענקענז, פֿאָן בארמהערציגקייט אונד הילפֿע, פֿאָן טראָזט אונד האָפֿפֿנונג; ה' צבאות! הערר דער גאַנצען וועלט! דענקע אַן דיינע מאַגד (פב"פ), אונד ווענדע דיך צו מיינעם געבעט, וועלכעז איך אום דיעזע צייט פֿאָר דיר בעטע, גלייכוויא דו דיך געווענדעט האַזט צום געבעט יענער **צדקת** אונזרער מוטטער חנה ע"ה, וועלכע איינע עקרה געוועזען וואַר, אונד דאַ זיא צו דיר בעטעטע אום גוטע קינדער, ערהאָרטעזט דו איהרע ביטטע אונד ליעסעזט פֿאָן איהר

קאָממען צו דען צדיק שמואל הנביא, וועלכער גלייך געהאַלטען ווירד דעם משה אונד דעם אהרון, ווי אין יענעם פסוק שטעהט: „משה ואהרן בכהניו ושמואל בקוראי שמו, קוראים אל ה' והוא יענם" זאָ ווענדע דיך אויך צו מיינען תפלות מיט גראָסער גנאַדע אונד באַרמהערציגקייט, אונד בעזעליגע מיך מיט מתנות חנם. גיב מיר דאַס גליקק גוטע אונד פראָממע קינדער צו האַבען, דיא דאַ זיין זאָללען לויטער צדיקים אונד תלמידי חכמים, דערען הערץ דוא ערלייכטען זאָללסט אין דיינער תורה, דאַמיט זיא דערען סודות פערשטעהען קאָננען. לאָס זיא אימער געזונד זיין אונד גאַנץ אַן אַללען איהרען גליע־דערן, אונד לאָס זיא חן וחסד פינדען אין דיינען אויגען, אונד אין דען אויגען דער מענשען. לאָס מיך מיט מיינעם מאַן ערלעבען זיא אַללע צו ערציעהען אין עושר וכבוד, צו לאַנגען אונד גוטען יאַהרען, אונד לאָס אונס קיין קינד, ביים אונזערם לעבען, שטערבען. גיב אונס אויך פרנסה בכבוד, ער־נעהרע אונס מיט דיינער מילדען האַנד אונד ניכט דורך דיא וואָהלטהאַט איינעס מענשען; גיב אונס דאַס פערמאָגען צדקה אונד גמילות חסד מיט דירפטיגען לייטען אויסאיבען צו קאָננען, אונד אונזרע אויגען זאָללען זעהען קינדער אונד קינדעסקינדער לערנען דיינע תורה, אונד טהון מעשים טובים; דאַס אַן אונס בעשטעטיגט ווערדע דער פסוק, דען ישעיה הנביא געזאַגט האַט: „ואני זאת בריתי אותם אמר ה' רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר ה' מעתה ועד עולם" (דאַס הייסט) גאָטט האַט געזאַגט: איך וויל איינען בונד מיט דיר מאַכען, דאַס מיין גייסט דען איך אויף דיך געלעגט, אונד מיינע וואָרטע, דיא איך אין דיינען מונד געטהאַן האַבע, ניכט וויכען זאָללען, וועדער פאָן דיינעם מונדע, נאָך פאָן דעם מונדע דיינער קינדער אונד קינדעסקינדער פאָן יעצט אַן ביס אין עוויגקייט" — אמן.

ט. דיעזעס זאַגע יעדעס ווייב פרייטאַג אַבענדס, זאָבאַלד איהר מאַן פאָן דער שולע נאַך הויז קאָממט.

כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך יהוה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם.

רבון העולמים! הערר דער גאַנצען וועלט! הערר אַללער זעעלען! אַללמאַכ־טיג אונד געבענעדייעט ביסט דוא! דער דוא אימער אונד עוויג לעבסט אונד אימער אונד עוויג קעניג בלייבען ווירסט; דער דוא גוטעס ערצייגסט אַללען געשעפּפען, אונד אַללע פאַללענדען אונטערשטיטצעסט! ערהאַבענער קעניג אַללער קעניגע! הייליג אונד פורכטבאַר ביסט דוא! דער דוא דיינע געטרייע בעשיטצעסט פאָר אַללעם בעזען! אונד דיא געבעטע דער אונ־טערדריקקטען ערהערסט; גערעכטער קעניג! דעססען וועגע אַללע גערעכט אונד דעססען פערהייסונגען אַללע וואַהרהאַפט זינד! מיין גאָטט! אונד גאָטט מיינער עלטערן! — איך דאַנקע דיר פיר דיא גנאַדע אונד באַרמהער־ציגקייט, וועלכע דוא בערייטס ערצייגט האַסט אונד נאָך ערצייגען ווירסט מיר, מיינעם הויזע אונד אַללען דיינען געשעפּפען, — דוא הערר דעס פריעדענס; קעניג, דעם דער פריעדע אייגען איסט! זעגנע אונס מיט פריעדען! שענקע מיר, מיינעם מאַננע, מיינען קינדערן אונד דיינעם גאַנצען פאָלקע ישראל חיים טובים ושלום, איין גליקקליכעס אונד פריידענפאָללעס לעבען. דוא ביסט יאַ אונזער שעפּפער, פאַטער דער גאַנצען וועלט, אונד וואָהלטהעטער

אַללער געשעפּפע! דאַהער ביטטע איך אין דעמוטה פֿאָר דיינעם הייליגען טהראָנע, דיר, מיינעם מאַננע, אונד מיינען קינדערן, גנאַדע אונד לייטזעליג=קייט צו שענקען אין דיינען אויגען אונד אין דען אויגען אַללער, דיא אונס אונס זעהען. פֿערגיב אונס אַללע אונזרע זינדען, אונד שענקע אונס דאַס גליקק שבתות ויומים טובים האַלטען צו קעננען בשמחה אונד מיט עושר וכבוד. ווענדע אַב פֿאָן מיר, פֿאָן מיינעם גאַנצען הויזגעזינד אונד פֿאָן כל ישראל אַללע ליידען, אונד יעדע אַרט פֿאָן דלות, עניות ואביונות, אונד גיב אונס איינען שטאַנדהאַפֿטען ווילען אונד אַנטריעב צום גוטען (יצר טוב); דאַמיט וויר דיר דיענען מיט ליעבע, עהרפֿורכט אונד וואַהרהייט, אונד לאַס אונס וואָהל=געפֿעלליג זיין אין דיינען אויגען אונד געאַכטעט אין דען אויגען אַללער, דיא אונס זעהען; דען דוא ביזט איין גערעכטער אונד וואָהלטהעטיגער קעניג, אונד עס איזט ערפֿרייליך אונד אַנגענעהם דיך צו לאָבען. איך ביטטע דיך אויך אלקי האלקים הקדוש ברוך הוא; דאַס דוא זאָללזט געביעטען דיינען הייליגען מלאכים מלאכי השרת, דיא אָבערזטען דיענער דיינעס וואָרטס, דאַס זיא מיך היטען זאָללען מיט באַרמהערציגקייט. איך בעקעננע אונד בע=צייגע, דאַס דוא אין זעכז טאַגען אַללע געשעפּפע ערשאַפֿפֿען האַזט. אַן דיעזעם טאַגע וויל איך רוהען אונד דיר דיענען, וויא דוא אויך געבאָטען האַזט צו דיענען; אויך וויל איך זאַגען שבת מיט פֿריידע, אונד דוא גאָטט! זאָללזט זיין מיר צוגעגען, אום דיך צו ערבאַרמען איבער מיך אין מיינעם טרויריגען צושטאַנדע, אונד צו ערוועקקען מיין הערץ, אַללע דיינע געזעטצע אונד מצות אָהנע טרויריגקייט אונד מיט לוזט צו ערפֿיללען. —

י. פֿאָלגענדע **תחנה** זאַגע מאַן בכונה יעדען מוצאי **שבת** נאָך הבדלה.

יברכך ה׳ וישמרך יאר ה׳ פניו אליך ויחנך ישא ה׳ פניו אליך וישם לך שלום.

שיר המעלות אין גאַנצען. איך העבע אויף מיינע אויגען אונד וויל זעהען, וואָהער ער ווירד קאָממען מיין העלפֿער — עס איזט קיין אַנדערער, אַלז הש״י, דער הימעל אונד ערדע ערשאַפֿפֿען האַט, דער ווירד אונס העלפֿען אונד אונס פֿערזאַממעלן, דאַס איינער ווירד צום אַנדערן זאַגען: עס איזט געקאָממען איינע צייט, דאַס אליהו הנביא קאָממען ווירד, דוא האַזט רעכט געטהאַן, דאַס דוא דיך פֿערזינדיגעזט אַן גאָטט ברוך הוא, וויא=וואָהל ער דיך לאַנגע לעסט וואַרטען; אַבער ער ווירד דיינען פֿוס ניכט גלייטען לאַססען, אונד ער ווירד ניכט שלומערן, דיין היטער, ער שלומערט ניכט אונד נאָך ווענינער שלעפֿט ער, דער היטער פֿאָן ישראל. גאָטט איזט דיין וואַכטער, גאָטט איזט דיין הייל דיך צו בעשיטצען פֿאָר אַללעם בעזען; צו דיינער רעכטען האַנד שטעהט ער, דיר צו העלפֿען; בייא טאַג אונד בייא נאַכט ווירד ער דיך פֿאָר אַללען קראַנקהייטען בעהיטען; גאָטט ווירד דיך היטען פֿאָר אַללעם בעזען, דאַס דיא דיעבע דיר ניכטס ווערדען טהון קעננען בייא נאַכט. גאָטט ווירד דיינען לייב היטען פֿאָר אַללעם בעזען, אונד דוא ווירזט איינזט ערלעזט ווערדען; דאַן ווירזט דוא דאַז הייל פֿאָן גאָטט ערבליקקען, דאַז ער דיר דורך דיא הייליגען נביאים פֿערשפּראָכען האַט! — אמן.

רבון העולמים! הערר דער גאַנצען וועלט! דוא ביזט איין באַרמהער=ציגער פֿאַטער, איין פֿערגעבער דער זינדע! זאָ ביטטע איך דיך, לאַס

איך דאָך ניכט אונגליקקליך זיין אין דען זעקס טאַגען דער וואָכע, דיא דאַ קאָממען. מאַכע, דאַס זיא אונז רוהע אונד פֿריעדען בריגגען, אונד דאַס איך אַן איהנען ריין בלייבע פֿאָן אַללען זינדען אונד מיסעטהאַטען אונד זאָלל ריין זיין פֿאָן באָזהייט. זיא זאָללען אונז בעשיעדען זיין, צו לערנען **תורה** אונד צו טהון **מעשים טובים**, אונד לייטזעליג צו מאַכען אונד קלוגהייט אונד וויזהייט אונד פֿערשטאַנדיגקייט; אונד דוא זאָללסט אונז האָרען לאַסען אין דען זעקס טאַגען לויטער **ששון ושמחה**, אונד דער געדאַנקע זאָלל ניכט אויפשטייגען אין אונזערן הערצען, דאַס וויר זאָללטען אויזה אייגען **מקנא** זיין, אויך ניכט, דאַס פֿרעמדע זאָללטען אונז **מקנא** זיין; זאָנדערן דוא, באַרמהערציגער פֿאַטער, קאָניג! דוא זאָללסט אונז געבען אין אַללען אונזערן עסקים אונד אין יעדעם **משא ומתן** לויטער גליקק אונד זעגען; אונד לאַס געלינגען אַללע ווערקע פֿאָן אונזערן האָנדען אונד פֿאָן אַללען, דיא דאַ אונז אונד **כל ישראל** וואָהלוואָללען. דוא זאָללסט דערזעלבען אונטערנעהמונגען אונד געשאָפֿטע זעגנען אונד בענעדייען. אונד זאָללסט איהרע **עצות** אונד **מחשבות** צום גוטען פֿאָללבריגגען, וויא דאַ שטעהט אים **פסוק** געשריעבען: אונד דוא ווירסט זאַגען אונד בעשרייבען איינע זאַכע אונד זיא ווירד דיר געלינגען, אונד אויף דיינען וועגען ווירד דיר אין העללעס ליכט פֿאָרלייכטען — אויך זאָללסט דוא אַללע בעזען געדאַנקען אונד ראַטהשלאָגע, דיא אויף אונזער אונגליקק, אָדער אויף דאַס אונגליקק פֿאָן **כל ישראל** אַבציעלען, פֿערניכטען אונד אייטעל מאַכען, וויא אים **פסוק** שטעהט: גאָטט צערשטאָרט דיא **עצות** פֿאָן דען פֿאָלקערן, אונד פֿערווירפט דיא געדאַנקען פֿאָן דען נאַציאָנען — אונד אויך: רעדעט איירע רעדען, זיא ווערדען ניכט בעשטאָטיגט ווערדען; דען מיט אונז איזט גאָטט. — אָ באַרמהערציגער גאָטט! פֿערגיב אונזרע זינדען אונד מיסעטהאַטען! דיא וויר פֿעראיבט האַבען, אונד לאַס אונז באַלד דיין הייל ערבליקקען; לאַס אונזרע הערצען אַללעצייט צו דיינעם הייליגען דיענסטע בערייטוויללוג זיין. זייא אונזער בעשיטצער, אונזער טראָסט אונד העלפֿער אין דער נאָטה, וויא דאַ געשריעבען שטעהט: דיא הילפֿע דער צדיקים איזט פֿאָן גאָטט, אונד איהר בעשיטצער איזט ער; גאָטט טהוט זיא שיטצען אונד בעשירמען, ענטרייסט זיא דער געוואַלט אַללער בעזעוויכטער אונד איבעלטהאָטער, אונד הילפֿט איהנען; דען זיא האַבען אויף איהן פֿערטרויט — אויך שטעהט אים **פסוק** געשריעבען: גאָטט דער אַללמאָכטיגע האַט זיינע שטאָרקע אונד מאַכט זיינער הייליגקייט פֿאָר דען אויגען אַללער פֿאָלקער אָפֿפֿענבאַרט, דאַמיט אַן אַללען ענדען דער וועלט דיא פֿאָלקער דיא הילפֿע פֿאָן אונזערן גאָטט זעהען ווערדען. — אויך שטעהט געשריעבען: דיא שטיממע דער הייליגען נביאים, וועלכע זיא מיטאייננאַנדער ערהעבען אונד זינגען ווערדען; דען עס ווירד זיכטבאַרליך ווערדען, דאַס גאָטט דער אַללמאָכטיגע ווירד וויעדערקעהרען צו דער שטאַדט ציון, דער הייליגען — אַללמאָכטיגער גאָטט! ערפֿיללע, וואַס אים **פסוק** געשריעבען שטעהט: וויא גאַר ליעבליך אונד אַנמוטהיג ווירד עס זיין, ווען אליהו הנביא זיך אויף איינען בערג שטעללען אונד אים נאַמען דעס אַללמאָכטיגען גאָטטעס פֿערקינדיגען ווירד איינען פֿריעדען פֿיר דיא גאַנצע וועלט, פֿריעדען אונד הילפֿע פֿיר אַללע; וואָבייא ער דיא פֿראָהע באָטשאַפֿט פֿערברייטען אונד צו ציון שפּרעכען ווירד: גאָטט איזט וויעדער דיין קאָניג! —

אויך זאַגט דער פסוק: דער ערזטע, דער נאָך ציון קאָממען ווירד, דער ווירד דער הייליגען שטאַדט צורופען; נון דאַ זינד דיינע קינדער וויעדער, אונד ירושלים וויל איך איינע פֿראָהע באָטשאַפֿט ברינגען — אמן!

יא. דיעזע **תחנה** זאַגע מאַן אַבענדס אונד מאָרגענס: אין **שובה עשרה** פֿאַר קדושה.

פֿירוואַהר גאָטט! פֿאַר דיר איסט קיינע נאַכט, אונד דאַס ליכט רוהעט בייא דיר, אונד דוא מאַכסט ליכטען דיא גאַנצע וועלט פֿאָן דיינעם ליכטע, — דיא טאַגע פֿערקינדיגען דיינע גנאַדע, אונד דיא נאָכטע פֿערברייטען דיינע וואַהרהייט, אונד אַללע קרעאַטורען שפּרעכען פֿאָן דיינער גראָססען גנאַדע אונד וואונדער — גאָטט! דוא טהוסט ערנייען דיא הילפֿע אַללע טאַגע. ווער קאַנן ערצעהלען דיינע גראָססען וואונדער? דוא זיטצעסט אים היממעל, דוא צעהלסט דיא טאַגע פֿאָן דען צדיקים, אונד דוא זעטצעסט דיא לעבענסצייט אַללער געשעפּפֿע פֿעסט: בייא דיר אַבער זינד טויזענד יאַהרע נור איין איינציגער טאַג, אונד דיינע יאַהרע ווערדען ניא פֿאָללענדעט. אַללעס, וואַס אויף דער וועלט איסט, דאַס פֿערגעהט אונד פֿערשווינדעט; נור דוא בלייבסט אימער אונד עוויג, אונד איבערלעבסט אַללע דיינע געשעפּפֿע. אונד זאָוואָהל וויא דוא עוויג לעבסט, זאָ אויך אונזרע נשמה אונד דיינע הייליגען דיענער דיא מלאכים, לעבען דאַס עוויגע לעבען נאַך דיינעם הייליגען ווילען: דוא ביסט ריין, אויך דיינע הייליגען דיענער, דיא אַללע טאַגע דרייאמאַל קדושה זאַגען, אונד דיך הייליגען אויף דעם הימעל אונד אויף דער ערדע, זינד ריין ערשאַפֿפֿען אונד בערייט צו זאַגען: קדוש קדוש קדוש ה׳ צבאות מלא כל הארץ כבודו: געהייליגט אונד געלאָבט ביסט דוא, גאָטט אַללער העערשאַרען! פֿאָלל איסט דיא גאַנצע וועלט פֿאָן דיינער הערליכקייט אימער אונד עוויג. — — —

יב. דיעזע **תחנה** זאַגע מאַן אַללע טאַגע בכוונה.

אב הרחמים! באַרמהערציגער פֿאַטער! זייא דיך דאָך מרחם איבער מיך, פֿערגיב מיר מיינע זינדען, אונד גיב מיר איין, לויטער גוטעס צו טהון, אום דיר צו דיענען מיט גאַנצעם הערצען. העלף מיר, דאַס איך זאָלל קאָננען צדקה געבען אונד זאָלל קאָננען מצוות אונד גמילות חסד טהון. זייא מיך אונד כל ישראל מציל פֿאָר אַללען בעזען גזירות. אונד העלף מיר, דוא, האָהער גאָטט! פֿאַטער, קאָניג איבער דיא גאַנצע וועלט! בעוואַהרע מיך פֿאָר איינעם יעדען שעעלזיכטיגען אויגע (עין הרע) אונד זייא מיך מזכה פֿראָממע קינדער אויף דיא וועלט צו ברינגען, דיא דאַ זיין זאָללען תלמידי חכמים צדיקים וחסידים, זיא זאָללען אַללעס טהון, וואַס דוא האַסט געהייססען דורך אונזרע חכמים אונד הייליגע נביאים! בעשערע מיינעם מאַננע איין גוטעס אויסקאָממען, בעגליקקע איהן מיט איינער גוטען גאַבע פֿאָן דיינער פֿאַטערליכען מילדען האַנד, דאַמיט ער מיך אונד מיינע קינדער זאָלל קאָננען מפרנס זיין בכבוד גדול, אונד איך זאָלל זוכה זיין מיט מיינעם מאַן, מיינע קינדער בכבוד גדול צו פֿערזאָרגען, אָהנע אַנדערער לייטע גאַבען אונד הילפֿע. ערהאַלטע מיינען מאַן, אונזרע קינדער, נעבסט דען איינציגען אַללען, געזונד, מונטער אונד הייטער אין איהרעם גאַנצען לעבען — אמן סלה.

יהי רצון. עס זייא דיין ווילע, מיין גאָטט! אונד גאָטט מיינער עלטערן! דוא האָהער גאָטט איבער אַללע האָהע קאָניגע! ווירדיגער אַללער ווירדיגען!

עס זאָלל דיר וואָהלגעפֿאַלליג זיין, מיך מיט דיינער גנאַדע, באַרמהערציגקייט אונד לייטזעליגקייט צו בעגליקקען. מאַכע, ליעבער גאָטט! דאַס דיינע אויגען אונד דיא אויגען אַללער מענשען, דיא דאַ זעהען אויף מיך, אויף מיינען מאַן, אויף מיינע קינדער, אויף מיינע פֿריינדע, אויף מיין גאַנצעס הויז־געזינד, אונד אויף אַללע, דיא מיר גוטעס גאָננען, מיט גיטע אונד ליעבע אונס בעטראַכטען זאָללען. דוא זאָללסט אונס היטען אונד בעשירמען פֿאָר אַללען באֶזען קראַנקהייטען, דיא דאַ פֿלעגען אויף דיא וועלט צו קאָממען, אונד פֿאָר דעם באֶזען געריכטע דעס גיהנם. שיקקע אונס משיח בן דוד באַלד אין אונזערן טאַגען, אונד דוא זאָללסט אויפֿריכטען דיין הייליגעס הויז, דאַס בית המקדש — אמן וכן יהי רצון.

יג. דיעזע תחנה זאַגע מאַן טאֶגליך בכונה.

יהי רצון מלפניך. עס זייא דיין הייליגער וויללע, גאָטט מיין גאָטט! אונד גאָטט מיינער עלטערן! דאַס דיעזע שעה, אין דער איך יעצט שטעהע אונד בעטע פֿאָר דיר, זאָלל זיין איינע שעה פֿאָן באַרמהערציגקייט אונד בעוויללינגונג, איינע שעה פֿאָן ערנאֶהרונג. דיך, גאָטט! רופֿע איך אַן, דאַס דוא מיך פֿערנעהמען אונד ערהאֶרען זאָללסט; געביעטע דיינען הייליגען מלאכים, מיך אונד מיינען מאַן בייצושטעהען אין אַללען אונזערן עסקים, דיא וויר צו טהון האַבען. דוא זאָללסט ערפֿיללען אונזער בעשיידענעס בעגעהרען, אונזערן גוטען וויללען זאָללסט דוא בעוואֶהרען, אונד אַללען שונאים, דיא דאַ באֶזעס דענקען אונד טראַכטען אויף מיך, מיינען מאַן אונד מיינע קינדער, בענעהמע איהרע באֶזען געדאַנקען, אונד מאַכע, דאַס זיא זיך צום גוטען ווענדען. בעגליקקע אַללע אונזרע וועגע אונד שטעגע צום גוטען, אונד דוא זאָללסט אונס זאָ לאַנג וויר לעבען ניעמאַלס אין דיא נאָטה קאָממען לאַססען, אַנדערער מענשען צו בעדירפֿען; נור דוא אַלליין זאָללסט אונס אויפֿריכטען מיט דיינער גנאַדע אונד באַרמהערציגקייט, אונד דוא זאָללסט אונס אונטערשטיטצען מיט דיינער הייליגען רעכטען האַנד. — געלאָבט זייסט דוא גאָטט! דער דאַ פֿערגילט אַללעס גוטעס זיינען געשאֶפּפֿע אין דער גאַנצען וועלט — אמן וכן יהי רצון.

יהי רצון מלפניך. עס זאָלל זיין דער וויללע פֿאָר דיר, מיין גאָטט אונד גאָטט מיינער עלטערן! הערר אַללער וועלט! דאַס דוא מיר זאָללסט געבען איין שנה טובה אונד איינע פרנסה טובה, אונד דוא זאָללסט מיינער געדענקען אַללע צייט, אונד דוא זאָללסט אונס העלפֿען מיט באַרמהערציגקייט אום דיינעס נאַמענס וויללען, אונד דוא זאָללסט מיר געבען איין גוטעס חלק אונד איינען גוטען שכר, דאַס איך נאֶמליך זאָלל מעשים טובים טהון, דאַמיט איך זאָלל ווירדיג ווערדען קאֶננען צו עולם הבא, אונד דוא זאָללסט אונס האֶרען לאַססען בשורות טובות אונד שמועות טובות, אונד דוא זאָללסט מיר געבען לאַנגעס לעבען מיט מיינעם מאַן אונד מיינען קינדערן אונד אַללען דען מייניגען, איין לעבען פֿאָן לויטער ששון ושמחה, עושר וכבוד, אונד שלום אונד געזונדהייט אונד קלוגהייט אונד פֿערשטאֶנדיגקייט אונד גנאַדע אונד באַרמהערציגקייט; אין דיינען אויגען אונד אין דען אויגען אַללער, דיא אויף אונס זעהען, זאָללען וויר פֿינדען חן וחסד; דוא זאָללסט רייניגען אונזער הערץ דיך צו ליעבען אונד דיינען הייליגען פֿורכטבאַרען

נאָמען צו פֿירכטען. דאס זאָללסט איר געבען אין איין הערץ, דיינען היי־ליגען ווילען צו טהון, אונד דיר צו דיענען מיט גאַנצעם הערצען; אונד דאס זאָללסט איך מיט דען צדיקים צוזאַמען הבא פֿעראייניגען, אונד איך ערפֿיללען מיט דיינער זאַנפֿטמוטה. ערבאַרמע דיך איבער מיך מיט דיינער הילפֿע אונד בעהיטע מיך מיט מיינעם מאַן אונד קינדערן פֿאָר אַללעם בייזען; אונד זייא מיך מזכה מיט פֿראָממען קינדערן, דיא דאַ זאָללען לערנען קענ־נען דיינע הייליגע תורה, אונד נים פֿאָר דיך מיין געבעט, אונד ערהאָרע מיך, וויא דו האַסט ערהאָרט אונזרע מוטטער חנה אונד אַללע נשים צדקניות. — געלאָבט ביזט דו גאָטט! דער דאַ ערהאָרט אַללע תפלות פֿאָן זיינעם פֿאָלקע ישראל, אונד פֿאָר יעדעם מענשען, דער דיך אַנרופֿט אַללע צייט מיט גאַנצעם הערצען — אמן.

אנא השם! איך ביטטע דיך, לעבענדיגער גאָטט! דער דאַ לעבט אימ־מער אונד עוויג! דער דו זיצעסט אויף דעם טהראָנע דער באַרמהער־ציגקייט! בעגנים מיר אונד אַללען דען מייניגען אַללע בייזען געדאַנקען, אונד אַללע רוח שטות, אונד בעשירמע אונז פֿאָר אַללען בייזען קראַנקהייטען, פֿאָר שלעכטען בעגיערדען (דעם יצר הרע), פֿאָר אַללען, דיא זיך דעם יצר הרע איבערלאַססען, פֿאָר אַלל איהרער חברותה, אונד פֿאָר אַללען, וועלכע מיר, מיינעם מאַן אונד מיינען קינדערן צום בייזען נאַכשטעהען. לענקע איהר הערץ צו דיינער הייליגען תורה אונד צו דער טוגענד; דאַמיט איהרע בייזען געדאַנקען, דיא זיא געגען מיך, מיינען מאַן אונד מיינע קינדער האַבען, זיך אין גוטע פֿערוואַנדעלן, אונד מיך (פלונית בת פלונית) דיינע דיענסט־מאַגד, זאָללסט דו הייליגען מיט אַללער הייליגקייט, אונד זעגנע מיך מיט דעם זעגען פֿאָן קינדערן אונד קינדעס־קינדערן, וועלכע היבש אונד רעכט־שאַפֿפֿען זיין אונד לערנען זאָללען אין דיינער הייליגען תורה. זיא זאָללען דיינען הייליגען ווילען טהון אונד בעפֿאָלגען דיינע הייליגע געבאָטע. — עהע איך רעדע זאָללסט דו מיר אַנטוואָרטען, אונד עהע איך דיך אַנ־רופֿע, זאָללסט דו מיך ערהאָרען. עס זאָלל זיין דיעזע פֿאָר דיר מיינע שעה פֿאָן בעווילליגונג אונד מיינע שעה פֿאָן באַרמהערציגקייט אונד ערהאָרונג. אונד לאַס מיך ניכט לעער פֿאָן דיר געהען. פֿערנים מיין געבעט אונד פֿערגיב מיר מיינע זינדען, אונד ערלייכטע מיין אַנטליטץ אין דיינען הייליגען געבאָטען, אונד הילף מיר מיט דיינער גנאַדע אונד באַרמהערציגקייט; דען דו ביזט גאָטט, איין שעפּפֿער אונד ערלאָזער. אמן.

יד. איינע תחנה, אַללע טאַגע מתפלל צו זיין אויף פרנסה, פֿיר דען, דער אין בעל משא ומתן איזט; בפרט ווען מאַן תענית האַט. לכל הפסקות אָבער אַם ערב ראש חדש בייא יום כפור קטן, זאָלל מאַן דיעזע תחנה בכוונה מתפלל זיין.

אנא האל! איך ביטטע דיך, אַללמעכטיגער גאָטט! דער דו פֿיר אַללע געשעפּפֿע אין דער וועלט זאָרגעסט, דאַס זיא איהרע נאַהרונג פֿינדען, אונד דיא מענשען ניכט אַליין ערנעהרעסט, זאָנדערן אויך קליידעסט; זאָ ביטטע איך דיך אויך ליעבער, אַללמעכטיגער, באַרמהערציגער פֿאַטער אונד קעניג! דאַס דו אונז געבען זאָללסט אונזרע נאַהרונג אונד אַלל אונזרע מחיה בשופי, גאַנץ לייכט, דאַס דו שפּייזען אונד ערנעהרען זאָללסט, מיך, מיין הויזגעזינד אונד כל ישראל מיט איינער גוטען פרנסה בכבוד; זאָ איינע פרנסה, וועלכע זיין זאָלל מיט פֿריידען אונד ניכט מיט צער, מיט היתר אונד ניכט מיט

איסור; איינע פרנסה, וועלכע זיין זאָלל מיט כבוד אונד ניכט מיט בזיון, וואָבייא וויר ניכט ברויכען זאָללען איין געשענק אָדער איינע אַנלייהע פאָן בשר ודם, זאָנדערן אַללײן עמפפאַנגען זאָללען פאָן דיינער פאָללען אונד אויפ= דען האַנד; זאָ איינע פרנסה, וואָבייא וויר זאָללען דיר דיענען קאָננען, אונד האַלטען דיינע ליעבע תורה אונד הייליגען מצות. בעסערע מיר איינע שפייזע פיר איין הויזגעזינדע אונד אַללע אונזרע בעדירפניסע, ווען וויר זיא ברויכען; דאַמיט אונזער הערץ זאָלל בעפרייעט זיין פאָן אַללעם קוממער, אונד זאָלל דיר דיענען קאָננען נאַך דער פאָרשריפט דיינער הייליגען תורה, אונד זאָלל קאָננען האַלטען אונד ערפיללען דיינע מצות, אונד לאַס אונז זוכה זיין, דאַז, וואַז וויר פערדיענען, רוהיג, מיט פריידען אונד אונ= בעקיממערטעם הערצען צו געניעסען; אונד איך, זאָ וויא אַללע דיא מיי= ניגען, זאָללען ניכט ברויכען חוילה צו ערוואַרטען, וואַז מאַן אונז פאָן איי= נעם פרעמדען טיש צולאַססען וויל. וויר זאָללען ניכט ברויכען אַנהאַנגיג צו זיין איינען טאָג אונזרעז לעבענז פאָן אירגענד איינעם מענשען; קיין יאָך זאָלל אונזער געמיטה דאַרניעדער דריקקען, נור דאַז, וואַז דוא אונז אין דיינער הייליגען תורה אויפערלעגט האַסט. דיעזע לאַסט וואָללען וויר גערן טראַגען, צו דיענען דיר מיט אונזערן קינדערן אַללע צייט מיט גאַנצעם הערצען אונד ניכט מיט הייכלערישעם פנים. בעהיטע אונד בעשירמע אונז פאָר אַרמוטה אונד נאָטה, פאָר דלות אונד שפלות, דאַס וויר זאָללען זוכה זיין רייכע אונד אַרמע אורחים איבער אונזערן טיש צו האַלטען, אונד זאָללען קאָננען גומל חסד זיין יעדעם מענשען, דער עז פאָן אונז פערלאַנגט; בעסערע אונז זאָ פיעל, דאַס וויר זאָללען קאָננען צדקה געבען זאָלכען לייטען, דיא ראוי זינד צדקה צו עמפפאַנגען, אונד שיקקע אונז ליטער זאָלכע לייטע, אַן דענען אונזרע צדקה אַנגעלעגט זייא; דאַס וויר ניכט זאָללען בעלעסטיגט ווערדען מיט זאָלכען לייטען, דיא ניכט ראוי זינד, צדקה צו עמפפאַנגען. — דוא ליעבער היממלישער פאַטער! וויר דאַנקען דיר, דאַס דוא אונז פאָן מוטטערלייב אַן ביז אויף דען הייטיגען טאָג ער= צאָגען, ערנאָהרט אונד געשפייזעט האַסט, אונד אונז אַללעז גוטעז געטהאַן; זאָ ביטטען וויר דיך, דאַס דוא אונז ווייטער געבען זאָללסט איין פראָהע= ליכעז הערץ מיט שלום אונד געזונדהייט; אונד ערלייכטע אונז מיט דיינעם הייליגען ליכטע, אונד מאַכע, דאַס דיין איינציגער נאַמע ערקאַננט ווערדען זאָלל פאָן אַללען פעלקערן דער ערדע. — געלאָבט זייזט דוא גאָטט! אַללעז איזט דיין, אונד אַללעז איזט אין דיינער האַנד אונד מאַכט; דורך דיינע גראָססע גנאַדע אונד באַרמהערציגקייט ווערדען וויר ערהאַלטען, אונד פאָן דיינער האַנד האַבען וויר אַללע טאַגע חסד ורחמים — איך ביטטע דיך, דאַס דוא אונז געבען זאָללסט נאַך דיינעם וויללען שפייזע, טראַנק אונד קליידונג בכבוד, דען דוא ווייסט, דאַס וויר אויף דער וועלט אָהנע דיעזע ניכט לעבען קאָננען, אונד דאַס וויר זאָלכע אָהנע גנאַדע אונד באַרמ= הערציגקייט ניכט ערווערבען; זאָנדערן ווען דוא דיינע מילדע האַנד אויפ= טהוזט, זאָ ווערדען וויר געזעטטיגט אונד אַללעז וואַז דאַ לעבט, דאַרום אל שדי! אַללמעכטיגער גאָטט! הילף אונז, דאַמיט וויר ערקעננען זאָללען דיינען חסד, דען דוא מיט אונז טהוזט, אונד לאַס אונז ערקעננען דיינען ווירדיגען נאַמען, דאַמיט וויר אונזרע לבבות ניכט בעשווערען מאַכטען מיט

דאגות פֿאָן משא ומתן, דאס וויר נעמליך ניכט טראַכטען זאָללען נאָך פֿיע־
לעם געלד אונד גוט, אונד אין דאַז נעטץ דעז גייצעז ניכט געפֿאַנגען ווערדען.
גיב אונז דען **חסד**, דאס וויר אַללע אַנלאַגען אונד זאָרגען אַנווענדען זאָללען
אויף דיא בעאָבאַכטונג דיינער הייליגען געבאָטע. מאַכע, דאס וויר אונז
בעגניגען מיט לחם **חוקנו**, מיט דעם, וואַז דוא אונז בעשערען ווירזט;
דען עז גיבט קיינען בעסערן רייכטהום פֿיר דען מענשען, אַלז זיך בע־
גניגען לאַססען, מיט דעם, וואַז איהם גאָטט בעשערט אונד מיט דעמזעלבען
זיך **משמח** זיין. וויר האַבען קיינען אַנדערן טראָזט אונד קיינע אַנדערע
הילפֿע צו פֿינדען, אַלז בייא דיר גאָטט! אַללויין, דער דוא אונז אַללע צייט
אין דער גרעסטען נאָטה געהאָלפֿען האַזט; וויר האָפֿפֿען, דאס דוא, אַלל־
מעכטיגער גאָטט! אונז ווייטער ניכט פֿערלאַססען ווירזט, ווען וויר דיך
אַנרופֿען ווערדען — אמן וכן יהי רצון.

גאָטט! אַללמעכטיגער! דוא ביזט קעניג דער גאַנצען וועלט! אונד איין
העלפֿער איבער אַללע העלפֿער! איך ביטטע דיך, דוא באַרמהערציגער פֿאַ־
טער אונד קעניג! דאס דוא דיך איבער מיך אונד איבער מיינען מאַן
זאָללזט ערבאַרמען, אונד אונז בעהיטען אונד בעשירמען פֿאָר אַללעם באָזען.
פֿיהרע מיינען מאַן אויף לויטער גוטע וועגע אונד שטעגע, דאמיט ער
זיינע פרנסה האַבען זאָלל בכבוד, אונד וויר **מלוה** ניכט נאָטהיג האַבען
זאָללען, אונזער אויזקאָממען דורך אַלמאָזען (צדקה) צו ערהאַלטען, אונד
דאַדורך בעשעמט צו ווערדען; נור דורך דיינע מילדע האַנד זאָללען וויר
אַללעצייט געשפייזעט ווערדען, אונד דוא זאָללזט אונז שפייזען, וויא דוא
האַזט געשפייזט דיא פֿרויא פֿאָן עובדיה מיט איהרען קינדערן דורך דיא
האַנד דעז פֿראָממען געטטליכען איש הנביא. פֿיהרע מיינען מאַן דען
רעכטען וועג, אונד שיקקע איהם גוטע מלאכים, דיא איהן בעגלייטען אונד
מיט איהם זיין זאָללען; גלייכוויא דוא האַזט מלאכים געשיקקט מיט יעקב
אבינו ע"ה. בעהיטע איהן אין אַללען זיינען טריטטען פֿאָר אַללעם באָזען,
דאַס ער זאָלל געזונד מיט שלום אונד **שמחה** אין זיין הויז קאָממען, צו
וויב אונד קינד, לאַס איהם דאָך דען זכות פֿאָן זיינען קליינען קינדערן,
דיא נאָך ריין זינד פֿאָן עבירות, בייאשטעהן. — הערר דער גאַנצען
וועלט! ווען מיין מאַן פֿאָר דיר געזינדיגט האַט, אונד דוא האַזט איהם
אויפֿערלעגט, דאַס ער **מלוה** בעשטראַפֿט ווערדען זאָלל אויף דעם וועגע —
זאָ ביטטע איך דיך, אַללמעכטיגער גאָטט! (דוא ביזט דאָך גנאָדיג אונד
באַרמהערציג) דאַס דוא פֿערניכטען זאָללזט אַללע באָזען גזירות,
אונד זאָללזט מיט איהם ניכט אומגעהען מיט **מדת** הדין, נור מיט **מדת**
הרחמים; זייא זיינע מעשים ניכט בודק, ווען ער געהט במקום סכנה,
אונד לאַס אונז בייאשטעהען דען זכות פֿאָן אונזערן עלטערן אברהם, יצחק
אונד יעקב, אונד דען זכות פֿאָן אונזערן קליינען קינדערן, וועלכע נאָך
ריין זינד פֿאָן עבירות. איהר זכות זאָלל אונז אַללע צייט בייאשטעהען, דאַס
וויר **מלוה** ניכט זאָללען צערשטרייעט ווערדען; אונד לאַס אונז אַלט ווערדען
אין עהרען אונד גרעסטען פֿריידען, דאַס וויר גאַר קיין לייד ערלעבען, אונד
אונזרע יאַהרע פֿערברינגען זאָללען אין גרעסטען פֿריידען. דוא זאָללזט אונזער
הערץ שטאַרקען צו דיינעם דיענזט, דאַס וויר דיענען באהבה וביראה,
מיט ליעבע אונד עהרפֿורכט, אונד זאָללען דיינע **מצות** האַלטען קאָננען.

דוא זאָללסט אויך שטאַרקען דאָס הערץ מיינער קינדער, דאָס זיא דיר מיט גאַנצעם הערצען שטעטס דיענען אונד פאָן דיינען הייליגען מצות ניכט דאָס גערינגסטע איבערטרעטען זאָללען. — לאַס אונזרע טעכטער קיינע נקמה אַן אונז ערלעבען; זאָנדערן צערשטערע אַללע בעזע אַנשלעגע אונזערער פיינדע, וועלכע אויף אונזער אונגליקק דיכטען אונד טראַכטען. ווענדע פאָן אונז אַב דיא בעזען בעגיערדען (דעם יצר הרע), דאָס אונזער הערץ זאָלל בעקעהרט ווערדען צום גוטען. — איך ביטטע דיך, באַרמהערציגער פאַטער! ערבאַרמע דיך איבער אונז, וויא זיך איין פאַטער איבער זיינע קינדער ערבאַרמט! דאָס דוא זאָללסט אַננעהמען דאָס געבעט פאָן מיר אַרמען מענשען, וועלכע: איך פאָר דיר, גאָטט! געבעטעט האַבע. געלאָבט ביזט דוא גאָטט! דען דוא ערהערסט אַללע תפלות פאָן אַללען מענשען, דיא דיך אין וואַהרהייט אַנרופען, גלייכוויא אים פסוק געשריעבען שטעהט: קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראהו באמת: גאָטט איזט נאַהע אַללען, דיא איהן אַנרופען אין וואַהרהייט. אויך שטעהט געשריעבען: ואת שועתם ישמע ויושיעם: איהר געבעט ערהערט ער אונד רעטטעט זיא. זאָ זאָללסט דוא אויך מיינע תפלות עמפפאַנגען זאָ לאַנגע איך לעבען ווערדע, פאָן יעטצט ביז עוויג, ווען איך דיך אַנרופען ווערדע — אמן וכן יהי רצון.

טו. דיעזע תחנה, זיך גוטע קינדער צו ערבעטען, איזט אויז ירושלים געקאָממען.

עס איזט בעקאַננט, דאָס דיא וויבער דאַדורך דען גרעסטען זכות האַבען עולם הבא צו ערלאַנגען, דאָס זיא איהרע קינדער ערציעהען לתורה ולמעשים טובים אונד דיעזעלבען צום רבי פיהרען, דאַמיט זיא תורה לערנען זאָללען; דאַרום איזט יעדע שולדיג דיעזע תפלה טעגליך צו בעטען בכונה אַבענדס אונד מאָרגענס, נאַך שמונה עשרה, פאָר יהיו לרצון, זאָ ווירד זיא זוכה זיין צו האַבען בנים תלמידי חכמים.

רבונו של עולם! הערר דער גאַנצען וועלט! באַרמהערציגער קעניג! דוא זאָללסט דיך ערבאַרמען איבער מיינע ליעבען קינדער, דיא איך האַבע פאָן מיינעם מאַן (פב"פ), מאַכע איהר הערץ געניגט, אין דער תורה נאַכצופאָרשען, דאַמיט זיא זאָללען פערשטעהען קעננען איהרע טעמים אונד סודות, שענקע זיא מיר צו געזונדען אונד לאַנגען יאַהרען, אונד זיא זאָללען אויך זוכה זיין, פראָממע קינדער צו האַבען, ערפיללט מיט תורה, חכמה, אונד יראת שמים, וועלכע דיר, גאָטט! אונד אַללען פראָממען מענשען וואָהלגעפעלליג זייען. לאַס זיא חן וחסד האַבען אין דיינען אויגען אונד אין דען אויגען אַללער לייטע, מיט דענען זיא אומגעהען ווערדען; זייא זיא מגין פאָר אַללען מיני עין הרע, פאָר דעם יצר הרע אונד אַללען בעזען צופעללען, וועלכע אין דער וועלט זיך צו ערייגנען פפלעגען. לאַס מיך מיט מיינעם מאַן זיא ערציעהען צו לאַנגען יאַהרען, דאָס זיא אַללע נאַך לעבען זאָללען נאַך מיינעם אונד מיינעס מאַננעס טאָד, אונד עס זאָלל יאַ קיין קינד פאָן אונזערן קינדערן ביים אונזערם לעבען שטערבען. — לאַס מיין געבעט ניכט אונערפיללט, דען דוא ערהערסט דאָך יעדען, דער דיך אין וואַהרהייט אַנרופט; זאָ ערהערע אויך מיך, אונד ווענדע דיך צו מיינער תפלה, דיא איך בעטע פאָר דיר אום דיעזע צייט; עמפפאַנגע עס ליעברייך, אונד טהוע נאַך דיינער וויזהייט, וויא איך דיך אַנרופע. — עס זאָללען

פֿאַר דיר אַנגענעהם זיין מיינע װאָרטע אונד מיינע געבעטע איממער אונד עוויג. (יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי.) (עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן.)

טז. דיעזע **תחנה** זאָל מאַן **בכונה מתפלל** זיין אַלע טאָגע.

בטען הו אלהי ישראל יושב הכרובים. דוא גאָטט, מיין גאָטט! אונד גאָטט מיינער עלטערן! איך ביטטע דיך מיט גאַנצעם הערצען, דיך איבער מיך צו ערבאַרמען (**כרחם** אב על בנים), וויא זיך איין פֿאַטער איבער זיינע קינדער ערבאַרמט. ערהערע מיין געבעט אונד בעהיטע מיך פֿאָר אַללעם בעזען; פֿיהרע מיך דען רעכטען וועג אונד פֿערנים מיינע װאָרטע, וועלכע איך אַללע טאָגע בעטע מיט גאַנצעם הערצען. לאַס מיך ניכט לעער אויזגעהען מיט מיינער **תפלה**, אונד לאַס מיך מיט מיינעם מאַן אונד מיינען קינדערן לעבען צו דיינעם הייליגען דיענזטע. **אך רחמים**! באַרמהערציגער קעניג! ערבאַרמע דיך איבער מיך אונד איבער אַללע דיא מיינינען, אונד געהע מיט אונז ניכט אום **חלילה** מיט **מדת** הדין, זאָנדערן נור מיט **מדת** הרחמים. װענדע דיינען צאָרן אַב פֿאָן אונז, אונד ערהערע אונזער געבעט אַללע צייט, װען װיר דיך אַנרופֿען; הילף אונז אויז אונזערן נעטהען, אונד ערפֿרייע אונז מיט דעם, װאַז װיר גערנע װאָללען, זייא מאלא יעדע פֿראָממע בקשה, דיא װיר פֿערלאַנגען פֿאָן דיינעם הייליגען נאַמען, אונד הילף אונז, גלייכוויא דוא האַזט אונזערן עלטערן געהאָלפֿען אויז איהרען גראָססען נעטהען אונד שװערען לײדען פֿאָן מצרים. גיב מיר גוטע אונד פֿראָממע קינדער, װעלכע זיין זאָללען צדיקים, **חסידים** אונד **תלמידי חכמים**, אונד איך מיט מיינעם מאַן זאָללען **זוכה** זיין, זיא צו ערציעהען צו דיינעם הייליגען דיענזטע. לאַס זיא האַבען **חן וחסד** אין דיינען אונד אין אַללער מענשען אויגען, װען װיר זאָללען אונזערע יאַהרע אויזלעבען אין גראָססען פֿריידען אונד **זוכה** זיין, אונזערע קינדער צו פֿערזאָרגען בכבוד גדול. — איך ביטטע דיך, אַללמעכטיגער קעניג! ערהערע מיך אין אַללען מיינען **תפלות** ובקשות, אונד בעהיטע מיך, מיינען מאַן אונד מיינע קינדער פֿאָר אַללעם בעזען; לאַס דאָך אונזרע פֿיינדע קיינע נקמות אַן אונז ערלעבען, אונד ערהערע מיך צום גוטען, גלייכוויא דוא האַזט ערהערט אונזערע מוטטער **חנה** ע"ה אונד זיא ער־פֿרייעט מיט דעם, װאַז זיא בעגעהרט האַטטע פֿאָן דיינעם הייליגען נאַמען. — **אך רחמים**! באַרמהערציגער פֿאַטער! דיא איך דיך אַנרופֿע מיט גאַנצעם הערצען אונד הייליגען וויל דיינען האָכגעאַכטעטען נאַמען אַללע טאָגע מיינעז לעבענז; פֿערלאַס אונז דאָך ניכט, אונד גיב אונז אונזרע פרנסה אונד אַללע אונזערע בעדירפֿניסע פֿאָן דיינער הייליגען מילדען האַנד, אונד ניכט **חלילה** דורך מילדע גאַבען דער מענשען. גיב אונז אונזערע בעדירפֿ־ניסע בנחת ולא בצער, לאַס מיך **זוכה** זיין ביז הונדערט יאַהר מיט מיינעם מאַן אונד מיינען קינדערן דאַז צו געניעסען, װאַז װיר עהרליך ערװאָרבען האַבען, אונד װיר זאָללען גוטע מליצים האַבען לעולם הבא. — **אך אלקי האלקים**! איך רופֿע דיך אַן יעדע צייט; דען דוא ביזט גאָטט אַללײן אונד אויסער דיר איזט קיינער; דוא ביזט מיין ערנעהרער, אונד דוא גיבזט מיר אַללע מיינע בעדירפֿניסע. דוא האַזט מיך ערנעהרט, געשפּייזט אונד ערצאָגען פֿאָן מיינער יוגענד אַן ביז אויף דען היינטיגען טאַג, דוא װירזט װייטער מיך אונד אַללע דיא מיינינען ניכט פֿערלאַססען. בעהיטע אונז פֿאָר

אַללען גזירות רעות, פֿאָר ליידען אונד צרות, פֿאָר דען הענדען דער שונאים אונד פֿאָר אלמנות. בעהיטע אויך מיך, מיינען מאַן אונד מיינע קינדער פֿאָר איינער מיתה משונה, פֿאָר אַללען מיני עין הרע אונד פֿאָר דעם יצר הרע. דוא זאָללסט אונזערער דענקען אונד אונז אַנטרייבען צו גוטען יאַהרען אונד צו לאַנגעם לעבען. דען צו דיינער הילפֿע האָפֿפֿע איך אונד אַללעס, וואַס דאַ לעבט אויף דער גאַנצען וועלט. ערהאָרע אונזערע תפלות צו יעדער צייט, גלייכוויא דוא ערהאָרט האַסט דיא תפלה פֿאָן מנשה אויך יהודה, פֿער-שמאָהע דיאַזעלבען ניכט אונד לאַס אונז ניכט לעער אויסגעהען; דען דוא ביזט גאָטט, דער דאַ ערהאָרט אַללע געבעטע דערער, דיא דיך אַנרופֿען מיט גאַנצעם הערצען — אמן וכן יהי רצון.

יז. דיעזע **תפלה** זאָלל מאַן אַללע טאַגע בכוונה זאַגען נאָך דעם געוואָהנליכען ביטטען.

יהי רצון מלפניך. עס זאָלל זיין דער וויללע פֿאָר דיר גאָטט! מיין גאָטט! אונד גאָטט מיינער עלטערן! דאַס דוא מיך יעדע צייט דען רעכטען וועג פֿיהרען, אונד מיך בעהיטען זאָללסט פֿאָר דען פֿיער **כתות**, וועלכע ניכט **זוכה** זינד דיא היילינע **שכינה** צו זעהען: דיא ערסטע **כתה** בעשטעהט אויז דענען, וועלכע חנופה אויזאיבען, דיא צווייטע אויז דענען, וועלכע שקרים זאַגען, דיא דריטטע אויז דענען, וועלכע **ליצנות** אויזאיבען אונד נבול פה רעדען, דיא פֿיערטע אויז דענען, וועלכע רכילות אונד לשון הרע רעדען! אונד בעהיטע אונז אויך פֿאָר אַללערלייא ליידען אונד בייזען בעגעגנונגען, פֿאָר חרב ורעב, פֿאָר וואַססער אונד פֿייער, אונד פֿאָר גזלנים; עז זייא אין דער שטאָדט אָדער אויף דעם פֿעלד, בעהיטע אונז פֿערנער פֿאָר צער, איבערהויפט פֿאָר יעדעם בייזען, וואָפֿיר זיך אונזער הערץ פֿירכטעט, אונד גיב אונז אונזערע פרנסה בכבוד אָהנע זאָרגען, וויא אויך **אריכות** ימים ושנים; דאַס וויר אונזערע יאַהרע אונד טאַגע אויסלעבען אונד אונזערע צייט אין עהרע אונד פֿריידען צובריינגען זאָללען. שיקקע אונז קיינע זאָרגען, קיינע אַנגזט אונד קיינע קראַנקונגען צו, וועדער מיר, נאָך מיינעם מאַן אָדער מיינען קינדערן אונד אַנפֿערוואַנדטען, אונד לאַס מיך זוכה זיין, מיינע קינדער צו ערציעהען **לתורה לחופה ולמעשים** טובים, אונד לאַס מיך פֿיעל פֿריידען אַן דען איניגען ערלעבען. אָך **רחמים**! באַרמהערציגער פֿאַטער! **שיקקע** אונז **הילפֿע** אונד טראָזט, גיב אונז **פרנסה**, אונד מאַכע, דאַס וויר געשפייזעט ווערדען פֿאָן דיינער מילדען טרייען האַנד אונד ניכט פֿאָן דער גוטהאַטיגען האַנד איינעז מענשען, דאַס זיך אונזערע פֿיינדע ניכט איבער אונז פֿרייען אונד **נקמות** אַן אונז ערלעבען זאָללען; אונד לאַס ניכט איבער אונז הערשען דען יצר הרע, דאַמיט וויר זאָללען פֿאָר דיר **בעשטעהען** קאָננען צו בעפֿאָלגען דיא **תורה** אונד **מצות**; וויא וואָהל איך שאָן פֿיעלע **עבירות** געטהאַן האַבע. — וועהע מיר! איך בין **מתודה** אונד בעקעננע מיינע גראָסע חטאים, **עונות** ופשעים, דיא איך בעגאַנגען האַבע געגען דיינעם היילינען נאַמען אַללע טאַגע מיינעז לעבענז. — אל שדי! ואל רחמים! איך בין פֿאָללער זינדען אונד דוא ביזט פֿאָללער גנאַדע אונד באַרמ-הערציגקייט; דעסוועגען ביטטע איך דיך, ליעבער גאָטט! דאַס דוא מיר מוחל זיין זאָללסט אַללע מיינע זינדען, אונד גיב, דאַס איך פֿערשטאַנד האַבע, נאָך **מתודה** צו זיין פֿאָר מיינעם טאָד. אונד זייא אונז איממער דן

לאנג זכות, דאַמיט וויר פֿאָר דיר זאָללען בעשטעהען קאָננען, ווען וויר פֿאָן דיעזער וועלט שיידען, אום צו קאָממען פֿאָר דען דין הגדול והנורא; אונד ערלייזע אונז אויסער חסד ורחמים וועגען דעז זכות אונזערער עלטערן.

יח. דיעזע תחנה זאָגע מאַן יעדען טאַג.

אנא אלהי אברהם! איך ביטטע דיך, גאָטט אברהם׳ז! פֿערנים מיין געבעט, זאָוואָהל דאַז, וואַז איך פֿאָר דיר שאָן געבעטעט האַבע, אַלז דאַז, וואַז איך נאָך פֿאָר דיר בעטען ווערדע. ערהאָרע מיך, וויא דוא ערהאָרט האַסט דיא תפלה פֿאָן כל ישראל צור צייט, ווען זיא אין צרות געוועזען זינד. דוא האַסט איהנען צו יעדער צייט, ווען זיא זיך אין איינער צרה בעפֿונדען האַבען, געהאָלפֿען; זאָ העלף מיר אויך, אונד ערהאָרע מיך, ווען איך דיך אַנרופֿע אין מיינען נאָטהען. זיעהע אויך מיינען צער, אונד לאַס מיינע תפלה דיר זאָ אַנגענעהם זיין, אַלז ווען איך האַטטע איין קרבן פֿאָר דיר געבראַכט, אונד שיקקע אונז באַלד אונזערן גואל צדק — אמן סלה.

יט. דיעזע תפלה זאָלל יעדע פֿרויא מתפלל זיין, אום צו האַבען בנים זכרים צדיקים אונד תלמידי חכמים.

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם זַכֵּנִי לְהוֹלִיד בָּנִים זְכָרִים·

הערר דער גאַנצען וועלט! לאַס מיך זוכה זיין צו האַבען בנים זכרים.

לִלְמוֹד תּוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה לִשְׁמָהּ בְּרִיאִים בְּגוּפָם וּבְשִׂכְלָם.

דיא דאַ לערנען זאָללען דיינע תורה, דיינעז הייליגען נאַמענז וועגען, אונד זאָללען געזונד זיין אַן גוף אונד הייטער אַן שכל.

בַּעֲלֵי מִדּוֹת טוֹבוֹת בַּיְשָׁנִים רַחֲמָנִים גּוֹמְלֵי חֲסָדִים·

זיא זאָללען אַן זיך גוטע מדות האַבען אונד מעשים טובים אויז־איבען; בעזאָנדערז זאָללען זיא דיא דרייא גוטען אייגענשאַפֿטען (מדות) ציערען, וועלכע דיא ציערדע פֿאָן ישראל אויזמאַכען, זיא זאָללען ש אַ מ ה אַ פֿ ט, ב אַ ר מ ה ע ר צ י ג, אונד וו אָ ה ל ט ה ע ט י ג געגען יעדען מענשען זיין.

וְצַדִּיקִים וְיִרְאֵי אֱלֹהִים כְּאַבְרָהָם וּמְקַדְּשֵׁי שִׁמְךָ כְּיִצְחָק·

זיא זאָללען פֿראָם אונד גאָטטעזפֿירכטיג זיין, וויא עז אברהם אבינו עליו השלום וואַר, אונד דיין נאַמע זאָלל דורך זיא געהייליגט ווערדען, וויא ער איזט געהייליגט וואָרדען דורך יצחק עליו השלום.

וּתְמִימִים יוֹשְׁבֵי אֹהָלִים כְּיַעֲקֹב וּמַאֲמִינִים בְּלֵב שָׁלֵם·

זיא זאָללען פֿלייסיג אין בית המדרש זיין אום תורה צו לערנען, וויא יעקב אבינו עליו השלום; אונד זיא זאָללען גלויבען מיט איהרעם גאַנצען הערצען.

בְּכָל תּוֹרַת מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם וּבִנְבִיאִים הַקְּדוֹשִׁים.

זיא זאָללען גלויבען דיא גאַנצע תורה פֿאָן משה רבינו עליו השלום, אונד אַללעז, וואַז דיא הייליגען נביאים געזאַגט האַבען.

וְחַכְמֵי הָאֱמֶת וְתוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה.

אונד אַללעס, וואַס אונזרע **חכמי האמת** זכרונם לברכה געזאַגט האַבען, דאַס איסט דיא **תורה שבעל פה**, וועלכע דיא **תנאים** אונד אמוראים געמאַכט האַבען.

וְכָל מִצְוֹת דְּרַבָּנָן יְקַיְּמוּ בֶּאֱמוּנָתָם מִי יִתֵּן וְהָיָה לְבָבָם·

אויך אַללע מצות דרבנן, וועלכע אונזערע **חכמים** האַבען **מתקן** געוועזען, זאָללען זיא האַלטען אונד בעפאָלגען; איבערהויפט זאָלל איהר הערץ פיעל קראַפט האַבען צו דיינעם הייליגען דיענסט, אום צו בעאָבאַכטען, וואַס אין דיינער הייליגען **תורה** געשריעבען שטעהט.

כְּמוֹ שֶׁהָיָה לְבַב יִשְׂרָאֵל בְּשָׁעָה שֶׁעָמְדוּ עַל הַר סִינַי וְעָנוּ וְאָמְרוּ׃

ווי דאַס הערץ פאָן **כל** ישראל וואַר, צור צייט, אַלס זיא געשטאַנדען זינד ביי'ם בערג סיני, אום דיא **תורה** מקבל צו זיין; דאַמאַלס זאַגטען זיא מיט גאַנצעם הערצען:

כֹּל אֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע· וְלֹא יִבְעֲטוּ בָנַי·

אַללעס, וואַס גאָטט דער אַללמעכטיגע געזאַגט האַט, וואָללען וויר טהון אונד בעפאָלגען. — אויך זאָללען מיינע קינדער ניכט ווידערשפענסטיג זיין

בְּקוֹל הוֹרִים וּמוֹרִים אֶלָּא מְכַבְּדִים וִירֵאִים אוֹתָם·

געגען איהרע עלטערן אונד לעהרער; זאָנדערן זיא זאָללען דיאזעלבען אין גראָסטעם כבוד האַלטען, אונד עהרפורכט פאָר איהנען האַבען.

וְיִהְיוּ לָהֶם אָזְנַיִם שׁוֹמְעוֹת תּוֹכַחַת חַיִּים וּבְקֶרֶב חֲכָמִים יָלִינוּ·

אונד מיינער קינדער הערץ אונד אָהרען זאָללען איממער גענייגט זיין אויפצונעהמען דיא צורעכטווייזונג איהרער לעהרער, אונד מיט **תלמידי חכמים** אונד לומדים זאָללען זיא אומגאַנג האַבען; דאַמיט זיא יעדע צייט איהרע **מעשים** טובים לערנען זאָללען.

וִיהִי לָהֶם לֵב רָחָב וְשֵׂכֶל טוֹב וְזִכִירָה טוֹבָה וְקַיֶּמֶת·

זיא זאָללען פערנער, האַבען איין הערץ פאָלל פערלאַנגען נאַך ערלערנען דער **תורה**, אונד איינען גוטען ריינען **שכל** צו פערשטעהען דיינע ליעבע **תורה** אונד **מצות**, אונד איינען גוטען זכרון, דאַמיט זיא אַללעס דענקען זאָללען.

לִשְׁמוֹר הַחָכְמָה לַעֲבוֹדָתֶךָ, וּבְרִיאִים בְּכָל אֲבָרֵיהֶם כְּדֵי לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם לַעֲבוֹדָתֶךָ׃

זיא זאָללען בעניטצען איהרען פערשטאַנד אונד איהרע **חכמות** צו דיינעם הייליגען דיענסט, אונד זאָללען אַללע צייט דענקען אַן דיינע הייליגע **תורה**, אונד זיא זאָללען איממער געזונד אונד **פריש** זיין; דאַמיט זיא פערריכטען קאָננען דיינען הייליגען דיענסט.

בְּלֵב שָׁלֵם בְּאַהֲבָה וְחֵשֶׁק וְרָצוֹן בְּתוֹרַת יְיָ·

מיט איהרעם גאַנצען הערצען; מיט ליעבע, לוסט אונד ווילען זאָללען זיא אויסאיבען דיינע הייליגע **תורה**.

וּבָהּ יֶהְגּוּ יוֹמָם וָלַיְלָה וְלֹא יֵצֵא עֲלֵיהֶם שֵׁם רָע לְעוֹלָם·

אונד אין דיינער **תורה** זאָללען זיא לערנען טאַג אונד נאַכט, אונד עס

זאָללען ניכט אויך זיא אויסקאָממען אין איהרען לעבען אין שום רע אָדער אין בעזע: קול חס ושלום;

רַק יִהְיוּ אֲהוּבִים לְמַעְלָה וְנֶחֱמָדִים לְמַטָּה וְכָל רוֹאֵיהֶם יַכִּירוּם כִּי הֵם זֶרַע בֵּרַךְ יְיָ, וְיֵאָמֵר עֲלֵיהֶם: בָּרוּךְ שֶׁזֶּה יָלַד, בָּרוּךְ שֶׁזֶּה גִּדֵּל.

זאָנדערן זיא זאָללען געלאָבט אונד געליעבט זיין, פאָן דיר גאָטט! אים הימעל אונד פאָן דען מענשען אויף ערדען; דאַמיט אַללע, דיא מיינע קינדער זעהען ווערדען, גלייך ערקעננען זאָללען, דאַס זיא פאָן גאָטט געזעגנעט זינד, אונד זאָללען אויך זיא זאַגען: געזעגנעט זינד דיא עלטערן, דיא זיא געבאָרען, געזעגנעט זינד דיא עלטערן דיא זיא ערצאָגען האַבען.

וְיִהְיוּ בָנַי כְּעֵץ שָׁתוּל עַל פַּלְגֵי מַיִם אֲשֶׁר פִּרְיוֹ יִתֵּן בְּעִתּוֹ.

אונד מיינע קינדער זאָללען זיין וויא איין בוים, דער געפפלאַנצט איזט אַן איינעם באַך, וועלכער פריכטע גיבט אין זיינער צייט.

וְעָלֵהוּ לֹא יִבּוֹל וְכֹל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יַצְלִיחַ.

אונד דעסען בלעטטער ניכט צו פריה וועלקען, אונד אין אַללען איהרען עסקים אונד מעשים זאָללען זיא גליקליך זיין.

וְיִהְיוּ בָנַי כִּשְׁתִלֵי זֵתִים סָבִיב לְשֻׁלְחָנִי.

אונד מיינע קינדער זאָללען אַללע צייט אום מיינען טיש געפפלאַנצט זיין, וויא יונגע צווייגע איינעס אָלבוימס.

וְתַאֲרִיךְ נָא בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים שְׁנוֹתַי וּשְׁנוֹת בַּעֲלִי וּשְׁנוֹת בָּנַי.

אַללמעכטיגער גאָטט! פערלענגערע מיט דיינער גראָססען גנאַדע אונד בּאַרמהערציגקייט מיינע יאַהרע אונד דיא יאַהרע מיינעס מאַננעס אונד מיינער קינדער.

וּתְזַכֶּה אוֹתָנוּ שֶׁיִּוָּלֵד עַל בִּרְכֵּנוּ דוֹר רְבִיעִי. וְקַיֵּם בְּזַרְעֵנוּ

אונד דוא זאָללסט אונס לאַססען זוכה זיין, דאַס אויף אונזערעם שאָאָס זאָללען געבאָרען אונד ערצאָגען ווערדען פיער דורות; אונד עס זאָלל בעשטעטיגט ווערדען אַן מיינען קינדערן,

בִּרְכַּת אַבְרָהָם אָבִינוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם: כֹּה יִהְיֶה זַרְעֶךָ.

דיא ברכה פאָן אברהם אבינו עליו השלום, דאַס דוא איהן געזעגנעט האַסט, דאַס זיין זאַאַמען זיך מעהרען אונד זאָ פיעל זיין זאָלל, וויא דיא שטערנע אַם הימעל.

וְנִזְכֶּה לְגַדְּלֵם בְּאֶרֶץ הַקְּדוֹשָׁה בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה.

אונד וויר זאָללען זוכה זיין, אונזערע קינדער צו ערציעהען אין ארץ ישראל דעם היילִיגען לאַנד, מיט היילִיגקייט אונד ריינהייט.

וּכְיִצְחָק יִקָּרֵא לָהֶם זֶרַע קֹדֶשׁ מַטָּע לְהִתְפָּאֵר, וּבְבִרְכַּת יַעֲקֹב יִירְשׁוּ נַחֲלָתָם בְּלִי מְצָרִים, וְיִהְיוּ מְעֻטָּרִים בְּכֶתֶר תּוֹרָה.

אונד אונזערע קינדער זאָללען גענאַננט ווערדען איין היילִיגער זאַאַמען

גלייכוויא אונזער פאטער יצחק עז געוועזען איזט, אונד דיא פפלאנצען איי-נעז נאמענז: זאללען בייא יעדעם לאב אונד רוהם פינדען; זיא זאללען אויך געזעגנעט זיין מיט דער ברכה, וואמיט יעקב אבינו עליו השלום געזעגנעט ווארדען איזט, מיט איינעם ערבטהייל אהנע גרענצען, אונד זיא זאללען געציערט זיין מיט דער קראנע דער **תורה**.

לְזַכּוֹת הָרַבִּים לְשֵׁם שָׁמַיִם וְלֹא בְּגַאֲוָה, וְיִהְיוּ מְבוֹרָכִים בַּעֲשִׁירוּת׃

דאס זיא זאללען **זוכה** זיין, לומדין צו ווערדען, אום **מזכה רבים** צו זיין מיט דער **תורה**, דיינעז היילינען נאמענז וועגען, אבער ניכט **חלילה** אויז גאווה; אויך זאללען זיא וואהלהאבענד זיין.

שֶׁלֹּא יִצְטָרְכוּ לְהַלְוָאַת בָּשָׂר וָדָם וְלֹא לִידֵי מַתְּנַת בָּשָׂר וָדָם׃

דאמיט זיא ניכט בעדירפען איינער אנלייהע אדער איינעז געשענקעז פאן איינעם מענשען.

וִיהְיוּ כֹּהֲנִים מְשָׁרְתֵי יְיָ כְּמוֹ בְּנֵי דָוִד כֹּהֲנִים הָיוּ וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב׃

זיא זאללען אויך אין דער גאטטעספורכט זא צונעהמען, דאס מאן זאגע, עז געביהרט איהנען דיא כהונה; זיא זאללען נעמליך דיענער גאטטעז זיין, וויא עז וואַרען דיא קינדער פאן דוד המלך, אונד וויא אים פסוק געשריעבען שטעהט.

וְאַתֶּם כֹּהֲנֵי יְיָ תִּקָּרֵאוּ, וְיִהְיֶה כֶּתֶר שֵׁם טוֹב עוֹלָה עַל גַּבֵּיהֶן׃

איהר זאללט גענאננט ווערדען: כ ה נ י ם, ד י ע נ ע ר ג א ט ט ע ז — אונד זיא זאללען דען גרעסטען שמוקק האבען נעמליך איינען שם טוב, דער מעהר ווערטה איזט, אלז אללע קראנען, אונד איהר שם טוב זאלל וויט אונד בריט געהערט ווערדען.

וְלֹא יִשְׁלוֹט בָּהֶם יֵצֶר הָרַע וְלֹא עַיִן הָרַע כְּמוֹ יוֹסֵף הַצַּדִּיק עָלָיו הַשָּׁלוֹם.

עז זאלל וועדער יצר הרע, נאך עין הרע איבער זיא הערשען, וויא קיינעז פאן ביידען, געהערשט האט איבער יוסף הצדיק עליו השלום.

כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה שֶׁבֵּרַךְ יַעֲקֹב לְבָנָיו שֶׁל יוֹסֵף׃

וויא עז געשריעבען איזט אין דיינער היילינען **תורה**, דא יעקב אבינו עליו השלום געזעגנעט האט דיא קינדער פאן יוסף הצדיק, דאס זיא זיך מעהרען זאללען, וויא דיא פישע אים וואססער — ער האט אויך צו איהנען געזאגט:

הַמַּלְאָךְ הַגֹּאֵל אֹתִי מִכָּל רָע יְבָרֵךְ אֶת הַנְּעָרִים וְיִקָּרֵא בָהֶם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבֹתַי אַבְרָהָם וְיִצְחָק וְיִדְגּוּ לָרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃

דער מלאך, דער מיך ערלעזט האט פאן אללעם בעזען, זאלל אויך בע-היטען דיא יונגען, אונד זאלל זיא בעהיטען פאר אללעם בעזען, אונד זיא זאללען נאך מיינעם נאמען אונד דעם נאמען מיינער עלטערן אברהם אונד יצחק גענאננט ווערדען, אונד דער זאלל איהנען בייאשטעהען.

וְתַצִּילֵם מִכָּל חֳלָיִים וּנְגָעִים רָעִים הַמִּתְרַגְּשׁוֹת לָבוֹא לָעוֹלָם׃

אונד דוא זאללסט זיא בעהיטען פאר אללען קראנקונגען, פאר אללען בעזען פלאגען אונד פאר אללען בעזען בעגעגניססען.

וּבָרֵךְ אֶת לַחְמָם וְאֶת מֵימָם וְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב:

אונד דוא זאָללסט זעגנען איהרע **שפּייזע** אונד טראַנק מיט אַללען זעגנונגען, אונד זאָללסט בעשטעטיגען אַן מיינען קינדערן דען פסוק:

אֲשֶׁר בָּנֵינוּ כִּנְטִיעִים מְגֻדָּלִים בִּנְעוּרֵיהֶם בְּנוֹתֵינוּ כְזָוִיּוֹת מְחֻטָּבוֹת תַּבְנִית הֵיכָל.

אונזערע זאָהנע ווערדען זיין גלייך פּפלאַנצען, וועלכע אויפשפּראָסען אין איהרער יוגענדקראַפט, אונד אונזרע טאָכטער ווא דיא ווינקעלפערליערונגען אין שטיינערנען פּאַלאֶעסטען.

אָנָּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ זַכֵּנוּ לְקַיֵּם מָה שֶׁצִּוִּיתָנוּ בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה:

איך ביטטע דיך גאָטט! מיין גאָטט! לאַס מיך זוכה זיין צו האַלטען, ווא דוא אונז געבאָטען האַזט אין דיינער הייליגען **תורה**:

וְלִמַּדְתֶּם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם וִיקֻיַּם בִּי מִקְרָא שֶׁכָּתוּב:

אונד איהר זאָללט לעהרען איירע קינדער מיינע **תורה** אונד **מצות**; דאַז- מיט זיא וויסען זאָללען צו האַלטען מיינע געבאָטע. — אונד אַן מיר ווערדע בעשטעטיגט דער פסוק:

וּדְבָרַי אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְּפִיךָ לֹא יָמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זַרְעֲךָ וּמִפִּי זֶרַע זַרְעֲךָ אָמַר יְיָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

אונד מיינע רעדע, דיא **תורה**, דיא איך געלעגט האַבע אין דיינען מונד, זאָלל ניכט אַבקאָממען, וועדער פאָן דיינעם מונד, נאָך פאָן דעם מונדע דיינער קינדער (זאָ האַט גאָטט געזאַגט) פאָן יעטצט ביז עוויג.

וְיִהְיוּ בָנַי מוֹרֵי הוֹרָאוֹת כְּשֵׁרוֹת בְּיִשְׂרָאֵל לְשֵׁם שָׁמָיִם.

אונד מיינע קינדער זאָללען זיין מורי **הוראות**, דאַז הייסט, זיא זאָללען אונטער ישראל פאָן גאָטטעס וועגען אין איסור והיתר פסקים געבען.

וְלֹא יִכָּשְׁלוּ בְּהוֹרָאָתָם וְלֹא יַטּוּ יָמִין וּשְׂמֹאל מִדֶּרֶךְ הַיָּשָׁר.

אונד זיא זאָללען ניכט פעהלען אונד שטרויכלען אין איהרער הוראה, אונד זאָללען אַללע טאַגע איהרעז לעבענז בלייבען אויף דעם רעכטען וועג, ניכט אַבצווייכען רעכטז אָדער לינקז פאָן דיינען הייליגען **מצות** אונד פאָם רעכטען וועגע איבערהויפּט.

מִכָּל דְּבַר שֶׁקֶר יַרְחִיקוּ וְלֹא יִמָּצֵא בָם מוּם.

פאָם ליגען אונד זאָנזט אַנדערן פאַלשהייטען זאָללען זיא זיך ענט- פערנען; עז זאָלל אַן איהנען ניכט געפונדען ווערדען אירגענד איין מום.

וְלֹא מִדָּה רָעָה מִקְּטַנִּים וְעַד גְּדוֹלִים וְיִהְיוּ בָנַי מֵאוֹתָם שֶׁכָּתוּב בָּהֶם:

אונד קיינע מדה רעה **חס ושלום** פאָן דער גראָססטען ביז צור קליינסטען, אונד מיינע קינדער זאָללען זיין דיאיעניגען, פאָן דענען איין פסוק **שטעהט**:

מִי יָגוּר בְּאָהֳלֶךָ מִי יִשְׁכּוֹן בְּהַר קָדְשֶׁךָ.

ווער איזט ווירדיג צו וואָהנען אין דיינעם צעלטע? (דאַז הייסט איין

משכן), אונד ווער איזט ווירדיג צו רוהען אויף דעם היילִיגען בערגע פֿאָן דיינעם **בית המקדש**?

הוֹלֵךְ תָּמִים וּפוֹעֵל צֶדֶק וְדוֹבֵר אֱמֶת בִּלְבָבוֹ לֹא רָגַל עַל לְשֹׁנוֹ.

דער אויפֿריכטיג מיט גאָטט איזט, ווער גערעכטיגקייט אויזאיבט, אונד רעדעט מיט וואַהרהייט פֿאָם הערצען; דאַז הייסט, ער רעדעט אויפֿ-ריכטיג אונד מיינטע עז מיט דעם הערצען ניכט פֿאַלש, ער בריגגט קיין **רכילות** אַן אונד רעדעט קיין לשון הרע.

לֹא עָשָׂה לְרֵעֵהוּ רָעָה וְחֶרְפָּה לֹא נָשָׂא עַל קְרוֹבוֹ.

ער טהוט זיינעם **חבר** קיין בעזעז אונד קיינע **חרפה** אַן, אונד לעזטערט ניכט זיינען קרוב, דאַז הייסט, ווען ער זיעהט, דאַס זיין פֿריינד וואַז אונרעכט טהוט, ערמאַהנט ער איהן, זאָ דאַס מאַן נאַכהער איהם ניכטז בעזעז נאַכזאַגען קאַן; דאַמיט, ווען ער איינען אַנדערן איבער איין אונרעכט צור רעדע שטעללט, מאַן ניכט זאַגען קעננע: וואַרום האַט דוא דיינען קרוב ניכט צור רעדע געשטעללט? זאָ איינע **חרפה** קאַן מאַן איהם ניכט אַנטהון, וויל ער **באמת** זיינען קרוב יאַ ערמאַהנט האַט. — דערזעלבע, דער דיעזעז טהוט, איזט **ראוי** צו וואָהנען אין גאָטטעז צעלט, זאָ אויך זאָללען מיינע קינדער זיין, דוא ליעבער אַללמעכטיגער גאָטט!

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁאוֹלִיד בָּנִים וּבָנוֹת וְלֹא יָמוּת אֶחָד מִבָּנַי בְּחַיָּי,

עז זאָלל זיין דער ווילע פֿאָר דיר גאָטט! מיין גאָטט! אונד גאָטט מיי-נער עלטערן! דאַס איך געבעהרען מעגע זעהנע אונד טעכטער, אונד עז זאָלל קיינעז שטערבען בייא מיינעם לעבען.

וְלֹא בְחַיֵּי בַעְלִי וְלֹא יָמוּת אַחַת מִבְּנוֹתַי בְּחַיֵּינוּ.

אויך ניכט בייא מיינעז מאַננעז לעבען, אויך זאָלל קיינע פֿאָן אונזערן טעכטערן שטערבען וועדער בייא מיינעם לעבען, נאָך בייא מיינעז מאַננעז לעבען.

וְאֶקַּח נָשִׁים לְבָנַי וְלֹא יָמוּתוּ נְשֵׁיהֶם מִקּוֹצֶר שָׁנִים.

אונד איך זאָלל ווייבער בעקאָממען פֿיר מיינע זעהנע. אונד איהרע ווייבער זאָללען ניכט שטערבען נאָך קורצען יאַהרען **אויה**.

וְאֶזְכֶּה לְהַשִּׂיא בְּנוֹתַי לַאֲנָשִׁים הֲגוּנִים צַדִּיקִים וְתַלְמִידֵי חֲכָמִים.

אונד וויר זאָללען אויך **זוכה** זיין, צו געבען אונזערן טעכטערן מעננער, דיא דאַ זיין זאָללען גוטע אונד עהרליכע לייטע, צדיקים אונד **תלמידי חכמים**.

וְלֹא יָמוּתוּ בַּעֲלֵיהֶן חָלִילָה בְּקוֹצֶר שָׁנִים רַק יַאֲרִיכוּ יְמֵיהֶם וּשְׁנוֹתֵיהֶם לְאוֹרֶךְ יָמִים וְשָׁנִים. וְלֹא יִפְטוֹר בַּעְלִי בְּבַחֲרוּתִי.

אונד איהרע מעננער זאָללען ניכט **אויה** שטערבען נאָך קורצען יאַהרען; זאָנדערן זיא זאָללען בייאזאַממען לעבען לאַנגע יאַהרע אין גראָסען פֿריידען — אַללמעכטיגער גאָטט! פֿערלענגערע אויך דאַז לעבען מיינעז מאַננעז, דאַס

ער ניכט חלילה שטערבען זאָלל נאָך קורצען יאָהרען; זאָנדערן וויר זאָללען זוכה זיין מיט איינאַנדער צו מוטערן בייא אונזערן קינדערן אין גראָסען פריידען.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּזַמִּין לְכָל בָּנַי אֶת בַּת זוּגוֹ וּלְכָל אַחַת מִבְּנוֹתַי אֶת בֶּן זוּגָהּ·

עס זייא דיין וויללע, גאָטט מיין גאָטט! אונד גאָטט מיינער עלטערן! דאַס דוא זאָללסט בעשטעררען יעדעם מיינער זאָהנע זיינע רעכטע בת זוג, וועלכע דוא אַללמעכטיגער גאָטט איהם בעשטיממט האַסט, שאָן אין אַנפאַנג זיינער ענטשטעהונג אין מוטטערלייב; אונד אַללען מיינען טעכטערן זאָללסט דוא אויך בעשטעררען, יעדער איהרען רעכטען בן זוג,

הַמְיוּחָד לְכָל אֶחָד מֵהֶם, וְלֹא יַקְדִּימֵם אַחֵר·

וועלכע דוא אַללמעכטיגער גאָטט! איהנען בעשטיממט האַסט, עהע זיא נאָך זינד ערשאַפפען וואָרדען; אונד עס זאָלל קיין אַנדערער איהנען צופאָר קאָממען אונד איהרען בן זוג וועגנעהמען.

וְלֹא יִדָּחוּ מִפְּנֵי אֲחֵרִים, וְיִוָּלְדוּ בָנַי וּבְנוֹתַי בְּשָׁעָה טוֹבָה וּבְמַזָּל טוֹב:

אונד זיא זאָללען ניכט חלילה פערשטאָסען ווערדען וועגען אַנדערער — איבערהויפט זאָללען מיינע זאָהנע אונד טאָכטער געבאָרען זיין אין איינער גוטען שעה אונד אין איינעם גוטען מזל.

יִפְעֲלוּ הַכֹּל לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה, וְזַכֵּם בִּבְנֵי חַיֵּי וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי·

זיא זאָללען אַללעס אונטערנעהמען צום גוטען אונד צום זעגען אונד זייא זיא זוכה מיט קינדערן וועלכע לאַנגע לעבען זאָללען; אונד לאַס זיא זיך מפרנס זיין בכבוד, דאַס זיא איהרע פרנסה האַבען זאָללען בריוח בנחת ובהיתר פאָן דיינער האַנד.

וְלֹא יֶחְסַר לָהֶם מָזוֹן וָטֶרֶף בְּבֵיתָם, וְתַצִּילֵם מִמְּאוֹרָעוֹת קָשׁוֹת·

עס זאָלל איהנען ניכט מאַנגעלן פרנסה פיר איהר הויזגעזינד זאָ לאַנגע זיא לעבען ווערדען; אונד בעהיטע זיא פאָר אַללען איבלען ערייגניסען.

וּמִמִּקְרִים רָעִים הַבָּאִים לָעוֹלָם, וְתַצִּילֵם מִיֵּצֶר הָרָע.

אונד פאָן אַללען בעזען צופעללען וועלכע צוויילען אין דיא וועלט קאָממען, זיא אויך פאָר דעם יצר הרע, דאַס ער זיא ניכט פערלייטען זאָלל צום זינדיגען.

וְתַשְׁכֵּן בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ אַהֲבָה וְאַחֲוָה וְרֵעוּת וְשָׁלוֹם וְכֵן בֵּין כָּל קְרוֹבֵינוּ:

לאַס אויך זיין צווישען מיר אונד מיינעם מאַננע, וויא אויך צווישען מאַן אונד וויב בייא אַללען מיינען קינדערן, לויטער פערטרעגליכקייט, ליעבע אונד פריינדשאַפט; זאָ אויך צווישען אַללען אונזערן פערוואַנדטען.

וְנִזְכֶּה לָזוּן אֶת בָּנֵינוּ בְּקַטְנוּתָם בְּכָבוֹד בְּלִי חֶרְפָּה וּבִזָּיוֹן·

אונד וויר זאָללען זוכה זיין אונזערע קינדער צו פערפלעגען זאָ לאַנגע זיא נאָך קליין זינד, מיט גראָסעם כבוד, אָהנע שאַנדע.

וְתִהְיֶה תּוֹרָתָם אֻמָּנוּתָם בְּכָבוֹד וִיבַלּוּ יְמֵיהֶם וּשְׁנוֹתֵיהֶם בַּנְּעִימִים.

אונד לאַס איהר טהון זאָלל זיין נאָך תורה ומצות אונד לויטער מעשים טובים בכבוד, אונד זיא זאָללען איהרע יאָהרע צובריננגען אין פראָהליכעם לעבען.

בְּתוֹרָה בְּמִצְוֹת וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים וּמְלַאכְתָּם וְכָל עִסְקֵיהֶם יִתְבָּרְכוּ וְלֹא יִצְטָרְכוּ לַבְּרִיּוֹת.

אין **תורה מצות** אונד מעשים טובים, אונד אין אַלל איהרער **מלאכה** אונד **משא ומתן** זאָללען זיא **מצליח** זיין אַלל איהר לעבטאַג, דאַס זיא קיינע מענשען אונטערשטיטצונג בעדירפֿען זאָללען.

וְאֶזְכֶּה לִרְאוֹתָם בְּשִׂמְחָה וְלֹא יִהְיֶה בָּהֶם עָקָר וַעֲקָרָה וּמְשַׁכֵּלָה.

אונד איך זאָלל זוכה זיין מַן איהנען **שמחות** צו זעהען, אונד זיא זאָללען ווייטער זוכה זיין **שמחות** אַן איהרען קינדערן צו זעהען, אונד עז זאָלל אונ־טער איהנען קיינע אונפֿרוכטבאַרקייט **חס** **ושלום** זיין, אָדער איינע דיא איהרע קינדער ניכט אויסטראַגען זאָללטע, אָדער דיא **חס** **ושלום** **מפיל** וואָרע פֿאָר דער צייט; זאָנדערן איהרע פֿרוכט זאָלל געזעגנעט זיין פֿאָן גאָטט.

וְיִמְצְאוּ חֵן וְשֵׂכֶל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם.

אונד זיא זאָללען פֿינדען גנאַדע אונד לייטזעליגקייט אין גאָטטעס אויגען, אונד אין דען אויגען אַללער מענשען מיט דענען זיא אומגעהען ווערדען.

וְלֹא נַעֲזוֹב אוֹתָם בְּיַד אֲחֵרִים חַס וְשָׁלוֹם.

אונד וויר זאָללען אונזרע קינדער ניכט **חס** **ושלום** פֿערלאַסען אין פֿרעמדען הענ־דען; זאָנדערן, דוא ליעבער גאָטט! זאָללסט אונז בייא איהנען לעבען לאַסען;

וּתְחַזֵּק לִבָּם שֶׁיִּהְיוּ שׁוֹמְעִים בְּקוֹל אֲבִיהֶם וְאִמָּם וְרַבָּנֵיהֶם.

אונד דוא זאָללסט **שטאַרקען** דאַס הערץ פֿאָן **מיינען** קינדערן, דאַס זיא זאָללען געהאָרכען אונד בעפֿאָלגען דיא **שטיממע** איהרעס פֿאַטערס, איהרער **מוטטער** אונד איהרעס לעהרערס.

וְגַם קָטָן יִשְׁמַע לְגָדוֹל וִיכַבְּדוּ זֶה אֶת זֶה.

אויך דער יינגערע אונטער איהנען זאָלל דעם עלטערן פֿאָלגען אונד איבערהויפט איינער דען אַנדערן בכבוד האַלטען.

וְיִהְיֶה טוֹב וְנָעִים שִׁבְתָּם בְּאַהֲבָה. גַּם תִּהְיֶינָה בְּנוֹתַי נָאוֹת וְיָפוֹת בַּעֲלוֹת חֵן וָחֶסֶד.

אונד זיא זאָללען גוט אונד איינִיג מיט איינאַנדער זיין מיט ליעבע. מיינע טעכטער זאָללען אויך זיין **היבש** אונד אַנגענעהם. אונד זאָללען פֿינ־דען גנאַדע אונד לייטזעליגקייט אין דיינען אונד אין אַללער לייטע אויגען.

וּבַעֲלוֹת שֵׂכֶל טוֹב, וְיִהְיוּ צְנוּעוֹת צִדְקָנִיּוֹת וַחֲסִידוֹת.

אונד זיא זאָללען אויך איינען געזונדען פֿערשטאַנד האַבען, אונד זאָללען זיין צנועו**ת** צדקניות וחסידו**ת**.

וְתִהְיֶינָה מְעֻטָּרוֹת בְּמַעֲלוֹת וּבְמִדּוֹת טֹבוֹת, וְתִהְיֶינָה שְׁלֵמוֹת בְּלִי מוּם, וּבָרֵךְ אֶת מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ.

אונד זיא זאָללען געשמיקקט אונד געציערט זיין מיט לויטער קענטליכען **מדות טובות**, אונד זאָללען ניכט אונגעלאָגען זיין; זאָנדערן איממער ליכטיג

צו הויזע בלייבען, דען דער כבוד פֿאָן איינער בת ישראל איזט, ווען זיא צו הויזע בלייבט, אונד זיך ניצליך אויפֿפֿיהרט. זיא זאָללען אויך איינע געזונדען אונד גוט געוואַקסענען גוף האַבען, דאַס זיא אַלזאָ קיינען מום האַבען. — אַללמעכטיגער גאָטט! זעגנע דיא ווערקע פֿאָן אונזערן הענדען דאַס וויר גליקליך זיין זאָללען, וואָהין וויר אונז קעהרען אונד ווענדען.

כְּדֵי שֶׁנִּזְכֶּה לְהַרְבּוֹת לְבָנֵינוּ מֹהַר וּמַתָּן כָּרָאוּי לִבְנֵי גִילָן׃

דאַמיט וויר זוכה זיין זאָללען אונזרע קינדער רייכליך פֿערזאָרגען צו קענען, וויא עס רעכט איזט צו איהרעם מזל.

וּמֵהֶם יֵצְאוּ פֵּירוֹת טוֹבוֹת בָּנִים צַדִּיקִים זוֹכִים וּמְזַכִּים לְכָל יִשְׂרָאֵל אָמֵן׃

אונד וויר זאָללען זוכה זיין, דאַס פֿאָן איהנען געבאָרען ווערדען לויטער צדיקים, חסידים אונד תלמידי חכמים, דיא דאַ פֿראָם זיין זאָללען אונד זאָללען ווייטער מזכה רבים זיין, אמן.

אָנָּא יְיָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים׃

איך ביטטע דיך, גאָטט! מיט דיינער גראָססען באַרמהערציגקייט.

וּבַחֲסָדֶיךָ הַגְּדוֹלִים שֶׁתְּזַכֵּנִי אוֹתִי וְאֶת בַּעֲלִי פב״פ.

אונד מיט דיינער גראָססען גנאַדע, זאָללסט דוא מיך לאַססען זוכה זיין, איך אונד מיינען מאַן (פלוני בר פלוני).

לְמַלֹּאת מִסְפַּר יָמֵינוּ עַד מְלֹאת שְׁנוֹתֵינוּ שִׁבְעִים שָׁנָה׃

צו פֿערלענגערן אונזרע יאַהרע אונד טאַגע; דאַמיט דיא גאַנצע צאַהל פֿאָן אונזערן יאַהרען אונד טאַגען, וועלכע וויר צו לעבען האַבען, דאַז זיעבציג יאַהרע, פֿאָלל ווערדע.

וּתְהִי אַהֲבָה תָּמִיד בֵּינֵינוּ וְהָסֵר מֵאִתָּנוּ לֵב רַגָּז וְהַקַּפְּדָנוּת׃

אונד עס זאָלל צווישען אונז זיין לויטער ליעבע אונד פֿריינדשאַפֿט, אונד ווענדע פֿאָן אונז אַב יעדע פֿערדריעסליכקייט אונד יעדען צוויזט.

וְשֶׁלֹּא יִפְּלוּ כָּל יָמֵינוּ מַחֲלוֹקוֹת וּקְטָטוֹת בֵּינֵינוּ׃

אונד עס זאָלל ניא אויזברעכען צווישען אונז אונאייניגקייט אונד צאַנק, זאָ לאַנג וויר לעבען.

אֲבָל נְבַלֶּה בְּטוֹב יָמֵינוּ, וְהָסֵר מֵאִתָּנוּ כָּל מִינֵי צַעַר וּדְאָגָה שֶׁבָּעוֹלָם׃

זאָנדערן וויר זאָללען אונזרע יאַהרע אונד טאַגע צובריינגען אין לויטער צופֿריעדענהייט אונד פֿריידע, אונד ווענדע אַב פֿאָן אונז יעדען צער אונד אַללע דאגות פֿאָן דער וועלט.

וְשֶׁלֹּא תְהִי לָנוּ שׁוּם טִרְדָּה שֶׁבָּעוֹלָם מִטִּרְדוֹת הַזְּמַן׃

דאַס וויר גאַר קיינע זאָרגע האַבען זאָללען, אין אַללען אומשטענדען, אין וועלכע וויר קאָממען קעננטען.

וּתְזַכֶּה אוֹתִי וְאֶת בַּעֲלִי לְגַדֵּל אֶת בָּנֵינוּ וְאֶת בְּנוֹתֵינוּ׃

אונד זייא מיך מיט מיינעם מאַן מזכה. דאַס וויר ערציעהען זאָללען אונזרע זאָהנע אונד טעכטער לתורה, לחופה ולמעשים טובים. אמן.

וְשֶׁיִּהְיוּ בָנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ בַּעֲלֵי עוֹשֶׁר וְכָבוֹד וַחֲסִידִים וַחֲסִידוֹת, וְלֹא יָמוּת אֶחָד מִבָּנֵינוּ אוֹ אַחַת מִבְּנוֹתֵינוּ בְּחַיֵּינוּ.

אונד לאַס אונזרע זֶהנע אונד טעכטער זיין לויטער בעלי עושר וכבוד אונד חסידים וחסידות; אונד עס זאָלל ניעמאַנד פאָן אונזערן זֶהנען אָדער טעכטערן בייא אונזערם לעבען שטערבען.

רַק תְּמַלֵּא מִסְפַּר יְמֵיהֶם וּשְׁנוֹתֵיהֶם בְּשֵׂיבָה טוֹבָה וּבְמַזָּל טוֹב.

זאָנדערן דאַ זאָללסט דיא צאַהל איהרער יאַהרע צו איינעם גוטען אַלטער אונד איינעם גוטען מזל פאָלל ווערדען לאַססען.

וַאֲנִי וּבַעְלִי (פב"פ) נְגַדְּלֵם יַחַד בְּאַהֲבָה בְּחִבָּה וּבִבְרִיאוּת וּבְשַׁלְוָה וּבְהַשְׁקֵט וָבֶטַח וּבְעוֹשֶׁר וְכָבוֹד לַאֲרִיכוּת יָמִים וְשָׁנִים.

אונד איך אונד מיין מאַן (פב"פ) זאָללען זוכה זיין, זיא מיט איינאַנדער צו ערציעהען אין ליעבע אונד פריידען, מיט רוהיגעם הערצען אונד מיט עושר וכבוד צו לאַנגען יאַהרען אונד טאַגען.

אַתָּה יְיָ תְּזַמֵּן לָזוּן וּלְפַרְנֵס וּלְכַלְכֵּל אֶת בָּנֵינוּ וְלִתֵּן לְכָל אַחַת מִבְּנוֹתֵינוּ נְדוּנְיָה הָרְאוּיָה לְפִי כְבוֹדֵנוּ.

דו גאָטט זאָללסט אונז בעשערען, דאַס וויר זאָללען ערנעהרען אונד פערפפלעגען קעננען אונזרע זֶהנע אונד טעכטער, אונד דאַס וויר זאָללען יעדעם אונזרער קינדער געבען קעננען איינע נדוניה, וועלכע זיך געביהרט אונזערם כבוד נאַך.

וְתַצִּיל אוֹתִי וְאֶת בַּעֲלִי (פ"ב"פ) וּבְנוֹתַי (פלונית ופלונית).

אונד בעשיטצע מיך אונד מיינען מאַן (פב"פ) אונד מיינע טעכטער (פלונית ופלונית).

וְאֶת בָּנַי (פלוני ופלוני) מִכָּל מִינֵי פֻּרְעָנִיּוֹת וּמִכָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת הַמִּתְרַגְּשׁוֹת וּבָאוֹת לָעוֹלָם:

אונד מיינע זֶהנע (פלוני ופלוני) פאָר אַללען פורעניות אונד בעזען עראייגניסען, אונד פאָר אַללען גזרות מיט וועלכען דיא מענשען היימגעזוכט ווערדען.

מֵאָדָם רַע וּמִפֶּגַע רַע מִשָּׂטָן הַמַּשְׁחִית וּמֵעַיִן הָרָע.

פאָר בעזען מענשען אונד בעזען בעגעגנונגען, פאָר פערדערבען, אונד אַללען מיני עין הרע.

מִדִּין קָשֶׁה וּמִבַּעַל דִּין קָשֶׁה וּמִלִּסְטִים וְשׁוֹדְדִים וְשׁוֹלְלִים וְחוֹמְסִים וּמִכָּל אוֹיֵב וְשׂוֹנֵא הֵן בָּעִיר.

פאָר בעזען, האַרטען אונד שווערען גערישטען, פאָר אַללען האַרטען אונד שווערען בעלי דינין, פאָר רייבערן, דיעבען אונד מערדערן, אונד פאָר אַללען פיינדען; עס זייא אין דער שטאַדט,

וְהֵן בַּשָּׂדֶה, הֵן בַּיַּעַר וְהֵן בַּדֶּרֶךְ, הֵן בָּהָר וְהֵן בַּבִּקְעָה.

אָדער אויף דעם פעלד! עס זייא אים וואַלדע אָדער אויף דער שטראַססע;

עז זייא אויף דעם בערגע אָדער אים טהאַלע; איבערהויפט אַן אַללען אָרטען וואָ וויר זיין ווערדען.

בֵּין בַּיּוֹם וּבֵין בַּלַּיְלָה, וְתַצִּילֵנוּ מֵחֳלָיִם רָעִים, הֵן חוֹלִי רֹאשׁ,

עז זייא בייא טאַג אָדער בייא נאַכט — אונד בעשיטצע אונז אויך פֿאָר אַללען בעזען קראַנקהייטען; עז זייא אַ"ן קאָפּפֿשמערצען,

וְחוֹלִי הָעֵינַיִם וְהָאָזְנַיִם וְהֶחָזֶה וְהַלֵּב וְאִשְׁתָּא צְמִרְתָּא וְהַשִּׁנַּיִם·

אָדער אויגענשמערצען, אָדער אָהרענשמערצען, אָדער ברוסטוועה, אָדער הערצוועה, אָדער איין אין קדחת רחמנא ליצלן, אָדער צאַהנשמערצען,

וְחוֹלִי תַחְתּוֹנִית וְכָל שְׁאָר מִינֵי מַדְוֶה וּמַחֲלָה הֵן בַּחֲלַל הַגּוּף אוֹ חוּץ לַחֲלַל הַגּוּף.

אָדער דיא קראַנקהייט וועלכע הייסט (**תחתונית**), אָדער זאָנסט אַנדרע שמערצען אונד קראַנקהייטען; עז זייא איננווענדיג אים לייבע, אָדער אויסווענדיג.

אָנָּא יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּמַלֵּא כָּל מִשְׁאֲלוֹת לִבִּי לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה·

איך ביטטע דיך, גאָטט מיין גאָטט, אונד גאָטט מיינער עלטערן! דאַס דוא זאָללסט ערפֿיללען אַללע דיא וואונשע מיינעס הערצענס צום גוטען אונד צום זעגען.

אַל תַּעֲמוֹד שִׂטְנָה לִתְפִלָּתִי רַק יְהִי לִי

אונד עז זאָלל מיינער תפלה ניכטס ענטגעגען שטעהען; זאָנדערן איך זאָלל האַבען

כַּמָּה וְכַמָּה מַלְאֲכֵי רַחֲמִים מְלִיצֵי יוֹשֶׁר· וְקַיֵּם בִּי מִקְרָא שֶׁכָּתוּב: וְתִגְזַר אוֹמֶר וְיָקָם לָךְ וְגַם מִקְרָא שֶׁכָּתוּב·

פֿיעלע באַרמהערציגע מלאכים אַלס גוטע פֿירשפּרעכער, אונד עז זאָלל אַן מיר בעשטעטיגט ווערדען דער פסוק, דער דאַ הייסט: דוא ווירסט איינע זאַכע ווינשען, אונד זיא ווירד דיר געוועהרט ווערדען. וויא אויך דער פסוק דער דאַ הייסט:

הָאִירָה פָּנֶיךָ עַל עַבְדֶּךָ וְהוֹשִׁיעֵנִי בְּחַסְדֶּךָ· יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי·

לאַס דיין אַנטליטץ לייכטען אויף דיינען קנעכט, אונד הילף מיר נאַך דיינער גנאַדע — עז זאָללען געפֿעללינג זיין דיא וואָרטע מיינעס מונדעס, אונד דיא געדאַנקען מיינעס הערצענס פֿאָר דיר, עוויגער מיין גאָטט! אונד מיין ערלעזער! — אמן.

כ. דיעזע **תחנה** זאַגע מאַן גלייך בייא דעם אויפֿשטעהען נאַך דעם האַנדוואַשען.

איך בין נון בערייט, אויף מיך צו עמפּפֿאַנגען דיא מצוה פֿאָן דעם לעבענדיגען גאָטט (**יתברך שמו**), דער דאַ פֿערבאָרגען איזט אַללען, דיא דאַ לעבען, וועגען זיינער גראָסען קדושה; אונד איך גלויבע וואַהרהאַפֿט מיט גאַנצעם הערצען, דאַס דער שעפּפֿער, געלאָבט זייא ער! איין עוויגער גאָטט איזט; דעסען איינהייט ניכט איהרעס גלייכען האַט, אין קיינערלייא געשטאַלט, וויא דאַ געשריבען שטעהט אין דער הייליגען **תורה**: **שמע ישראל ה׳ אלהינו ה׳ אחד.** — אונד אָהנע איהן איזט קיין גאָטט מעהר. ער

אַליין האַט ערשאַפפען אַלע דיא אָבערזטען היממעל מיט אַל איהרען הערען, דיא ערדע מיט אַל איהרעם העער. ער האַט ערשאַפפען אַלע געשעפפע, מענשען, **בהמות, חיות ועופות**, פישע אונד אַלערלייא **שרצים** פאָן גראָס ביז קליין, אונד ער שפייזט אויך מיט זיינער גראָסען באַרמהערציגקייט אַלע געשעפפע. דער אונטערזטע **עולם** איזט דער, וואָ וויר מענשען וואָהנען, דער הייסט: **עולם השפל**, דער שלעכטע **עולם**; דאָך פינדעט מאַן אויך אין דיעזעם שלעכטען **עולם** פיעל טויזענד אונד טויזענד געשעפפע, אין וועלכען מאַן גאָטטעס וואונדער אונד זיינע בעזאָנדערע **חכמה** זיעהט. יעדאָך איזט דיעזער **עולם** נור אַלס איין זענפקערנליין גערעכנעט געגען דען **עולם הגלגלים**, דאַז זינד דיא היממעל, וואָ מאַן צעהלט דיא זיעבען פלאַנעטען, דיא צוועלף **מזלות**, אונד אַלע שטערנע, דיא אַלע אין דער לופט האַנגען דורך דיא גראָסע מאַכט אונד קראַפט פאָן **הש"י** אונד דער **עולם הגלגלים** איזט ניכטס מעהר אַלס איין זענפקערנליין געגען דען **עולם המלאכים**, וואָ דיא **מלאכים** זינד; אונד דער **עולם המלאכים** זעלבסט איזט ניכטס מעהר אַלס איין זענפקערנליין געגען זיין הייליגעס וועזען, געלאָבט זייא ער איממער אונד עוויג! זיינע גראָסע אונד העררליכקייט האָט קיינען **שיעור** אונד קיינען **ערך**! — איך גלויבע אויך וואָהרהאַפט מיט מיינעם גאַנצען הערצען, דאַס דער שעפפער איזט איין הערר איבער אַלע העררען, אונד אַלע דיא **כח** אונד **גבורה** איזט אין זיינער האַנד אונד ער האָט דיא געוואַלט צו טהון, וואַז ער וויל. ער הערט אונד זיעהט אונד וויס אַלעז, **אפילו** דאַז, וואַז דער מענש אין זיינער **מחשבה** האָט, **מכ"ש** דאַז ער אַלעז וויס, וואַז דער מענש טהוט, עז זייא גוט אָדער **חס ושלום** שלעכט. אונד איך גלויבע אויך וואָהרהאַפט, דאַס דער שעפפער יעדעם מענשען זיינען לאָהן גיבט, נאַכדעם דער מענש האַנדעלט, עז זייא גוט אָדער **חס ושלום** בעזע; גיבט ער איהם זיינען לאָהן ניכט אויף דיעזער וועלט, זאָ גיבט ער איהם דענזעלבען אויף דער אַנדערן וועלט. עז געשיעהט קיינעם אונרעכט, דען ער הייסט: **אל אמונה**; אונד איך גלויבע אויך, דאַס דער שעפפער ווירד אַם ענדע דיא **מתים** ווידער לעבענדיג מאַכען, מיט זיינער באַרמהערציגקייט. אויף איהן האַבע איך מיינע האָפפנונג, אונד איהם איבערגעבע איך מיין **נפש, רוח ונשמה**; אונד איך בין אויף מיך **מקבל** זיינע **מלכות**, איהם צו דיענען מיט גאַנצעם לייב, מיט גאַנצעם הערצען אונד גאַנצעם מונד.

כא. דיעזע **תחנה** זאַגע מאַן אויך פריה גלייך נאַך דעם הענדעוואַשען.

אנא השם! איך ביטטע דיך, גאָטט **אלהי ישראל**! ערהערע מיינע **תשובה**, דיא דאַ גאַנץ איזט, אונד פערגיב מיר מיינע זינדען אונד מיינע מיסעטהאַטען, דען דוא ביזט לאַנגמיטהיג אונד דיינע גנאַדע אונד באַרמהערציגקייט איזט גראָס. לאַס דאַהער מיינע **תפלה**, דיא איך פאָן גאַנצעם הערצען בעטע, פאָר דיך קאָממען, אונד לאַס מיך ניכט לעער פאָן דיר אויזגעהען, דען דוא ביזט יאַ איין באַרמהערציגער גאָטט, דער דאַ ערהערט דיא **תפלות** דער אַרמען; ערבאַרמע דיך דאַהער אויך איבער מיך. עז זאָל זיין דיין ווילע, גאָטט מיין גאָטט! אונד גאָטט מיינער עלטערן! דאַס דוא מיר אֶפפנען זאָלזט דיא פאָרטען דער **תשובה**, **תפלה** אונד באַרמהערציגקייט, אונד ערהערע מיין געבעט, גלייכוויא דוא ערהערט האַזט דיא **תפלות**

פֿאָן אונזערן עלטערן: דיא **תפלה** פֿאָן **אברהם** אויף דעם בערג **מוריה**, דיא **תפלה** פֿאָן **יצחק**, אַלז ער געבונדען וואַר אויף דעם **מזבח**, אונד דיא **תפלה** פֿאָן **פינחס** אין דער פֿערזאַמלונג, אונד דיא **תפלה** פֿאָן **אליה** אויף דעם בערגע **כרמל**, אונד דיא **תפלה** פֿאָן **שמואל** אין **מצפה**, אונד דיא **תפלה** פֿאָן **דויד** אונד זיינעם זאָהנע **שלמה** אין **ירושלים**, אונד דיא **תפלה** פֿאָן **דניאל** אין דער לאָווענגרובע, אונד דיא **תפלה** פֿאָן **חנניה מישאל ועזריה** אין דעם קאַלקאָפֿען, אונד דיא **תפלה** פֿאָן **מרדכי ואסתר** אין **שושן הבירה**, אונד דיא **תפלה** פֿאָן אַללען **צדיקים** אונד **חסידים**; זאָ ערהאָרע אויך מיינע **תפלה**, דען דוא ביזט גערעכט, אונד איבסט גערעכטיגקייט. — איך ביטטע דיך גאָטט! טהוע אַללע בעזען געדאַנקען אַב פֿאָן מיינעם הערצען, אונד גיב מיר אין דען זין, דיך צו פֿירכטען אונד דיינע **תורה** צו האַלטען, מאַכע מיך ווירדיג צו אַללען גוטען ווערקען, אונד גיב מיר גנאַדע אין דיינען אויגען אונד אין דען אויגען אַללער מענשען, פֿאָן יעטצט ביז עוויג. צו דיינער היללפֿע האָפֿפֿע איך גאָטט! מיין גאָטט! אונד גאָטט מיינער עלטערן **אברהם**, **יצחק** אונד **יעקב**! הערר איבער אַללע וועלט! איך קאָממע דאַ פֿאָר דיך צו ביטטען, דאַס דוא דיינעס נאַמענס אונד דיינער באַרמהערציגקייט וועגען אַנגענעהמען זאָללסט מיין געבעט, דאַז איך בערייטס געבעטעט האַבע פֿאָר דיר אונד דאַז איך נאָך בעטען וויל. עֶפֿפֿנע מיר דיא פּפֿאָרטען פֿאָן **תפלה**! אונד לאַס מיך ניכט לעדיג פֿאָן דיר אויזגעהען. בעשיטצע מיך, מיינען מאַן, מיינע קינדער, ווא אויך אַללע מיינע גוטען פֿריינדע אונד **כל ישראל**. פֿאָר דען הענדען דער **אכזריים**, פֿאָר אַללען **תפיסות**, פֿאָר אַללען בעזען קראַנקהייטען, אונד פֿאָר אַללען ליידען. גיב אונז **מזל** אין אונזערן ווערקען, אונד אונזרע נאַהרונג זאָללסט דוא ערטהיילען מיט גנאַדע, אין לויטער גליקק, אין עהרען אונד פֿראָממיגקייט. ליעבער הערר גאָטט! אין דיינע הענדע בעפֿעהלע איך מיינע זעעלע, דען דוא ביזט איין וואַהרער גאָטט! געלאָבט זייזט דוא אימאער אונד עוויג! — בעהיטע מיך, מיי-נען מאַן אונד מיינע קינדער, ווא אויך אַללע מיינע גוטען פֿריינדע, פֿאָר אַללען בעזען געדאַנקען, אונד שיקקע **משיח בן דוד** אין אונזערן טאַגען. לאַס קיינע בעזען בעגיערדען איבער מיך הערשען אונד פֿערהיטע דיא בעזען רעדען אַללער דעריעניגען, דיא אויף מיך, מיינע גוטען פֿריינדע אונד **כל ישראל** בעזע רעדען, דאַס איהרע בעזע רעדען ניכט שאַדען זאָללען. — אַללמעכטיגער גאָטט! בעהיטע מיך פֿאָר איינעם שמערצפֿאָללען טאָד; ווען דוא איהן אויף מיך שיקקסט, זאָ זאָלל עס זיין מיט גנאַדע אונד ניכט מיט צאָרן, אונד לאַס איהן איינע **כפרה** זיין אויף אַללע מיינע זינדען. לענקע אונד שטאַרקע מיין הערץ, וויל איך נאָך לעבע, דאַס עס ווירדיג ווירד, דיינע **מצות** צו טהון, אונד דאַס עס דיינער **תורה** ניכט פֿערגעסע. — ליעבער גאָטט! איך בין דיין קינד, פֿערגיב מיר מיינע זינדען, דאַ איך געקאָממען בין, אום דיינע גנאַדע צו ביטטען, אונד שיקקע מיר **מלאכי יושר**, דיא פֿיר מיך ביטטען זאָללען, דאַס איך קיינעס פּלאָטצליכען טאָדעס שטערבע, דאַז ווערדע וואַהר — אמן סלה.

מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי אֵל אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת לְכָל בָּשָׂר שֶׁרְפוּאָתִי בְּיָדֶךָ וּמִיתָתִי בְיָדֶךָ. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שֶׁתְּרַפְּאֵנִי רְפוּאָה

שְׁלֵמָה וְיַעֲלֶה זִכְרוֹנִי וּתְפִלָּתִי לְפָנֶיךָ כִּתְפִלַּת חִזְקִיָּה בְּחָלְיוֹ. וְאִם קָרְבָה עֵת פְּקוּדָתִי לָמוּת תְּהֵא מִיתָתִי כַּפָּרָה לְכָל חַטֹּאתַי וּלְכָל עֲוֹנַי וּלְכָל פְּשָׁעַי שֶׁחָטָאתִי וְשֶׁעָוִיתִי וְשֶׁפָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ מִיּוֹם הֱיוֹתִי עַל הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְתֵן חֶלְקִי בְּגַן עֵדֶן וְזַכֵּנִי לְעוֹלָם הַבָּא הַצָּפוּן לַצַּדִּיקִים וְתוֹדִיעֵנִי אוֹרַח חַיִּים שׂוֹבַע שְׂמָחוֹת אֶת פָּנֶיךָ נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי תָּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתִי וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתִי שֶׁאֵין אֲנִי עַזּוּת פָּנִים וּקְשֵׁה עוֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי צַדִּיק אֲנִי וְלֹא חָטָאתִי אֲבָל אֲנִי חָטָאתִי ·

אָשַׁמְתִּי · בָּגַדְתִּי · גָּזַלְתִּי · דִּבַּרְתִּי דֹפִי · הֶעֱוֵיתִי · וְהִרְשַׁעְתִּי · זַדְתִּי · חָמַסְתִּי · טָפַלְתִּי שֶׁקֶר · יָעַצְתִּי רָע · כִּזַּבְתִּי · לַצְתִּי · מָרַדְתִּי · נִאַצְתִּי · סָרַרְתִּי · עָוִיתִי · פָּשַׁעְתִּי · צָרַרְתִּי · קִשִּׁיתִי עוֹרֶף · רָשַׁעְתִּי · שִׁחַתְּתִּי · תִּעַבְתִּי · תָּעִיתִי · תִּעְתָּעְתִּי · סַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לִי · וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלַי כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנִי הִרְשָׁעְתִּי ·

מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ · אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָּל חָי · אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל חַדְרֵי בָטֶן וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב אֵין כָּל דָּבָר נֶעְלָם מִמֶּךָּ וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ · וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתִּסְלַח לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי וּתְכַפֵּר לִי עַל כָּל פְּשָׁעַי · יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

הערר דער גנאַדען וועלט! גאָטט, מיין גאָטט, אונד גאָטט מיינער עלטערן אברהם יצחק אונד יעקב! דער דוא גראָס, מאָכטיג אונד פֿורכטבאַר ביזט! דער דוא עוויג גאָטט בלייבזט אונד הערר איבער דיא גאַנצע וועלט! איבער אַללע מענשען, איבער דיא טהיערע, איבער אַללעס, וואַס אים מעער איזט, איבער דיא פֿישע אונד אַללע זעעגעשעפּפֿע, וויא אויך איבער אַללעס וואַס לעבען איזט, איבער דיא ענגעל, דיא זאָננע, דען מאָנד אונד דיא שטערנע, וועלכע אַללע אין דיינער מאַכט זינד אונד דיא דוא לענקסט אונד רעגיערסט. דוא גיבזט יעדעם געשעפּף זיינען בעדאַרף נאַך זיינעם צוועקק וואָצו עס איזט ערשאַפֿ-פֿען וואָרדען — דוא אַללײן גאָטט יתברך בעדאַרפֿסט קיינע געשעפּפֿע, ווידער אים הימעל נאָך אויף ערדען נאָך אים וואַססער; דען דוא וואַרסט פֿאָר אַללען געשעפּפֿען בעפֿאָר נאָך הימעל אונד ערדע וואַר, אונד ווירסט זיין אויך נאָך אונטערגאַנג אַללער געשעפּפֿע פֿאָן עוויגקייט צו עוויגקייט. עס איזט ניעמאַנד ווידער אים הימעל נאָך אויף ערדען, וועלכער געהאָריג ערצאָהלען קאָננטע דיינע קראַפֿט, מאַכט, הייליגקייט, ריינהייט אונד איינ-הייט. דיין נאַמע איזט געלאָבט, אונד דיין קאָניגטהום איבער אַללעס ערהאַבען!

פֿאָר דיינעם נאַמען פֿירכטען זיך דיא שאַרען אַללער הימעלסענגעל, דיא דיך אימערוואָהרענד לאָבען אונד דיך ניעמאַלס זעהען קאָננען; פֿאָר פֿורכט דיינעס הייליגען נאַמענס פֿליעהט דאַס מעער הינטער זיך אונד אַללע זיינע וועללען ציטטערן; פֿאָר דיינעם נאַמען ערציטטערט דיא ערדע אונד איהרע גרונדפֿעסטען וואַנקען; פֿאָר פֿורכט דיינעס נאַמענס ערציטטערן אַללע וועלטען אָבען, אונד אַללעס, וואַס אין דען טיעפֿסטען טיעפֿען דער ערדע איסט, ערשריקקט פֿאָר דיינעם הייליגען נאַמען; דאַס גן עדן מיט אַללעם, וואַס דאַרין איסט, לאָבט דיינען הייליגען נאַמען, אונד אַללעס, וואַס נור לעבענס־הויך אין זיך האַט, גיבט כבוד דיינעם הייליגען נאַמען. זאָ אויך איך דיינע מאַגד, טאָכטער דיינער מאַגד, דיא איך ערשאַפֿפֿען וואָרדען בין אויס ערדע אונד אום וויעדער צור ערדע, אונד דיא איך נור בלוט אונד פֿלייש בין; גלייך איינעם שאַטטען אַן דער וואַנד, דער באַלד פֿערגעהט, אונד גלייך איינעם גראַז, דאַס באַלד פֿערוועלקט. מיט פֿורכט אונד ציטטערן קאָממע איך פֿאָר דיינעם הייליגען נאַמען, מיט געביקקטעם לייב אונד מיט גראָססער דעמוטה אונד אונטערוואָרפֿיגקייט, צו בענעדייען דיינען הייליגען נאַמען, אונד דיך צו ביטטען, וויא איין אַרמער מאַן אַן דער טהירע איינעס רייכען. — גאָטט! מיין גאָטט! זייא גנעדיג אונד ערהערע מיך מיט דיינער גראָססען באַרמהערציגקייט! אַנטוואָרטע מיר אונד בעגנאַדיגע מיך, ריכטע מיך אויף אונד ערנעהרע מיך, זעגנע מיך אונד שרייבע מיך איין אין דאַס בוך דעס עוויגען לעבענס מיט אַללען צדיקים אונד צדקניות. גיב מיר טהייל אַן דיעזער אונד אַן יענער וועלט. גאָטט אַללמעכטיגער! בעגליקקע מיך אין אַללען מיינען וועגען אונד שטעגען אונד אין אַללען ווערקען מיינער הענדע. שענקע מיר פֿערגעבונג, קלוגהייט, פֿערשטאַנד אונד פֿערנונפֿט, אונד פֿערלייהע מיר איין גוטעס הערץ אונד גוטע געדאַנקען, דאַס איך בערייען זאָלל מיינע זינדען אונד זאָלל תשובה טהון, אונד דאַס איך דיא בעזען געדאַנקען ניכט פֿערלייטען, בעזעס צו טהון. רייכע מיר דיינע רעכטע האַנד אונד עמ־פֿאַנגע מיך מיט גנאַדע נעבסט אַנדערן, דיא זיך צו דיר מיט גאַנצעם הער־צען בעקעהרען, אונד פֿיהרע מיך אין אַללען מיינען וועגען אויפֿריכטיג. גיב מיר געזונדהייט אונד שטאַרקע, דאַס איך דיינעם נאַמען דיענען קעננע מיט אַללען מיינען גליעדערן, דיא דו אַן מיר ערשאַפֿפֿען האַסט. דו האַסט דען קינדערן ישראל צווייא הונדערט אַכט אונד פֿיערציג מצות אַנבע־פֿאָהלען, וועלכע זיא טהון זאָללען; אונד דו האַסט זיא פֿערזיכערט, דאַס, ווען זיא יענע געבאָטע האַלטען ווירדען, זאָ וואָללעסט דו איהנען געבען דאַס ליכט, וועלכעס דען צדיקים אונד צדיקות אויף יענער וועלט פֿאָרבע־האַלטען איסט. — גאָטט מיין גאָטט! גיב, דאַס איך אימער נור גוטעס רעדע אונד טהוע פֿאָר דיר, אונד לאַס ניכטס בעזעס אויס מיינעם מונד געהען, וועלכעס דיינען נאַמען ענטהייליגען קעננטע. איך ביטטע דיך גאָטט, מיין גאָטט! ווען איך אויך נור ווענינ גוטעס טהוע, זאָ לאַס עס דאָך דיר וואָהלגעפֿאַללען! עמפּפֿאַנגע עס זאָ ליעבליך, אַלס האַטטען עס געטהאַן דיא צדיקים אונד חסידים, צדיקות וחסידות אונד אַללע דיעניגען, וועלכע איה־רען לייב דעם טאָד הינגעגעבען האַבען, דיינעס הייליגען נאַמענס וועגען. לאַס מיין געבעט אָהנע אַללע הינדערניס פֿאָר דיר קאָממען אונד עמפּפֿאַנגע עס, וויא דו עמפּפֿאַנגען האַסט דאַס געבעט פֿאָן מנשה מלך יהודה, אַלס

ער זיך פֿאָר דיר געדעמיטהיגט אונד **תשובה** געטהאַן האַט, אונד וויא דוא עמפּפֿאַנגען האַסט דאַס געבעט אַללער בעלי **תשובה**, וועלכע זיך פֿאָר דיר געדעמיטהיגט האַבען, זאָ עמפּפֿאַנגע אויך מיין געבעט הייטע אונד אַללע טאַגע מיינעס לעבענס. עמפּפֿאַנגע עס, וויא דוא עמפּפֿאַנגען האַסט דיא אָפּפֿער, וועלכע דער **כהן** דאַרגעבראַכט האַט אויף דעם **מזבח**, צו דער צייט, דאַ דיין טעמפּעל נאָך **שטאַנד**, אום דיא פֿערגעבונג אַללער **מיסעטהאַטען** דיינער קינדער **ישראל** צו בעווירקען. איין טהייל פֿאָן יענען אָפּפֿערן איזט פֿער- בראַננט וואָרדען, אום איינען אַנגענעהמען דופֿט פֿאָר דיינער **הייליגקייט** אויפֿשטייגען צו לאַססען, אונד איין טהייל דאַפֿאָן איזט געגעססען וואָרדען. יעטצט אַבער איזט וועגען דער זינדען אונזרער עלטערן אונד וועגען אונזרער זינדען **דיעזעס** הייליגע הויז, וואָ דיינע הייליגע **שכינה** זאָנסט רוהטע, צער- **שטאָרט**. וויר האַבען קיינען **כהן מעהר**, קיינע אָפּפֿער, אונד קיינע **לויים**, וועלכע ביים דיינען קרבנות דיא הייליגען געזאַנגע זאַנגען, מיט האַרפֿען, לויטען אונד אַללערלייא זאַיטענשפּיעל דיינעם הייליגען נאַמען צו עהרען. וויר האַבען נונמעהר קיין **בית המקדש**, קיינען **שולחן**, קיינע **מנורה**, קיינען **ארון** אונד קיין **כפורת**, אונד דיא הייליגע **שטאַדט ירושלים** איזט **צערשטאָרט**. דיין געליעבטעס פֿאָלק **ישראל** ליידעט, אינדעם עס פֿערטריעבען איזט אונטער פֿאָל- קער; דעזוועגען לאַססען מיינע אויגען טהרענען וויא וואַססער פֿליעססען טאַג אונד נאַכט אָהנע אונטערלאַס, דאַס דוא וויעדער געדענקען זאָללסט דיינעס בערגעס ציון, דער **שטאַדט**, אויף וועלכע דיין נאַמע איזט גענאַננט וואָרדען, וואָ דיינע **שכינה** גערוהעט האַט אונד וואָ דוא עמפּפֿאַנגען האַסט דיא געבעטע אַללער דעריעניגען, וועלכע דיך אַנגערופֿען האַבען אויס דעם איננערזטען איהרעס הערצענס. — נון, הערר אַללער וועלט! יעטצט האַבען וויר ניכטס **מעהר** דיר דאַרצובריגגען, אַלס דיא געבעטע אונזרער ליפּפּען; זיא זאָללען דיר דאַהער זאָ אַנגענעהם זיין, וויא פֿאָרמאַלס יענע אָפּפֿער, **גלייכוויא** דוא פֿער- זיכערט האַסט אונזערן פֿאַטער אברהם צור צייט, דאַ ער זיינען זאָהן **יצחק** אָפּפֿערן וואָללטע. דאַ האַסט דוא מיט איהם איין **בינדניס** געמאַכט אונד איהם צוגעשוואָרען, זיינען נאַכקאָממען דאַס הייליגע לאַנד איינצוגעבען, אונד דיינען נאַמען אונטער איהנען רוהען צו לאַססען; וויא אויך אַללע איהרע זינדען אונד **מיסעטהאַטען** צו פֿערגעבען. ווען זיא נעמליך דיעזעלבען בערייען, אַללעז וויעדער גוט **מאַכען**, וואַס זיא בעגאַנגען האַבען אונד אָפּפֿער ברינגען ווערדען**.** אונד אַלס דאַן מיינע גראָססע אַנגסט אונד **פֿורכט** דען הייליגען אברהם **בעפֿיעל,** אַלס ער פֿאָן דער צערשטאָרונג דער **שטאַדט** ירושלים אונד דעס **בית המקדש** האָרטע; דאַ האַסט דוא איהן געטראָסטעט מיט דער פֿערזיכערונג, דאַס ווען זיא אויך אים לאַנדע איהרער פֿיינדע זיין ווירדען, דוא זיא נאָך ניכט גאַנץ פֿערדערבען ווירסט. אויך האַסט דוא דורך דיינען נביא זאַגען לאַססען, דאַס ווען דיינע קינדער איהרער זינדען מיט רייע געדענקען אונד וועגען דערזעלבען בעטען ווירדען; זאָ ווערדעסט דוא איהנען פֿאָללקאָממען פֿערצייהען אונד וויעדער אויפֿבויען ירושלים אונד דאַס **בית המקדש**, דאַס דיין הייליגער נאַמע וויעדער דאַרין רוהען מאָגע. — נון דאַ **שטעהע** איך פֿאָר דיר, הייליגער גאָטט! אונד בעקעננע מיינע זינדען; איך האַבע גראָססע **חרטה** אויף דיעזעלבען אונד וויל זיא יאַ ניכט מעהר טהון. איך ביטטע דיך אַלז איינען פֿאַטער אונד קאָניג, זייא מיר מיינע זינדען **מוחל** אויף

עוויג, אונד וואַס איך מיינע נאַררהייטען אונד מיסעטהאַטען ניכט ענטגעל־
טען. ערבאַרמע דיך איבער מיך, איבער מיינען מאַן, איבער מיינע קינדער,
אונד איבער אַללע, דיא אונס אַנגעהערען, אונד איבער אַללע קינדער ישראל,
דיא דיך אויפריכטיג אַנבעטען, אונד בעגליקקע אונס אין אַללען אונזערן וועגען
אונד שטעגען, אונד זייא אונס הילפֿרייך אין אַללען אונזערן אונטערנעהמונגען!
בעשיטצע אונס אויך פֿאָר בעזען לייטען, וועלכע אונרעכט טהון אונד נאָך
אַנדרע לייטע צום איבלען פֿערלייטען, ווא אויך פֿאָר שאַלקהאַפֿטען מענשען
אונד בעטריגערן, דיא מיט איהרעם מונדע פֿריינדליך רעדען, איהר הערץ
אַבער איזט ווייט דאַפֿאָן; ווא אויך פֿאָר דעניעניגען, וועלכע אַללע צייט בעזע
שמועות (געריכטע) פֿערברייטען, רכילות אַנבריגנען, פֿאַלש שווערען, שטעהלען
אונד ראַובען, ניעמאַנדען גוטעס טהון, אַנדערן יעדען בענייד ען אונד האַססען,
זיך פֿאָר ניעמאַנדען שעמען, אַנדערן געגען אַללע לייטע עזות פנים האַבען;
מיט איהנען לאַס מיך אונד מיינע לייטע קיינע געזעללשאַפֿט אונד קיינען
אומגאַנג האַבען, בעהיטע אונס אויך פֿאָר אַללען בעזען צופֿעללען, דיא זיך
צוויילען, ערייגנען, אַלס: פֿאָר אונצייטיגען טאָד, פֿאָר געפֿענגניס, נאָטה
אונד פֿאָר אַללען גזירות רעות וואָס אונס אויף קיינערלייא אַרט פֿעראַכטעט
אונד ניכט בעשטיממט ווערדען פֿאָר דיר אָדער פֿאָר דען מענשען, וואָס דיא
בעזע בעגיערדע (יצר הרע) ניכט איבער אונס הערשען, אַנדערן האַלטע
אונס אַן דעם רעכטשאַפֿפֿענען געפֿיהל (יצר טוב), אונד ווען עטוואַס בעזעס
דער וועלט בעשטיממט איזט, זאָ פֿערבירג אונס אים שאַטטען דיינער פֿליגעל,
אונד פֿערלייהע אונס קראַפֿט, דיר צו דיענען אונד צו האַלטען דיינע געבאָטע,
דיא דוא אונס אין דיינער היילינגען תורה אַנבעפֿאָהלען האַסט. גיב אונס אויך
אין דען זין, דאַס ויר ערמאַהנונג אַננעהמען פֿאָן אַללען, דיא אונס צו־
רעכטוועיזען אונד אונס אַנלייטען, גוטעס צו טהון אים דיענסטע דיינעס היילינגען
נאַמענס, דאַס ויר ניכט ווידערשפענסטיג געגען זיא רעדען, זיא אַנשרייען
אָדער גאַר זיא בעשעמען; אַנדערן אַללע פֿערנעהמען, דיא דיא וואַהרהייט
זאַגען; דיאַזעלבען זאָללען אין אונזערן אויגען ניכט שפל זיין, דיא אונס
צום גוטען אונטערוועיזען. וואָס אונס ניכט טראָג זיין אין דיינעם דיענסטע,
דאַס אונס דער יצר הרע ניכט אַברעדע פֿאָם פֿריה אויפֿשטעהען, אום
דיינען היילינגען נאַמען לייטליך צו לאָבען אונד איהם צו דאַנקען פֿיר דאַס
גוטע, וועלכעס דוא דיינער מאַגד יעדער צייט צוגעדאַכט האַסט. וואָס אונס
דאַהער זוכה זיין איממער מיט גוטען פֿראָממען לייטען אומצוגעהען, וועלכע
בערייטוויללינג זינד צו דיינעם דיענסטע, אונד וואָס מיינע גוטען געדאַנקען
זיעגען איבער מיינע בעזען געדאַנקען, דאַס דיעזע קיינע מאַכט האַבען מעגען
איבער מיך צו הערשען, וואָס מיינע פֿיסע נור צום גוטען געהען, מיינע האָנדע
נור גוטעס טהון, אונד מיינע אָהרען נור האָרען דברי תורה, ערמאַהנונג,
אונטערווייזונג אונד ליבליכע רעדען פֿאָן דעניעניגען לייטען, וועלכע תורה
לערנען אונד דיינע געבאָטע האַלטען, אונד וואָס מיינע אויגען אַללעס גוטע
זעהען, דאַס אַללע מיינע גליעדער לאָבען דיינען היילינגען נאַמען, אונד
גיב מיר אין מיינעס הערץ אונד אין מונטערעס געמיטה, דאָס ניכט נאַכ־
לעססיג זייא, דיר פֿאָללקאָממען צו דיענען אונד דיינע געבאָטע געהאָריג צו
ערפֿיללען, אונד פֿערלייהע מיר אויך דיא גנאַדע, דאַס איך מיינע קינדער
ערציעהען קאָננע רייכליך אונד מיט געהעריגער צוכט, דאַס זיא עהרפֿורכט

האַבען פאָר דיינעם נאַמען אונד דיינע געבאָטע ערפיללען, גיב אונז,
דאָס מיין געזינד מיר רעכט טהוע אונד אַללעז: מיט אָפּפּענער וואַהרהייט
אָהנע דיא מינדעזטע פערהעהלונג; דאַמיט אַלז בכשרות אונד אָהנע אַלל
י"ט אָדער אַלל שבת ח"ו פאָר זיך געהע. אונד ווען איך מיך אין דאַז
בעטט לעגע, זאָ בעהיטע מיך פאָר בעזען געדאַנקען, מוטהוויללען
אונד אונצוכט, אונד לאַס קיינע שאַנדע קאָממען אויף מיך, אויף מיי-
נען מאַן אָדער אויף מיינע קינדער אונד מיין הויזגעזינד; עז זייא דורך
אונז זעלבזט אָדער דורך אַנדערע לייטע, אונד לענקע מיין געזיכט אַב,
ניעמאַלז אויף דיאיעניגען לייטע צו זעהען, וועלכע בעזעז טהון, דיר
אָדער דען לייטען להכעיס; זאָנדערן מיינע אויגען זאָללען איממער נור
אויף דיאיעניגען לייטע זעהען, וועלכע גוטעז טהון אונד דיר מיט גאַנצ-
צעם הערצען דיענען. גיב מיר אויך דיא קראַפט, דאַס איך בעזע לייטע
אָדער בעזע געדאַנקען ניכט פערלייטען, נייערט צו זיין אויף גראָסען רייכ-
טהום, אויף דיאיעניגען, וועלכע גראָסע הייזער בויען, אונד זיך שעֶנע
קליידער אַנשאַפפען; זאָנדערן גיב אונז נור אונזרע בעדירפניסע פאָן דיינער
מילדען האַנד, אונד האַלטע אונז צו גוטען לייטען, דאַס וויר אונזרע קינדער
פערזאָרגען קעננען בכבוד דורך פראָממע לייטע, דיא פאָר דיר עהרפורכט
האַבען אונד דיינע געבאָטע גערנע טהון, אונד דיא זיך עהרליך ערנעהרען
פאָן דער אַרבייט איהרער אייגענען העֶנדע, אונד לאַס אונז געניעסען דען
זכות אבות פאָן אברהם יצחק יעקב משה אהרן דוד ושלמה שרה רבקה
רחל לאה חנה ואביגיל, אונד אַנדערער צדיקים וצדיקות, חסידים וחסידות.
לאַס אונז אויך ערלעבען דען בוא דיינעז בית המקדש, דאַמיט וויר ווידער
קרבנות ברינגען קעננען אונד דאַס וויר ווידער הינויף געהען קעננען
דרייאמאַל דעז יאַהרעז נאַך דער היילִיגען שטאַדט ירושלים, וועלכע דוא
ערוועֶהלט האַזט. — אַללמעֶכטיגער גאָטט! ערהעֶרע מיין געבעט אונד
רייניגע מיין הערץ, דאַס עז דיך ליעבע, אונד שיקקע אונז באַלד דען
אליהו הנביא, דיא בשורה פאָן דער אַנקונפט דעז היילִיגען משיח צו זאַגען.
גיב מיר וויזהייט אונד קלוגהייט, דיינען היילִיגען נאַמען צו ערקעננען;
אונד וויא דוא עמפפאַנגען האַזט דיא געבעטע אַללער דעריעניגען, דיא
דיך מיט גאַנצעם הערצען אַנגערופען האַבען, זאָ עמפפאַנגע אויך יעצט
דאַז געבעט דיינער מאַגד. דוא ביזט יאַ דער, וועלכער דיא געבעטע דער
קינדער ישראל ערהעֶרט, געלאָבט זייזט דוא איממער אונד עוויג! —— —

כב. דיעזע תחנה זאָלל יעדער זאַגען, עהע ער דיא תפלה
פערריכטעט, זיא שטאַממט הער פאָן רבי אליעזר הגדול עליו
השלום, זיינען זכות זאָללען וויר געניעסען.

יעדער מענש זאָלל בעדענקען, דאַס ער פלעֶטצליך שטערבען קאַן אַן איינער
מיתה משונה רחמנה ליצלן, אונד זאָלל דאַהער אויך בעדאַכט זיין, יעדען
טאַג תשובה צו טהון — היום קצר והמלאכה מרובה — דען ער וויס יאַ
ניכט, ווען ער צום יום הדין וחשבון גערופען ווירד, דאַ דער מענש קיינען
טאַג, יאַ קיינען אויגענבליקק פאָר דעם טאָד זיכער איזט. איין אַרמער
קאַן וואָהל האָפפען רייך צו ווערדען, דעסגלייכען איין תפוס בעפרייעט
צו ווערדען, איין קראַנקער געזונד צו ווערדען, איין שוואַכער שטאַרק צו

ווערדען; אבער פאר דעם טאד איזט קיינע האפפנונג, דאס איז אונמעגליך איזט עוויג לעבען צו בלייבען. זעלבזט משה רבינו עליו השלום, וועלכער דאך מיט הקב"ה פה אל פה געשפראכען האט, האט זיך פאן דער מיתה ניכט קאננען מציל זיין, אום וויא פיעל וועניגער איין אנדערער מענש. דארום זאלל מאן תשובה טהון, וואהרענד נאך דיא נשמה אים גוף איזט, וויא שלמה המלך געזאגט האט: טהוע תשובה, וואהרענד דוא נאך יונג אונד שטארק ביזט, אונד וואהרענד דאס ליכט ברעננט, גיעס אל דארויף; ווען עס איינמאל אויסגעלאשען איזט, הילפט קיין אל מעהר. דיא טהירע פאן תשובה איזט נור געאפפנעט לעולם הזה, אבער לעולם הבא איזט זיא געשפעררט, דאס איזט גלייך אלס ווען זיך יעמאנד שפייזען פארריכטעט אם ערב שבת, זא האט ער צו עסען אם שבת; ווער אבער אם ערב שבת מיסיג בלייבט, דער האט אם שבת ניכטס צו עסען. דען נאך דעם טאד איזט מאן פאן אללען מלות ענטלעדיגט; מאן זאלל דאהער תשובה טהון טאן אין דען יונגען טאגען, נאך עהע דיא בעזען טאגע דעס אלטערס קאממען. מאן זאלל יעדען טאג פריה אויפשטעהען, אום צו בעטען פאן הקדוש ברוך הוא, אונד דאס מיט הייסען טהראנען, אונד מאן זאלל אויך דען שבת זעהר עהרען; דען ווער דען שבת עהרט, בעווייזט דען גלויבען, דאס גאטט דיא וועלט ערשאפפען אונד אם זיעבענטען טאג גערוהעט האט. דיא עיקר תשובה איזט, דאס מאן נעבזט דער בעפאלגונג אללעס, וואס מאן גאטט אונד דען מענשען צו טהון שולדיג איזט, אויך תורה לערנע, אונד ווער זיך פאר דער תורה אבזאנדערט, זאנדערט זיך אב פאן הקדוש ברוך הוא אונד פירלטעט קיינע זינדען; דען איין עם הארץ איזט קיין חסיד, דאס נור דיא תורה איינען לעהרט, וויא מאן הקב"ה' זאלל מרצה זיין, דאס מאן ניכט ווייטער פעהלע. אבער אויך איין געלעהרטער דארף זיך ניכט שטאלצען, תרטה אויף זיינע פערגעהען צו האבען אונד תשובה צו טהון, דען ווען ער דיעז טהוט, איזט זיינע תורה אנגענעהם פאר הקב"ה, וויל ניכט דאס לערנען דיא הויפטזאכע איזט, זאנדערן דיא מעשים טובים. ווער גאות אונד עזות אן זיך האט, דער איזט נאך שטראפבארער, וויל ער אללעס געלערנט האט אונד ניכט דאס גוטע בעפאלגט. דארום מוס יעדער ערזט זיינע זינדען אבביסען מיט גראסער תשובה אונד הערנאך תורה לערנען; דער עיקר התורה איזט אלזא מעשים טובים. דער תלמיד חכם האט אויך זיינע זינדען נאך איין גראססערן עונש, אלז דער עם הארץ, דאס לערנען וויר אב פאן ריש לקיש, דאס מאן פאר דעם לערנען מוס תשובה טהון. אונד דיא בעשטעהט דארין, דאס מאן אללעס ווידער צוריקק גיבט, וואס מאן איינעם אנדערן דורך בעטרוג, זיזט, אדער מיט געוואלט ענטצאגען האט, דאן איין פאזטען, תפלה אונד צדקה געבען. דיעזע צוזאממען בעווירקען דיא פערגעבונג דער זינדען, אונד פערניכטען דען בעזען גזר דין — אמן סלה.

כג. ווער דיא וידוי אויף דייטש זאגען וויל, זאלל זיא דעז נאכטז זאגען, בעפאר ער זיך לעגט אונד דעז מארגענז, זאבאלד ער אויפשטעהט; ווארייא מאן דיא זינדען אויפריכטיג בערייען אונד מיט צעררייזענעם הערצען זיך פעזט פארנעהמען זאלל, זיא ניכט ווידער אויזאיבען.

אלהינו. אונזער גאטט אונד אונזערער עלטערן! לאס פאר דיך קאממען מיין געבעט, אונד ענטציעהע דיך ניכט מיינעם ביטטען, אום איך

נו בעגנאַדיגען. דען חיך בין קיין עזות פנים אָדער גאָר האַרטנאֶקקיג, דאַס חיך זאַגען זאָללטע: חיך בין ריין פֿאָן זינדען חונד האַבע ניכטז חיבלעז געטהאַן; זאָנדערן פֿירוואַהר! מיינע זינדען זינד שווער חונד גראָס, דען חיך האַבע מיינע טנגות מיט זדונות פֿערמעהרט נאַך דער לוזט מיי־נעז יצר הרע. חיך קאַן עז ניכט לייגנען: אבל אני חטאתי. פֿירוואַהר! חיך האַבע געזינדיגט, זאָוואָהל בשוגג, חונגערן, אַלז במזיד, וויסענטליך חונד מוטהווילליג. — (חשמתי) חיך האַבע געזינדיגט, מאַנכע עבירות וויס חיך חונד מאַנכע וויס חיך ניכט! דיר אַבער איזט ניכטז פֿערהאָהלען, דוח ווייסט זיח אַללע. (בגדתי) חיך בין טרייחלאָז געוואָרדען ווידער דיך חונד דיינע תורה, חונד בין דער באָזען לוזט געפֿאָלגט. (גזלתי) חיך האַבע פיעלע לייטע בעראויבט, חיך וויס ניכט, ווען חיך דאַס זייניגע ווידער געבען זאָלל. (גנבתי) חיך האַבע געשטאָהלען, האַבע עז אַבגעלייגנעט, חונד בין ערוויסט וואָרדען וויח חיין גנב, דער חים לאַך ערטאַפפט ווירד. (דברתי דופי) חיך האַבע שלעכטע רעדען געדעדעט, האַבע געאוררט ווידער דיך, חיך האַבע חויך דורך מיין געשוועטז בייח דעם אָפּפענטליכען געבעט חים בית הכנסת מיך חונד מיינע שכנים געשטאָרט, חונד זיח אַלזאָ חויך מיט־זינדיגען געמאַכט. (העוית) חיך בין קרוממע וועגע געגאַנגען, דיח פֿאָן דער טוגענד אַבווייכען. (והרשעתי) לור באָזהייט וואַר חיך געניייגט. (זדתי) חיך וואַר מוטהווילליג בייח מיינען זינדען. (חמסתי) חיך האַבע מיט געוואַלט אַנדערן אַבגעדרונגען, וואַז זיח ניכט בדעה האַבען געהאַבט, מיר צו איבערלאַססען; חיך האַבע ענטווייהט מיינע נדרים חונד שבועות, חיך האַבע ענטהייליגט דיח שבתות חונד ימים טובים, חיך האַבע מחלל השם געוועזען, חיך האַבע חניפות געטריעבען. (טפלתי שקר) חיך וואַר פֿאַלש חונד בעטריגעריש, חונד האַבע אַנדערע לייטע זינדיגען געמאַכט, חינדעם חיך זיח פֿערפֿיהרטע. (יעצתי רע) חיך האַבע באָזען ראַטה אויזגעטראַכטעט חונד דעננעלבען דען לייטען אַנגעראַטהען. (כזבתי) חיך האַבע געשפאָטט געטריעבען, (מרדתי) חיך וואַר ווידערשפענזטיג געגען דיך. (נאצתי) חיך האַבע געזאָגט חונד דיח וועלט ערצירנט. (סררתי) חיך בין אַבגעוויכען פֿאָם גוטען וועג לום באָזען. (עויתי) חיך האַבע פֿערברעכען בעגאַנגען. (פשעתי) חיך האַבע געמייסהאַנדעלט. (צררתי) חיך האַבע בעלייידיגט. (קשיתי עורף) חיך וואַר האַרטנאֶקקיג. (רשעתי) חיך האַבע פיעל איבעלז געטהאַן. (שחתתי) חיך האַבע מיינען לעבענזוואַנדעל פֿערדאָרבען. (תעיתי, תעתעתי) חיך האַבע געאיררט חונד האַבע חויך אַנדערע לייטע מיט מיר חיררען מאַכען.

רבונו של עולם! וויר האַבען ניכט בעפֿאָלגט דיח מצות עשה, וועלכע וויר צו טהון שולדיג זינד, חונד זאָללכע זאַכען, וועלכע וויר פֿערמאָגען דער מצות לא תעשה ניכט טהון זאָללען, האַבען וויר דאָך געטהאַן. וויר האַבען זאָ גאַר עבירות געטהאַן, וואָרויף דאַז בית דין פֿיער מיני מיתות אויזשפריכט: (סקילה שריפה הרג וחנק); וויר האַבען איבערטרעטען תורה שבכתב חונד תורה שבעל פה, וויר האַבען פֿערגעססען דיינען האָכגעאַכטעטען נאַמען, וויר האַבען פֿערגעססען דיח עהרפֿורכט פֿאָר דיר. (ואתה) דוח בייזט אַבער געראַכט אין אַללעם, וואַז דעם מענשען לוקאָממט, דען דוח רעגיערזט דיח גאַנצע וועלט מיט וואַהרהייט, דען צדיק בעלאָהנט דוח נאַך זיינער גע־רעכטיגקייט חונד דען רשע נאַך זיינעם פֿרעפֿעל. — חיך אַרמער

זינדענפֿאָללער מענש! איך האַבע פֿיעל זינדען בעגאַנגען, פֿאָן וועלכען זינדען זאָלל איך צוערשט חשבון געבען?

כד. מאַן זאָלל זיך פֿאָר דער **תּפֿלה** ניעדערזעטצען אונד דיעזע **תּחנה** זאַגען.

מלך אלהי האלהים הקדוש ברוך הוא! צו דער צייט, אַלז דאַז **בית המקדש** נאָך געשטאַנדען האַט, ווען דער מענש פֿאָר דיר געזינדיגט האַטטע, זאָ בראַכטע ער דיר איין קרבן, בעקעהרטע זיך דאַבייא מיט גאַנצעם הערצען! דאַן האַזט דוא איהם זיינע זינדען וויעדער פֿערגעבען. אַבער יעטצט האַבען וויר קיין **בית המקדש**, אויך קיינען **מזבח** אונד קיינען **כהן**, דער אונזערע זינדען פֿערגעבען זאָללטע; וויר האַבען דאַהער יעטצט דאַז **בית הכנסת** אַנגענאָממען, אַנשטאַט דעז **בית המקדש**, אונד אַנשטאַט דער קרבנות זינד יעטצט דיא געבעטע, וועלכע וויר צו דיר פֿעררינטען; זיא זאָללען דיר דאַהער, ליעבער הערר גאָטט! זאָ אַנגענעהם זיין אַלז פֿאָרמאַלז דיא קרבנות. — רבונו של עולם! איין מענש, דער פֿאָן איינעם שטינקענדען טראָפּפֿען הערקאָממט, זאָלל קאָממען צו רעדען פֿאָר דיר, הערר דער גאַנצען וועלט! — רבונו של עולם! ווען איך אַן דאַז געדענקע, זאָ ציטטערע איך אַן אַללען מיינען גליעדערן פֿאָר מורא! ווען איך געדענקע, דאַס איך געגען דיך געזינדיגט האַבע, אונד זאָלל יעטצט צו דיר אין דאַז **בית התּפֿלה** קאָממען, וואָ דוא רוהען לעססט דיינע **שכינה**; וויל דוא אַבער דיא **תּפֿלה** דעז מענשען, דער פֿאָר דיר געזינדיגט האַט, ניכט פֿערשמעהט, זאָ וויל איך אַרמעז וויב אויך צו דיר בעטען. גיב מיר אין מיין הערץ, דאַס איך וועהרענד דער **תּפֿלה**, דיא איך פֿאָר דיר פֿעררינטע, גאַר קיינע בעזע געדאַנקען האַבען מעגע, אונד נימם מיינע **תּפֿלה** אַן, גלייכוויא דוא האַזט אַנגענאָממען דען הייליגען געזאַנג דער לויים, דיא צו דיר געזונגען האַבען, אין דער צייט, אַלז דיין **בית המקדש** נאָך שטאַנד, אונד לאַס אונז געניעססען דען **זכות** פֿאָן אונזערן מיטטערן שרה רבקה רחל ולאה. ליעבער הערר גאָטט! בעדענקע, דאַס פֿאָן איהנען איזט געבאָרען וואָרדען דיין פֿאָלק **ישראל**, וועלכעז אַללע טאַגע צו דיר **שמע ישראל** זאַגט. — אַך אלהי האלהים הקדוש ברוך הוא! בעדענקע דאָך, דאַס וויר דיין פֿאָלק **ישראל** זינד, אונד דאַס דוא אונז אַלז דיינע קינדער אַנגענאָממען האַזט, אונד האַזט אונז געגעבען דיא **עשרת** הדברות אויף דעם בערגע **סיני**; דאַרום בעטען וויר צו דיר, דאַס דוא פֿאָן אונז אַננעהמען מעכטעזט אונזערע **תּפֿלות**, גלייכוויא דוא האַזט אַנגענאָממען דיא **תּפֿלות** דעז **כהן** גדול, דער היניין געגאַנגען איזט אין דאַז קדש הקדשים. עפֿפֿנע אונז באַלד דאַז טהאָר דער פֿער־געבונג, אונד דאַ וויר נון וועדער **בית** המקדש נאָך **כהן** גדול נאָך **מזבח** האַבען; זאָ נימם דאַז **בית התּפֿלה** יעטצט אַנשטאַט דיעזער, אונד מיט דען **תּפֿלות**, וועלכע איך דאַרין פֿעררינטע, זאָלל יעדעז בעזע בטל ומבוטל ווערדען פֿאָן מיר, מיינעם מאַן אונד מיינען קינדערן. — אמן.

כד. ווען מאַן **תּענית** האַט זאַגע מאַן צו מנחה:

הערר דער גאַנצען וועלט! גאָטט, מיין גאָטט! אונד גאָטט מיינער עלטערן אברהם יצחק ויעקב! גראָססער, שטאַרקער אונד פֿורכטבאַרער גאָטט! דער דוא עוויג גאָטט בלייבזט אונד הערר איבער דיא גאַנצע וועלט! דוא

האַט דען מענשען ערשאַפֿען, דאַמיט ער דיר פֿאָן גאַנצעם הערצען צו יעדער צייט דיענען מעכטע! נון אַבער ענטשטעהען זעהר אָפֿט בעזע גע-דאַנקען איין איהם, ווייל ער פֿאָן ערדע געשאַפֿען אונד נור בלוט אונד פֿלייש איזט, אונד דיעזע בעזע געדאַנקען זינד אָפֿט שווער צו בעזיעגען, ווייל זיא מיט דעם מענשען קאָממען אויז מוטטערלייב, מיט איהם אויפֿ-וואַכזען אין זיינער יוגענד אונד איהן נור אים האָכזטען גרייזענאַלטער פֿערלאַססען. — גאָטט מיין גאָטט! דוא האַזט אַבער אויך פֿיר דען מענ-שען איין הייליגטהום צובערייטעט, נעמליך, ווען דער מענש איבערטריטט איינע פֿאָן דיינען געבאָטען, זאָ האַזט דוא איהם אַנבעפֿאָהלען, נעבזט דער בוסע (**תשובה**) אויך איין אָפּפֿער פֿאָר דיר צו בריגנען, דעססען בלוט גע-שפּרענגט, דאַז פֿלייש אונד דאַז אונשליט פֿערבראַננט ווערדע, דאַמיט דער מענש בעררייען זאָלל דיא בעזען געדאַנקען, וועלכע פֿאָן בלוט אונד פֿלייש, אונד בעזאָנדער: פֿאָם וואָהללעבען הערקאָממען, אונד דאַן ווילזט דוא איהם אויך פֿערגעבען, אונד דיך זיינער ערבאַרמען; נון אַבער וועגען דער זינ-דען אונזערער עלטערן האַזט דוא דאַז **בית המקדש** צערשטאָרט, וואָרין דיינע הייליגע **שכינה** גערוהעט האַט, אונד אויך דען **מזבח**, וואָרויף מאַן דיא אָפּפֿער געבראַכט, דעסוועגען האַבע איך, זינדיגער מענש, הייטע גע-פֿאַזטעט, האַבע וועדער געגעססען נאָך געטרונקען, דאַמיט איך דעם בלוט אונד פֿלייש קיינע נייע קראַפֿט געבע, אום מיינע זינדען צו פֿערמעהרען, אונד דאַמיט דער שטאָלץ אונד דיא בעזען געדאַנקען געשוואַכט ווערדען, דאַס זיא מיך ניכט פֿערלייטען קאָננען אַבצווייכען פֿאָם דיענזטע דיינעז הייליגען נאַמענז. — אַללמעכטיגער גאָטט! נים דאַז בלוט אונד פֿלייש, דאַז זיך הייטע בייא מיר פֿערמינדערט, שטאַטט, דער אָפּפֿער, אונד לאַס עז דיר זאָ אַנגע-נעהם זיין וויא יענע: דער אָפּפֿער, דיא מאַן פֿאָרמאַלז אויף דיינעם אַלטאַר געבראַכט. ווענדע פֿערנער פֿאָן מיר אַב אַללע בעזע געדאַנקען, אונד גיב מיר איין ריינעז הערץ, דיר צו דיענען. מאַכע מיך ווידער קרעפֿטיג אונד שטאַרק, דאַמיט איך דיינע געבאָטע האַלטען קאָננע, אונד דאַמיט איך מיינע קינדער אין דען רעכטען וועג דער **תורה** פֿיהרען קאָננע. — אמן.

כו. דיעזע **תחנה** זאַגט מאַן **ראש השנה**, ווען מאַן דיא **ספר תורה** הערויזנימט.

רבונו של עולם! לאַס דיר הייטע אונזרע **תפלה** אַנגענעהם זיין, גלייכ-וויא אונז אַנגענעהם וואַרען דיא **עשרות הדברות** צור צייט, אַלז דוא אונז דיאזעלבען געגעבען האַזט אויף דעם בערגע סיני. — געלאָבט זייא גאָטט, דער אונז געגעבען האַט זיינע וואַהרהאַפֿטע **תורה** דורך זיינען דיענער **משה** רבינו עליו השלום. — רבונו של עולם! ווען איך בעדענקע, דאַס הייטע דיא צייט געקאָממען איזט, וואָ דוא איך דן ביזט; זאָ צוטטערע איך אַן אַללען מיינען גלידערן פֿאָר מורא. שדי רחמים! לאַס הייטע אָפֿפֿען זיין אַללע שערי רחמים, ווייל דוא הייטע דער גאַנצען וועלט משפט אמת טהוזט. ויר ביטטען דיך, ליעבער הערר גאָטט! דאַס דוא מעכטעזט הייטע מיט אונז אומגעהען מיט מדת הרחמים, אונד מיך, מיין מאַן אונד מיינע קינדער דיעזען ראש השנה אַנגעשריעבען ווערדען צו איינעם גוטען יאַהר, צו לעבען אונד געזונדהייט, אונד ויר ליטער ברכה והצלחה האַבען. ווענדע אַב פֿאָן אונז אַללע בעזע גזירות אונד טרייבע אונז אַן לחיים טובים — אמן.

כז. דיעזע **תחנה** זאַגע מאַן אַן יום **כפור** ווען מאַן דיא ספר **תורה** הערויזנימט.

רבונו של עולם! הייטע איזט דער טאַג צור פערגעבונג דער זינדען, ליעבער הערר גאָטט! בעדענקע דאָך, דאס וויר נור **פלייש** אונד **בלוט** זינד, אונד דאס עס אונז **שווער** פאַללט, דען יצר הרע טעגליך צו בעזיעגען; דאַרום לאס אונז הייטע דאָך צום גוטען געדאַכט ווערדען — **אמן**. — **אוך מלכי המלכים!** הקדוש ברוך הוא! ווען **חס** ושלום בעזע גזירות זאָללטען בעשלאָססען וואָרדען זיין אויף **מיך**, **מיינען** מאַן אונד **מיינע** קינדער, זאָ לאס דיא זעלבען באַלד בטלים ומבוטלים ווערדען, אונד **שרייבע** אונז איין, ליעבער הערר גאָטט! אין דאַז בוך דעז לעבענז, דאס וויר איין **שנה** טובה האַבען זאָללען. **שדי צבאות!** אַם הייטיגען טאַגע איזט דיינע ליעבע האַנד יאַ אויזגעשטרעקקט, דיא **תשובה** דער **מענשען** אַנצונעהמען אונד וויר פערריכטען אויך אַם הייטיגען טאַגע גראָסע **תפלות** פאָר דיר! דאַרום, ליעבער **פאַטער!** לאס איבער אונז איינען גוטען אויזשפרוך פאָן דיינעם טהראָנע ערגעהען, אונד בעדענקע, וואַז דוא איינזט געזאַגט צו דיינעם קנעכטע **משה** רבינו, דאס דוא גנעדיג פערגעבען ווילזט דיא זינדע, דיינעז פאָלקעז **ישראל** אַם יום **כפור**, אונד דאס דוא איהרע **תפלה** אַן דיעזעם טאַגע ווירזט ניכט אונערהערט לאַססען — אמן ואמן.

דייטש קדיש.

(ועתה יגדל) נון זאָלל זיך גראָס צייגען דיא קראַפט גאָטטעז, וויא דוא געזאַגט האַזט. (זכור רחמיך) בעדענקע דיינע באַרמהערציגקייט, דיא פאָן עוויג הער איזט. (יהא שמיה רבא) דער גראָסע נאַמע גאָטטעז זאָלל געלאָבט זיין אין **עוויגקייט** דער עוויגקייטען. (קבל ברחמים) עמפפאַנגע **מיט** וואָהלגעפאַללען אונד באַרמהערציגקייט אונזער געבעט. (יהי שם) דער נאַמע גאָטטעז זאָלל געלאָבט זיין פאָן יעטצט ביז עוויג. (עזרי מעם ה') **מיינע** הילפע איזט פאָן גאָטט, דער הימעל אונד ערדע **ערשאַפפען** האַט.

כח. נאַך יעדער **תפלה** זאַגע **מאַן** דיעזע **תחנה**.

יהי. דער עוויגע, אונזער גאָטט, זאָלל **מיט** אונז זיין וויא ער **מיט** אונזערן עלטערן וואַר, אונד זאָלל אונז ניא פערלאַססען. ער זאָלל אונזער הערץ צו זיך לענקען, דאס וויר אין זיינען וועגען געהען, זיינע געבאָטע אונד געזעטצע געטרייא האַלטען, וויא ער זיא אונזערן עלטערן אַנבעפאָהלען, אונד **איין** געבעט, וועלכעז איך יעטצט צום עוויגען געבעטעט האַבע, זאָלל איהם נאַהע זיין, דאַמיט ער **מיינע** ווינשע אונד דיא ווינשע זיינעז גאַנצען פאָלקעז **ישראל** ערפיללע; אונד דאַמיט אַללע פאָלקער דער ערדע ענדליך איינזעהען, דאס ער נור גאָטט איזט אונד זאָנזט קיינער איבער איהם. איך געהע **מיט** אויפריכטיגקייט **מיינען** וועג, ערלעזע **מיך** אונד ערבאַרמע דיך **מיינער**. — גאָטט איזט **מיין** שוטץ אונד **מיין** שאַטטען. ער בעוואַכט **מיין** אויז-אונד איינגעהען פאָן יעטצט ביז עוויג. **שויע** הערנאָב פאָן דיינעם הייליגען זיטץ פאָם הימעל, אונד זעגנע דיין פאָלק, וויא איך דאַז לאַנד, וועלכעז דוא אונז איינגעגעבען האַזט, וויא דוא אונזערן עלטערן צוגעשוואָרען, איין לאַנד וואָ **מילך** אונד האָניג פליעסט. — גאָטט! דיא עהרע געביהרט דיר אַללאיין, איך וויל דיר דיענען טאַג אונד נאַכט, אונד דיר הולדיגען **מיט** געזאַנג אונד לאָב.

כט. אייניגע זאָגען נאָך דער **תפלה** אויך דיעזען **מזמור.**

(**למנצח**). גאָטט זאָלל אונז גנאָדיג זיין אונד אונז זעגנען, ער זאָלל זיין אַנטליטץ אונז לייכטען לאַססען, דאַס **מאַן** אויף דער גאַנצען ערדע זיינען וועג ערקעננע, אונטער אַללען פֿאָלקערן זיינע הילפֿע. עז ווערדען דיך אַללע פֿאָלקער לאָבען, גאָטט! אַללע ווערדען דיך לאָבען. זיא ווערדען זיך פֿרייען אונד ווערדען יובלען, דאַס דוא דיא נאַציאָנען **מיט** רעכטשאַפֿפֿענהייט ריכ־טעזט, אונד דיא פֿאָלקער אַללע **מיט** גערעכטיגקייט פֿיהרעזט. עז ווער־דען דיך לאָבען דיא פֿאָלקער אַללע, גאָטט! זיא ווערדען דיך לאָבען. דיא ערדע גיבט רייך אַן זעגען איהרע **פֿרוכט**, גאָטט זעגנעט אונז, דאַז ווערדען זעהען אַללע ענדען דער ערדע — **סלה.**

ל. דיעזע **תחנה** זאָלל **מאַן** **טאָגליך** **בכונה** זאַגען אַבער פֿאָרהער זאָלל **מאַן** דען אָביגען **למנצח** זאַגען.

יהי רצון לפניך. עז זאָלל זיין דיין וויללע, גאָטט, **מיין** גאָטט! אונד גאָטט **מיינער** עלטערן! **איך** צו ערהאָרען, גלייכוויא דוא ערהאָרט **האַזט** **דוד המלך** **עליו השלום,** דאַז ער דיעזען **מזמור** פֿאָר דיר געזונגען **האַט,** אונד לענקען **מיין** הערץ הייטע (**מאַן** זאָלל דען טאַג ביי'**ם** נאַמען **מעלדען**) וויא יעדען טאַג, דיר אויפֿריכטיג צו דיענען — **אמן.**

ויהי רצון מלפניך. עז זאָלל אויך זיין דיין וויללע, גאָטט **מיין** גאָטט! גאָטט **מיינער** עלטערן! דאַס דיעזע **שעה,** אין דער איך יעצט פֿאָר דיר **שטעהע** אונד בעטע, איינע **שעה** פֿאָן באַרמהערציגקייט אונד גנאָדע פֿאָר דיר זיין זאָלל. צו דיר, גאָטט! ערהעבע איך **מיינע** **שטיממע,** ערהאָרע אונד **בעגנאַדיגע** **מיך,** **בעשיטצע** **מיך** אונד **מיינען** **מאַן** אין אַללען **עסקים,** וועלכע וויר אונטערנעהמען! ערפֿיללע אַלל אונזער פֿראָממעז בעגעהרען אונד **בעשיידענעז** ווינשען, אונד אַללע בעזע געדאַנקען פֿאָן אונזערן **שונאים,** וועלכע בעזעז אויף אונז טראַכטען, זאָללזט דוא פֿערניכטען! דער **מונד** דעריעניגען, וועלכער בעזעז אויף אונז רעדען **וויללט,** זאָלל ניכט אַנז גוטעז אויזשפרעכען, אונד איהרע בעזען הערצען זאָללען צום גוטען בעקעהרט ווערדען. בעגליקקע אַללע אונזערע וועגע אונד **שטעגע** צום גוטען, אונד לאַס אונז ניא אין אונזערם לעבען אין **דיא** **נאָטה** **קאָממען,** דיא **מיטליידיגע** אונטער**שטיטצונג** איררגענד איינעז **מענשען** צו בעדירפֿען; זאָנדערן נור דוא זאָללזט אונז **שפייזען** **מיט** דיינער **מילדען** **האַנד,** אונד אונז **אונזער** אונ־טער**שטיטצען** **מיט** דיינער גנאַדע אונד באַרמהערציגקייט. — געלאָבט זייזט דוא גאָטט! וועלכער גוטעז **טהוט** אַללען זיינען גע**שעפֿפֿען** אין דער גאַנצען וועלט — **אמן.**

לא. דיעזע **תחנה** זאָלל **מאַן** אַללע טאַגע זאַגען אונד דאַבייא עטוואַז אין דיא **צדקה** געבען.

רבון. הערר אַללער וועלט! בעפֿאָר איך אַנפֿאַנגע **תפלה** פֿאָר דיר צו פֿערריכטען, ביטטע איך דיך אום פֿערגעבונג **מיינער** פֿיעלען זינדען. לאַס דיר **מיין** געבעט זאָ ליעב זיין, וויא דאַז געבעט גראָססער **צדיקים,** דיא **מיט** **כונה** פֿאָר דיר בעטען, וועלכעז דיר געוויס זעהר אַנגענעהם איזט, דאַ דיעזע וויססען, וויא זיא רעכט פֿאָר דיר בעטען זאָללען! איך האַבער **בעונות**

הרבים ווייס עז ניכט רעכט, אונד האַבע דיך נאָך דאַמאַלס ערלערנט מיט
מיינען מעטיגן. — דאָך איך האַבע חרטה אונד טרויערע דאַריבער,
אונד מאַכטע גערנע מיינע תּפֿלה פֿערריכטען, ווען איך עז נור פֿער=
שטעהען מאָכטע. אַך! ווית בעשאַמט בין איך וועגען מיינער פֿיעלען זינדען!
ווית קאַן איך מיך דאַהין שטעללען, אום לו בעטען לו דעַן, דער דאַ איזט
דער הערר אַללער הערדען! — נור דאַז גיבט מיר מוטה, ווען איך בע=
דענקע, דאַס דוא איין בּאַרמהערציגער פֿאַטער ביזט, אונד דיך יעדעזמאַל
אונזערער ערבאַרמזט. — יאַ! דוא ביזט איין אל מלא רחמים! דוא
ווייזט אונזער אַנליעגען אונד אונזער בעטריבטעז הערץ, דוא ווייזט, דאַס
דיא ליידענשאַפֿט דעם מענשען אַנגעבאָרען איזט, אונד דאַס דיעזע איהן
לוסט בעזען פֿערלייטעט, דוא ווייזט דיא פֿערבאָרגענזטען געהיימניסע דעז
מענשען. דוא קעננזט דיא ליידען מיינעז יעדען הערצענז, אונד ווייזט,
וואַז עז פֿיר מיינע רפֿואה בראַוכט; נור דוא קאַננזט מיינען יעדען היילען,
אונד נור דוא ביזט איין רופֿא חנם, ויר האָפֿפֿען דאַהער נור אויף דיינע
היללפֿע, אונד פֿערלאַססען אונז נור אויף דיך, דען נור דוא ביזט אונזערע
שוטלאַוויער אונד אונזערע פֿעזטע. דוא! דער קאָניג, דער דאַ עוויג לעבט!
ביזט איין פֿאַטער איבער יתומים אונד אלמנות אונד גיבזט דעם געריגנג=
זטען געשאָפֿף דאַז, וואַז ער בעדאַרף. — ה' אלהי ישראל! יושב הכרובים!
אל שדי! ערבאַרמע דיך איבער מיך, ערהאָרע דיינע מאַגד, וועלכע אַנ=
קלאָפֿפֿט אַן דיינע טהירע אונד פֿערגיב מיר דיא זינדען אַללע, דיא איך
געגען דיך בעגאַנגען האַבע, ווענדע דיינען צאָרן פֿאָן מיר אַב אונד געהע
מיט מיר אום מיט באַרמהערציגקייט. ערלאָזע מיך אוי: אַללען מיינען
נאָטהען, אונד ערפֿרייע מיך מיט דעגן, וואַז איך ווינשע. — אַללמאַכ=
טיגער גאָטט! ערהאָרע מיך, ווית דוא ערהאָרט האַזט אונזערע עלטערן,
ווען זיא לו דיר געבעטעט האַבען. שדי לבחות! לאַס מיינע פֿיינדע ניכט
דורך מיין אונגליקק ערפֿרייעט ווערדען, לאַס זיא קיינע שאַנדע אַן מיר ער=
לעבען; זאָנדערן לאַס מיינע תּפֿלה זאָ אַנגענעהם פֿאָר דיר זיין, ווית עהעז=
מאַלז דיא תּפֿלה פֿאָן חנה, אונד לאַס מיך ניכט לעער פֿאָן דיר געהען. —
מלך מלכי המלכים! הקדוש ברוך הוא! זייא מיין העלפֿער אין אַללען מיי=
נען נאָטהען, דען דיר זינד אַללע מיינע ליידען בעקאַננט. דוא ביזט יאַ
איין פֿאַטער, דער זיך איבער אונז ערבאַרמט כרחם אב על בנים, דוא
ביזט נור גאָטט אונד קיינער מעהר, דוא גיבזט יעדעם דאַז לעבען אונד
דיא נאַהרונג, שיקקע אויך מיר מיינע רפֿואה לו מיינער קראַנקהייט,
היילע אַללע מיינע וואונדען, אונד גיב מיר פֿערנערהין חן וחסד אין דיינען
אונד אין דער מענשען אויגען. איך ביטטע דיך נאָך איינמאַל, איין גאָטט
אונד גאָטט מיינער עלטערן! דאַס איין געריגנגעז געבעט דיר זאָ ליעב זיין
מאָגע, אַלז האָטטען עז דיא גראָסטען צדיקים אונד חסידים געבעטעט, ניכט
עז ליעברייך אויף, ווית דוא האַזט איינזט אויפֿגענאָממען דיא תּפֿלה פֿאָן
אונזערן אמהות שרה רבקה רחל לאה, אונד דיא תּפֿלה פֿאָן אונזערן אבות.
ליעבער גאָטט! לאַס מיך מיינע יאַהרע אויזלעבען אין עושר וכבוד, דאַס איך
זאָלל דער לייטע היללפֿע ניא בעדירפֿען; דען איהרע גאַבע איזט קליין אונד
דיא שאַנדע דאַבייא איזט גראָס, לאַס מיך זאָ גליקקליך זיין איין לעבען
עהרליך דורכלובריגנגען, אונד ווען דיא צייט זיין ווירד, דאַס דוא מיינע

נשמה פֿאָן מיר אַברופֿען ווירד, זאָ לאָס איך עהרליך אויף מיינעם בעטטע שטערבען, אונד אין פֿריעדען צו מיינען עלטערן אין דאַז גראַב קאָממען — אמן.

לב. דיעזע תחנה זאָלל מאַן נאַך דער ווידוי דיא אָבען כג שטעהט, אַבענדס אונד מאָרגענס, זאַגען.

אנא השם! איך ביטטע דיך, גאָטט! זיעהע איין רייעפֿאָללעס הערץ! איך בעקעננע, דאַס איך געזינדיגט אונד אַללערלייא מיסעטהאַטען בעגאַנגען האַבע פֿאָן מיינער פֿריהעסטען יוגענד אַן ביז אויף דען הייטיגען טאַג. יעצט אַבער ערהעבט זיך מיין הערץ צו דיר, אונד מיין געמיטה איזט פֿאָלל־קאָממען בערייט זיך אין וואַהרהייט צו בעקעהרען. איך בערייע אַללע זינדען, וועלכע איך פֿאָן יעהער בעגאַנגען האַבע, אונד וויל נון פֿערנער אַבלאַססען, דערגלייכען מעהר צו טהון. איך וויל יעדען אונווירדיגען גע־דאַנקען אויס מיינעם געמיטה פֿערטילגען אונד וויל מיין הערץ ריין פֿאָן אַללעם בעזען האַבען, דאַס איך ווידער זאָ אונשולדיג ווערדע, וויא איין נייאגעבאָרענעס קינד.

לג. דיעזע תחנה, (וועלכע איינע מסירת מודעה איזט) זאָלל יעדע פֿרויא אַבענדס אונד מאָרגענס זאַגען.

אַללמאַכטיגער גאָטט! אין דעסען האַנדען מיין לייב אונד מיינע זעעלע שטעטס זיך בעפֿינדען! דעסען נאַמע געלאָבט זיין זאָלל אין עוויגקייט! הערר אַללער וועלט! איך אַרמעס געשעפּף קאָממע נון, אום מיין געבעט פֿאָר דיר אויסצושיטטען, איך בעגעהרע באַרמהערציגקייט צו פֿינדען פֿאָר דיינעם כסא הכבוד, אונד ביטטע, דאַס דו זאָלסט קיינע בעזען געדאַנקען איבער מיך הערשען לאַססען פֿאָן הייטע אַן ביז צו מיינעם לעצטען טאַג, דורך דיא איך עטוואַ איבערטרעטען קאָננטע, דאַס, וואַס אין דיינער הייליגען תורה געשריעבען שטעהט; עס זייא דורך אונטערלאַססונג זאָלכער זאַכען, דיא דו אַנבעפֿאָהלען האַסט, אָדער בעגעהונג זאָלכער זאַכען, דיא דו פֿערבאָטען האַסט. בעשיטצע מיך פֿאָר אַללען עבירות, עס מאָגען זיין זאָלכע, דורך דיא מאַן כרת פֿערשולדעט, אָדער זאָלכע, וואָראויף דאַס בית דין פֿאָראַלס מיתה געשפּראָכען האַט, אָדער אויך נור זאָלכע, וועלכע דורך דיא גדרים, וועלכע אונזערע חכמים געמאַכט האַבען, עבירות זינד; פֿאָר אַללען דיעזען בעוואַהרע מיך, דאַמיט אַן מיינעם שטערבעטאַגע מיינע זעעלע פֿאָן מיר אויזגעהע, ריין אונד הייליג אונד דאַן אין גן עדן קאָממע צו דען אַנדערן הייליגען נשמות פֿאָן צדיקים אונד חסידים; אונד צו דען נשמות פֿאָן אונ־זערן עלטערן אברהם, יצחק אונד יעקב. זאָללטע איך אַבער בייא הער־אַננאַהונג מיינעס טאָדעס, דאַ דאַן דער מענש געוועהנליך זיינען פֿער־שטאַנד פֿערליערט אונד ניכט מעהר וויס, וואַס ער שפּריכט אָדער טהוט, עטוואַס אונרעכטעס שפּרעכען אָדער אויך נור דענקען; זאָ בעקעננע איך יעצט, דאַ איך בייא פֿערשטאַנד בין, דאַס דיעזע רעדען אונד גע־דאַנקען דאַן אַלס בטלים ומבוטלים אַנגעזעהען ווערדען זאָללען, אַלס וואָרען זיא מיר ניא אין דען קאָפף געקאָממען אונד האַטטען ניא מיינע ליפּפּען איבערשריטטען. דען איך גלויבע אין עוויגקייט אַן דיינען הייליגען נאַמען.

דוא ביזט **אמת**! דיינע **תורה** איזט **אמת**! דוא ביזט איינציג! אונד אויסער דיר איזט קיין גאָטט מעהר. דוא וואַרזט קאָניג, ביזט קאָניג, אונד ווירזט קאָניג זיין אין עוויגקייט — אמן.

לד. דיעזע **תחנה** זאָגע מאַן זאָננטאַג מיט גראָסער **כונה**.

גאָטט אונזער גאָטט! אונד גאָטט אונזערער עלטערן! שאָפּפער דער גאַנצען וועלט! דער דוא מיט דיינעם ווילען אַללעז אויז ניכטז הערפאָר־געבראַכט האַזט! דוא ביזט איינציג אונד קיין גאָטט מעהר אויסער דיר, דוא ווירזט אויך עוויג איינציג בלייבען אונד איינציג דיא וועלט ביז אַן דאַז ענדע רעגיערען. — הייטע איזט דער טאַג, אַן וועלכעם דוא אַנגעפאַנגען האַזט דיא וועלט צו ערשאַפּפען, דאַ ענטשטאַנד פאָן דעם גלאַנצע דיינער **שכינה** דאַז גראָסע ליכט, וועלכעז הימעל אונד ערדע מיט מאַיעזטאַט ערלייכטעטע. דוא האַזט אַבער מיט דיינער אונענדליכען פערנונפט גע־זעהען, דאַס אַללע געשאָפּפע ניכט ווירדיג זיין ווערדען איינעז זאָלכען הימ־לישען ליכטעז צו גענייסען; דאַהער האַזט דוא איינען גראָסען טהייל דאַ־פאָן אַבגעזאָנדערט, אונד עז פיר דיאיעניגען אויפבעוואַהרט, וועלכע דיר מיט ליעבע אונד עהרפורכט דיענען, דיעזע זאָללען עז איינזט גענייסען. — דיעזעז ליכט לאַס מיך, אָ הערר! מיט דען אייניגען איינזט אים גן עדן ערבליקקען, אונד לאַס אונז דאַ ערגאָטצען אַן דער זאַנפטהייט דיינעז אונ־געטריבטען גלאַנצעז. גלייכוויא יענער פסוק זאַגט: בייא דיר איזט דיא קוועללע דעז לעבענז, אין דיינעם ליכטע זעהען וויר ליכט. — עז מאָגע דיר געפאַללען דיא וואָרטע מיינעז מונדעז אונד דיא געדאַנקען מיינעז הערצענז — אָ מיין שאָפּפער אונד ערלאָזער! —

לה. דיעזע **תחנה** זאָגע מאַן מאָנטאַג מיט גראָסער **כונה**.

גאָטט אונזער גאָטט! אונד גאָטט אונזערער עלטערן! שאָפּפער דער גאַנצען וועלט! דער דוא מיט דיינעם ווילען אַללעז אויז ניכטז הערפאָר־געבראַכט האַזט! דוא ביזט איינציג אונד עז איזט קיין גאָטט מעהר אויסער דיר, דוא ווירזט אויך עוויג איינציג בלייבען, אונד איינציג דיא וועלט ביז אַן דאַז ענדע רעגיערען. — הייטע איזט דער טאַג, אַן וועלכעם דוא אויז־געדעהנט האַזט דיא הימעל, אַן וועלכעם דוא מיט דיינעם הייליגען וואָרטע דיא שיידענדע לופט געשאַפּפען האַזט, צווישען דען אָבערן אונד אונטערן וואַססערן, איבער וועלכען דוא דאַן דיינען טהראָן ערריכטעט האַזט, אויף דעם דוא אַללע דיינע געשעפּפע מיט גערעכטיגקייט ריכטעזט; דאַהער האַזט דוא אויך הייטע דאַז גיהנם ערשאַפּפען, אום דאַמיט דיא עלענדען זינדער צו שטראַפען, דיא דיך ניכט פירכטען וואָללען. — טיעף געביקקט, מיט וועהמיטהיגעם הערצען אונד אויזגעברייטעטען האַנדען ביטטע איך דיך, הערר אַללער וועלט! דאַס דוא מיך אונד אַללע דיא מייניגען בעהיטען מע־געזט פאָר דיעזעם גיהנם, דיעזעם שטרענגען געריכטע. — בעהיטע אונז אויך דיעזער וועלט פאָר דיינען שרעקקליכען שטראַפגעריכטען, פאָר פייערבראַנד, פאָר שטורמווינד, בליטץ, האַגעל אונד דאָננער. אונד פאָר איבער־שוועממונגען דער וואַססער, מאָגען זיא נון קאָממען פאָן אונטען אָדער פאָן אָבען! דאַמיט וויר דיר מיט אונגעשטאָרטער פריידע דיענען קאָננען. — עז מאָגען

דיר געפאַללען דיא וואָרטע מיינעס מונדעס אונד דיא געדאַנקען מיינעס הערצענס, אָ מיין שאָפּפער אונד ערלאָזער!

לו. דיעזע **תחנה** זאַגע מאַן דיענסטאַג מיט גראָסער כונה.

גאָטט אונזער גאָטט! אונד גאָטט אונזערער עלטערן! **שאָפּפער** דער גאַנצען וועלט! דער דוא מיט דיינעם ווילען אללעס אויז ניכטס הערפאָרגעבראַכט האַזט; דוא ביזט איינציג אונד קיין גאָטט מעהר אויסער דיר! דוא ווירזט אויך עוויג איינציג בלייבען, אונד איינציג דיא וועלט ביז אַן דאַז ענדע רעגיערען. — הייטע איזט דער טאַג, אַן וועלכעם דוא דען **געשאָפּפען** אים פאָרראַטה בערייטעט האַזט אללע איהרע שפייזען. גראַז, קרויט אונד אָבזט אללערלייא אַרט קאַם הערפאָר, אַלז דיא ערדע אויף דיינען בעפעהל אויז דען וואַססערן הערפאָרגינג, אונד טראָקקען אונד פעזט ווורדע, דאַמיט דיא געשאָפּפע נאָהנע הינדערניס דאַרויף געהען אונד וואָהנען קאָננטען. דאַ בעזאָרגטעזט דוא אללעס אים פאָראויז מיט דיינער גראָסען גנאַדע אונד באַרמהערציגקייט. אָ וויא שאָן אונד וואונדערבאַר וואורדע אללעס פאָן דיר געפאָרמט אין דער נאַטור! וויא גראָס זינד דיינע וואונדער! גיבט עז נאָך איינען מייזטער, דער דערגלייכען אים היממעל אָדער אויף ערדען נאַכאַהמען קאָננטע? — ניין! נור דוא ביזט דער אללמאָכטיגע, געלאָבט זייא דיין נאַמע איממער אונד עוויג! — נון קאָממע איך דיינע מאַגד, טאָכטער דיינער מאַגד, מיט געביקקטעם לייבע אונד וועהמיטהיגעם הערצען, אום איך ניעדער צו ווערפען פאָר דיינעם היילינען טהראָנע, אונד דיך צו ביטטען, גלייך וויא איין אַרמער אַן דער טהירע דעז רייכען אונטערטהאָניג ביטטעט, דאַס דוא מיר, מיינעם מאַן, מיינען קינדערן, אונד מיינעם גאַנצען הויזגעזינדע צו יעדער צייט דיא נאַהרונג געבען מאָגעזט, עהרליך, אָהנע שאַנדע, נור פאָן דיינער מילדען האַנד אונד ניכט פאָן דער מילדטהאָטיגען האַנד דער מענשען. גיב אונז איינע רוהיגע **פרנסה**, אונד דאַס מיר ניעמאַנדען **הסגת גבול** טהון, אונד מיט אַללען מענשען אין פריעדען לעבען קאָננען. — עז מאָגען דיר געפאַללען דיא וואָרטע מיינעס מונדעס אונד דיא געדאַנקען מיינעס הערצענס, אָ מיין שאָפּפער אונד ערלאָזער!

לז. דיעזע **תחנה** זאַגע מאַן מיטטוואָכז מיט גראָסער כונה.

גאָטט אונזער גאָטט! אונד גאָטט אונזערער עלטערן! **שאָפּפער** דער גאַנצען וועלט! דער דוא מיט דיינעם ווילען אללעס אויז ניכטס הערפאָר־געבראַכט האַזט: דוא ביזט איינציג אונד עז איזט קיין גאָטט מעהר אויסער דיר; דוא ווירזט אויך עוויג איינציג בלייבען, אונד איינציג דיא וועלט ביז אַן דאַס ענדע רעגיערען. — הייטע איזט דער טאַג, אַן דעם דוא זאָננע, מאָנד אונד **שטערנע** איינגעזעטצט האַזט אין איהרע **שטעללע**, אונד האַזט איהנען אַנגעוויעזען דען וועג, דען זיא פיר איממער געהען זאָללען; דורך זיא ענטשטעהט דיא וואונדערבאַרע אַבוועכזעלונג פאָן טאַג אונד נאַכט, אונד דיין פאָלק ישראל בערעכנעט אויך נאָך איהרעם לויף דיא ימים טובים, ראשי חדשים אונד **תקופות**. דורך איהרען איינפלוס אויף דיא בעוואָהנער דער ערדע ענטשטעהען אויך אָפטערז באָזע קראַנקהייטען אונטער דען מענשען בעזאָנדערז אונטער דען קליינען קינדערן; נון קאָממע איך דיינע מאַגד, טאָכטער דיינער מאַגד, מיט געבייגטעם הויפטע פאָר דען טהראָן דיינער

היילגקייט, אום דיך אום דיינע גראָססע באַרמהערציגקייט צו ביטטען, דאַס דוא דיך ערבאַרמסט איבער מיך אונד איבער מיינע קינדער, אונד איבער אַללע ווייבער אונד קינדער דיינעס פאָלקעס ישראל, וועלכע דיין שטרענגעס געריכט פירכטען. — אַללמעכטיגער גאָטט! לאַס קיין בעזעס אויף אונס קאָממען, בעשיטצע אונס פאָר יעדער בעזען לופט, דיא קראַנקהייטען ערצייגט; אונד ווען דיאזעלבע שאַדען אין דער וועלט אַנריכטעט, זאָ דעקקע דיינע פליגעל איבער אונס, אום אונס פאָר איהר צו בעוואַהרען; דען דוא ביסט איין בעשיטצער אַללען, דיא דיר פערטרויען, גלייכוויא יענער פסוק שפריכט: גאָטט רעטטעט דאַס לעבען זיינער קנעכטע, אונד אַללע, דיא איהם פערטרויען, ווערדען ניכט בעשעדיגט. — עס מעגען דיר געפאַללען דיא וואָרטע מיינעס מונדעס, אונד דיא געדאַנקען מיינעס הערצענס, אָ מיין שעפפער אונד ערלעזער!

לז. דיעזע **תחנה** זאַגע מאַן דאָננערזטאַג מיט גראָססער **כונה.**

גאָטט, אונזער גאָטט, אונד גאָטט אונזרער עלטערן! שעפפער דער גאַנצען וועלט! דער דוא מיט דיינעם ווילען אַללעס אויס ניכטס הערפאָרגעבראַכט האַסט! דוא ביסט איינציג אונד עס איזט קיין גאָטט מעהר אויסער דיר; דוא ווירסט אויך עוויג איינציג בלייבען, אונד איינציג דיא וועלט ביז אַן דאַס ענדע רעגיערען. — הייטע איזט דער טאַג, אַן דעם דוא ענדליך אַנגעפאַנגען האַסט, צו ערשאַפפען לעבענדיגע וועזען אונטער דעם היממעל, אַללערלייא פיעה אונד ווילדע טהיערע, וויא אויך ווירמער, פישע אונד פעגעל; דוא האַסט זיא געזעגנעט, דאַס זיא זיך אין דער וועלט פערמעהרען זאָללען, אונד האַסט אויך יעדעס טהיער געלעהרט, וויא עס זיינע נאַהרונג אויף דער וועלט זוכען זאָלל, דאַמיט עס זיך פאָרטפפלאַנצען קעננע, אונד דאַן דעם מענשען דיינעם ליעבלינגסגעשעפף, ניטצען זאָלל. נון קאָממע איך, דיינע מאַגד, טאָכטער דיינער מאַגד, מיט גראָססער דעמוטה פאָר דיינען היילגען טהראָן, דיך צו ביטטען, דאַס דוא מיר מיינע נאַהרונג בעשערען מעגעסט, וויא איך זיא בעדאַרף, אונד דאַס דוא מיר אויך קינדער שענקען מעגעסט, דיא מיין געשלעכט פאָרטפפלאַנצען זאָללען. ערטהיילע מיר אויך צור צייט, ווען איך מיינע קינדער זייגע, געזונדע מילך, דאַמיט דיעזעלבען געזונד אונד שטאַרק ווערדען; בעוואַהרע דיעזעלבען פאָר אַללען בעזען צופעללען אונד לאַס איהנען ניכטס לײַדעס ווידערפאַהרען. — עס מעגען דיר געפאַללען דיא וואָרטע מיינעס מונדעס אונד דיא געדאַנקען מיינעס הערצענס, אָ מיין שעפפער אונד ערלעזער!

לח. דיעזע **תחנה** זאַגע מאַן פרייטאַג מיט גראָססער **כונה.**

גאָטט, אונזער גאָטט! אונד גאָטט אונזרער עלטערן! שעפפער דער גאַנצען וועלט! דער דוא מיט דיינעם ווילען אַללעס אויס ניכטס הערפאָרגעבראַכט האַסט! דוא ביסט איינציג אונד עס איזט קיין גאָטט מעהר אויסער דיר; דוא ווירסט אויך איינציג בלייבען, אונד איינציג דיא וועלט ביז אַן דאַס ענדע רעגיערען. — הייטע איזט דער טאַג, אַן דעם דוא מיט דיינעם היילגען ווילען דען מענשען הערפאָרגעבראַכט האַסט, דוא האַסט איהן ערשאַפפען צום רעגענטען איבער אַללע קרעאַטורען אונטער דעם היממעל, זיא מאָגען אויף דער ערדע לעבען אָדער אים וואַססער. ער געניעסט אַללע דיינע

געשטאָפפע, דיא דוא ערשאַפפען האַסט, דוא האַסט איהם איבערדיעס נאָך דאַס גראָססע גליקק פערליעהען, דיך, אָ אַללמעכטיגער! צו ערקעננען, דיינען היילינגען נאַמען צו לאָבען אונד צו ערצעהלען דיא גראָססען װוּנדער, װעלכע דוא אין דיינער שעפפונג ערוויזען האַסט; וויא צוועקקמעססיג אַללעס געמאַכט איסט, װעדער צו גראָס, נאָך צו קליין, װעדער צו פיעל, נאָך צו װעניג. דוא האַסט איהן ערשאַפפען אויס ערדע, אונד האַסט דאַן געבלאַזען איהם דען לעבענסהויך איינגעבלאַזען; דוא האַסט איהם דאַן אויך געשענקט דיא קראַפט שפרעכען צו קעננען, דאַמיט ער דאַס אונאויסשפרעכליכע גליקק האַ- בען קעננע, דיינען היילינגען נאַמען צו לאָבען. דוא האַסט איהם אַנבע- פאָהלען, זיך צו פערמעהרען. דאַמיט ער דיא ערדע פיללע, אונד האַסט פיר איהן ערשאַפפען איין גן עדן, װאָרין זיינע גוטען װערקע בעלאָהנט װערדען, אונד איין גיהנם, װאָרין זיינע מיסעטהאַטען בעשטראַפט װערדען. דאָך האַסט דוא אויך מיט דיינער גראָססען באַרמהערציגקייט דיא **תשובה** פאָרבערייטעט, דאַס, װען ער אויך געזינדיגט האַבען װירד, אונד זיינע זינדען דאַן בערייען אונד זיך אויפריכטיג צו דיר בעקעהרען װירד; זאָ װילסט דוא איהם װיעדער פערגעבען. נון קאָממע איך, דיינע מאַגד, טאָכטער דיינער מאַגד, פאָר דען טהראָן דיינער העררליכקייט, אום דעמיטהיגסט צו ביטטען, דאַס דוא דיא פערנונפט, װעלכע דוא מיר פערליעהען האַסט, מיך נור צום גוטען ברויכען לאַססעסט; דאַמיט איך פאָר דער װעלט נור דאַס געניעססע, װאַס מיר בעהילפליך אונד ניכט שעדליך זיין קאַנן. שענקע מיר אויך דאַס גליקק, דיא װעלט צו פערמעהרען אין צוכט אונד פראָממיגקייט, אונד לאַס מיך מיינע קינדער אַללע גליקקליך ערציעהען צום דיענסט דיינעס היילינגען נאַמענס. אונד װען װיר געזינדיגט אונד מיסעטהאַטען בעגאַנגען האַבען; זאָ זאָללען װיר דיאזעלבען אויפריכטיג בערייען, אונד פערנער אונס שטרענג האַלטען אַן דיא געבאָטע דיינער היילינגען **תורה**; דאַמיט װיר נאָך אונזערעם טאָדע דאַס גליקק עמפפאַנגען, דאַס גראָססע ליכט דעס **גן עדן** צו גע- ניעסען מיט אַללען אַנדערן צדיקים אונד צדיקות, װעלכע דיינע געבאָטע גע- האַלטען האַבען, אונד מיט דענען, װעלכע איהר בלוט אונד פלייש דעם טאָדע איבערליעפערט האַבען װעגען דיינעס היילינגען נאַמענס. — עס מעגען דיר געפאַללען דיא װאָרטע מיינעס מונדעס אונד דיא געדאַנקען מיינעס הערצענס, אָ מיין שעפפער אונד ערלעזער!

לט. דיעזע **תחנה** זאָגע מאַן **טבת** מיט גראָססער כונה.

גאָטט אונזער גאָטט! אונד גאָטט אונזערער עלטערן! שעפפער דער גאַנצען װעלט, דער דוא מיט דיינעם װיללען אַללעס אויס ניכטס הערפאָר- געבראַכט האַסט, דוא ביסט איינציג אונד עס איסט קיין גאָטט אויסער דיר; דוא װירסט אויך עװיג איינציג בלייבען אונד איינציג דיא װעלט ביז אַן דאַס ענדע רעגיערען. — הייטע איסט דער טאָג, אַן דעם פאָללענדעט װאָרען אַללע דיינע װערקע דורך דיינען גראָססען פערשטאַנד אונד דיינע אונ- ענדליכע פערנונפט, אונד נאַכדעם אַללעס ערשאַפפען װאָר, האַסט דוא הייטע ערשאַפפען — דיא רוהע. יאַ! אַם הייטיגען טאָגע האַסט דוא גערוהעט, אונד האַסט איהן דאַהער געהייליגט מעהר אַלס אַנדערע טאָגע. — דוא האַסט אויך דיינעם פאָלקע ישראל אַנבעפאָהלען אַם הייטיגען

טאַגע צו רוהען, דאַמיט ווען זיא דיא גאַנצע וואָכע צו איהרער נאַהרונג
געאַרבייטעט האַבען, זיא דאַן אַן שבת תורה לערנען קאָננען, אום
דיינע מצות צו קאָננען, דיא זיא טהון זאָללען, אונד זאָ מיט דיא רוהע
דעז הייטיגען טאַגעז פֿערגניגען מיט דער זאַנפֿטען רוהע אויף יענער וועלט,
דיא דער מענש געניעסט אים גן עדן, וואָ ער זיך ערגאָטצט אַן זיינעם
שעפּפֿער אונד ערפֿרייעט ווירד פֿאָן גלאַנץ זיינער היילינגען שכינה. נון
קאָממע איך, דיינע מאַגד, טאָכטער דיינער מאַגד, פֿאָר דיך, אָ הערר אַללער
וועלט! הערר אַללער ווערקע אונד אַללער מענשען, אום פֿאָר דיינעם היילינגען
טהראָנע צו ביטטען, דאַס דוא מיר אַן הייטיגען טאַגע איינע פֿאָללקאָממענע
זאַנפֿטע רוהע פֿערגאָננען מאָכטעזט, אום דיינען היילינגען נאַמען נאַך וואונש
לאָבען צו קאָננען פֿיר דיא גיטיגע גאַבע דער נאַהרונג, דיא דוא מיר דיעזע
וואָכע געגעבען האַסט, אונד פֿיר דיא גוטען שפּייזען, דיא דוא מיר בע=
שערט האַסט, דען היילינגען שבת דאַמיט צו עהרען. — לאַס, אָ אַלל=
באַרמהערציגער! מיך, מיינען מאַן אונד מיינע קינדער דאַז גליק האַבען,
אונזערע צייט אויף דיעזער וועלט אין עהרען אונד אין דיינעם דיענזטע צו
פֿערלעבען; דאַמיט וויר איינזט דיא גראָססע רוהע אים גן עדן געניעססען
קאָננען, מיט אַללען, וועלכע דיך פֿערעהרט אונד געהייליגט אונד דיא
דען שבת נאַך דיינעם ווילען געפֿייערט האַבען. — הערר אַללער
וועלט! דוא האַזט פֿערזיכערט אַללען דעניעניגען, וועלכע דען היילינגען
שבת רעכטמעסיג פֿייערן, דאַס דוא איהנען ווירזט גליק אונד זעגען אין
דיעזער וועלט, אונד איינע פֿאָללקאָממענע זעליגקייט אין יענער וועלט צו=
טהיילען; איך האָפֿפֿע אויף דיינע פֿערהייסונג; דען איך וויים, דוא ביזט
גערעכט, אונד אָנדערזט דיין וואָרט ניעמאַלז. — עז מאָגען דיר גע=
פֿאַללען דיא וואָרטע מיינעז מונדעז אונד דיא געדאַנקען מיינעז הערצענז,
אָ מיין שעפּפֿער אונד ערלעזער!

מ. דיעזע תחנה איזט נאַך דעם אַלף בית פֿאָן תמניא אפי
אין תהלים איינגעריכטעט.

אשרי. איך וואָלל דיך לאָבען, אַללמעכטיגער גאָטט! דער דוא דיא וועלט
מיט אַללען איהרען העערען ערשאַפֿפֿען האַזט, אַללע הימעל אונד אַללע
ענגעל, אַללע גייזטער אונד אַללע שטערנע, מענשען, טהיערע, פֿישע אונד
פֿאָגעל, אויך שרצים ורמשים אונד נאָך פֿיעלע אַנדערע וועזען, דיא קיינע
צאַהל האַבען. אַללעז גיבט שבח והודיה דיינעם היילינגען נאַמען. אויך
איך אַרמעז געשעפּף, געשאַפֿפֿען אויז ערדע אונד שטויב, צוריקקעהרענד
איינזט צו ווירמערן אונד מאָטטען, פֿערגליכען איינעם שאַטטען, דער באַלד
פֿערגעהט, איינער פֿעלדשפּראָססע, דיא באַלד פֿערוועלקט; אויך איך קאָממע
מיט געבייגטעם הויפּט פֿאָר דיך, נייגע דיינע אָהרען צו מיינעם געבעט,
אַבענדז אונד מאָרגענז, פֿריה אונד שפּאָט.

בכל לבי. מיט גאַנצעם הערצען אונד גאַנצער זעעלע, מיט פֿורכט אונד
ציטטערן, מיט באַנגעם געמיטהע אונד מיט בעבענדען גליעדערן, מיט
געבייגטעם הויפּטע אונד געפֿאַלטעטען הענדען, קאָממע איך צו ביטטען
פֿאָר דיינעם היילינגען טהראָן.

גמול על עבדך. טהוע גוטעז מיר, אָ גאָטט! געוואָהרע מיינע ביטטען

אונד ערפֿילע מיינע ווינשע לויט גוטען, ערבאַרמע דיך איבער מיך, אונד בעגנאַדע מיך אַרמעס געשעפּף מיט דיינער גנאַדע; איך ווייס, איך האַבע דורך מיינע טהאַטען ניכטס בייא דיר פֿערדיענט: דאָך, דוא האַסט יאַ אין דיינער הייליגען **תורה** געשריעבען: איך וויל מיך איבער מיינע געשעפּפֿע ערבאַרמען, אונד וויל זיא בעגנאַדיגען אומזאָנסט.

דרך פקודיך. לאַס מיך פֿערשטעהען דיא וועגע דיינער **תורה**, לאַס מיין הערץ בעגרייפֿען אַללעס, וואַס דאַרין געשריעבען שטעהט: גיב, דאַס איך פֿערשטעהע, בעפֿאָלגע אונד פֿאָללברינגע אַללעס, וואַס אין דיינער ליעבען **תורה** אַנבעפֿאָהלען איזט.

הורני ה׳. אונטערווייזע מיך, אָ גאָטט, וויא איך לעבען זאָלל, דאַמיט איך מיך היטען קאָננע פֿאָר יעדער זינדע, שולד אונד פֿערגעהן; דאַמיט איך ניכט מעהר זינדיגע געגען דיינען הייליגען נאַמען אָדער געגען דיא מענשען, דיא דוא ערשאַפֿפֿען האַסט. פֿערגיב מיר אויך מיינע זינדען, דיא איך שאָן געטהאַן האַבע. איך מאָגע זיא בעגאַנגען האַבען אָפֿפֿענט-ליך אָדער היימליך, מיט מיינעם פֿאָרוויססען אָדער אויס אונוויססענהייט, מיט מיינען געדאַנקען, מיט מיינען וואָרטען, אָדער אויך מיט מיינען ווער-קען; אַללעס, וואַס איך געזינדיגט אָדער בעזעס געטהאַן האַבע געגען דיינען געטטליכען נאַמען, אַללעס פֿערגיב אונד פֿערצייהע מיר, טילגע עס וועג מיט דיינער באַרמהערציגקייט אונד גראָסער גנאַדע, אַבער ניכט דורך יסורים אָדער לער אָדער בעזע קראַנקהייטען **חלילה**.

ויבואוני חסדיך. לאַס דיינע גנאַדע מיר צוקאָממען, דאַמיט איך אויפֿ-ריכטיג מיך בעקעהרע אונד דאַן דיא זכיה האַבע צו לעבען אין רוהע אונד פֿריעדען אויף דיעזער אונד אויף יענער וועלט אין דעם גן עדן מיט צדיקים אונד צדיקות, **חסידים** אונד **חסידות** אונד יענען ריינען זעעלען, וועלכע געניעסען דען אַנבליקק דיינער הייליגען **שכינה**.

זכר דבר. געדענקע ליעבער גאָטט! דיינעס געדיעגענען וואָרטעס, ערהעבע מיר מיין גליקק, אונד לאַס מיך אַרמעס געשעפּף געלאַנגען צו עושר אונד כבוד. שיקקע מיר ברכה והצלחה אין אַללע מיינע ווערקע, אין מיינען האַנ-דעל אָדער אין מיינע זאָנסטיגען געשעפֿטע, אין אַלל מיין טהון אונד לאַססען, אין אַלל מיינע וועגע אונד שטעגע; שפייזע אונד ערנאָהרע מיך מיט דיינער באַרמהערציגקייט, לאַס מיך מיינע נאַהרונג ניכט ערסט דורך איין שווערעס געמיטה, דורך צאָרן אָדער דורך זעהר מיהזאַמע אַרבייטען ערציילען, מיט היתר אַבער ניכט מיט איסור, ניכט דורך גזילות אָדער דורך **חלול** השם חס ושלום.

חליתי לפניך. איך ביטטע דיך, ליעבער גאָטט! לאַס מיך ניעמאַלס דאַהין קאָממען, דאַס איך דער מענשען מיטליידיגע אונטערשטיטצונג בראויכען זאָללטע; עס זייא דורך לייהען אָדער שענקען; זאָנדערן שפייזע מיך מיט דיינער מילדען האַנד, גיב מיר דאַס גליקק, דאַס איך מייאער צייטען קאָננע אַן מיינעם אייגענען טיש מיט פֿריידען אין מיינער פֿאַמיליע, דאַס איך ניעמאַלס ערסט וואַרטען מיסע אויף דער לייטע הילפֿע אָדער גאַבען; דען איהרע גאַבע איזט קליין, דיא שאַנדע דאַבייא אַבער איזט גראָס. לאַס מיך אונד אַללע

דיא מייניגען זאָ גליקקליך זיין, דאַס וויר ניעמאַלס נאָטהיג האַבען פֿאָן אַנדערן לייטען אונזער אויסקאָממען צו ערבעטטעלן.

טוב עשית. דוא ביזט גוט, אָ גאָטט! זייא אויך גיטיג געגען מיך, דאַס איך ניכט אין מיינעם אַלטער לעבען מוסע פֿאָן מיינער קינדער גאַבע אונד הילפֿע, אויך ביז צו מיינעם ענדע קיינעס מיינער אַנפֿערוואַנדטען בראויכע, אויך דיעזעלבען ניעמאַלס מיינער בראויכען, אונד איך ניעמאַלס אַן איהנען **דלות** אָדער **עניות** זעהע! זאָנדערן אימער לויטער פֿריידע אונד צופֿריעדענהייט אונטער אונז הערשטע.

ידיך עשוני. דיינע הענדע האַבען מיך ערשאַפֿפֿען, לאַס דאָך דיינע גנאַדע, ליעבער גאָטט! מיך בעשיטצען פֿאָר **דלות ושפלות**! גאָננע מיר דאַז גליק, רייכע אונד אַרמע געזטע איבער מיינעם טיש האַלטען צו קאָננען, שענקע מיר דאַז פֿערמעגען, גוטעס צו טהון אַן אַרמען לייטען אונד **גמילות חסד** יעדעם, דער דעסען בעדאַרף! שיקקע מיר אויך נור זאָלכע דירפֿטיגע לייטע צו, דיא ווירדיג זינד גוטעס צו עמפּפֿאַנגען, אונד גיב מיר מיט מיינעם מאַנן דיא **זכיה** אונזערע קינדער צו ערציעהען **לתורה, לחופה ולמעשים טובים** — אמן.

כלתה לישועתך נפשי. מיינע זעעלע פֿערלאַנגט נאַך דיינער הילפֿע אונד מיין גרעסטעס בעשטרעבען איזט נאַך דיינער **תורה**; דאַרום ביטטע איך דיך, ליעבער גאָטט! גיב מיר זאָלכע קינדער, וועלכע פֿראָם זיין אונד פֿלייסיג אין **תורה** אונד **מצות** אַללע טאַגע איהרעס לעבענס צוברינגען מעגען. לאַס זיא אויך גונסט פֿינדען אין דיינען אויגען אונד אין דען אויגען אַללער לייטע, זיא אונד אַללע, דיא ווידער פֿאָן איהנען הערקאָממען ווערדען.

למשפטיך. צו דיינעם געריכטע האָפֿפֿט דאַז גאַנצע מענשענגעשלעכט הייטע אונד יעדע צייט; איך ביטטע דיך ליעבער גאָטט! לאַס דאָך קיינעס מיינער קינדער שטערבען בייא מיינעם לעבען, זאָנדערן ערפֿיללע אונד פֿערלענגערע איהרע טאַגע אונד יאַהרע, לאַס זיא אין גוטען אַלטערן, אונד גרייזע ווערדען אין מזל וברכה, מיט געזונדהייט, מיט פֿריעדען אונד זיכערהייט. פֿאָר בעזען וועגען בעהיטע זיא, דוא ליעבער גאָטט! אונד אַללע דיא מייניגען. בעוואַהרע אונז פֿאָר אַללערלייא איבעלן, **גזירות** אונד **צרות**, דיא אין דיא וועלט קאָממען, פֿאָר בעזען מענשען, פֿאָר **שכנים רעים** אונד יעדער בעזען געזעללשאַפֿט, פֿאָר האַרטען, בעלי דינים, פֿאָר בעזען ריכטערן, פֿאָר מערדערן אונד פֿאָר רייבערן, עז זייא בייא טאַג אָדער בייא נאַכט. בעשיטצע אונז פֿאָר דבר ומגפה, פֿאָר **תפיסות** אונד פֿאָר **גלות**, פֿאָר אַללערהאַנד פֿאַלשען בלבולים אונד פֿאָר פֿערלוסט יעדער אַרט, עז זייא אַן קערפּער אָדער אַן פֿערמעגען. איך ביטטע דיך, ליעבער גאָטט! פֿעראייטלע דיא געדאַנקען מיינער פֿיינדע, דיא אויף מיך בעזעס טראַכטען, אונד פֿעראַנדערע איהר הערץ, דאַס עז זיינע בעזהייט פֿערלאַסע אונד צום גוטען געניינט ווערדע.

נעניתי עד מאוד. איך ביטטע דיך, ליעבער גאָטט! גיב מיר איין לאַנגעס לעבען, איין געזעגנעטעס לעבען אָהנע זינדען אונד אָהנע שאַנדע. בעהיטע איך פֿאָר אַללערלייא יסורים אונד בעזען קראַנקהייטען; זאָללטע איך אַבער דענגאָך קראַנק ווערדען, זאָ הייל-ע מיך פֿאָללקאָממען, מיך אונד אַללע

קראַנקען פֿאָן כל ישראל. אויך מיינע קליינען קינדער בעשיטצע פֿאָר אַללער-לייא בעזען צופֿעללען, וועלכע דיא קינדער געוואָהנליך צו בעפֿאַללען פֿלעגען.

סעפים שנאתי. בעזען געדאַנקען בין איך פֿיינד, דאַרום ביטטע איך דיך, ליעבער גאָטט! בעהיטע מיך פֿאָר אַללערלייא בעזען **מחשבות**, פֿאָר יעדעם אונרייגען זין. בעהיטע מיך פֿאָר אַללעם, וואַז דוא פֿעראַבשייעסט, אונד פֿיהרע מיך צו אַללעם, וואַז דוא ליעבסט.

עיני כלו. מיינע אויגען זעהנען זיך נאַך דיינער הילפֿע, אָ לאַס מיך ערלעבען דיא גאולה שלמה, ברינג מיך מיט **כל ישראל** אין דאַז היילינע לאַנד, אום צו זעהען דען בנין **בית** המקדש אַן זיינעם אָרטע אונד אין זיינער שאָנהייט, וויא ער פֿאָראַלז וואַר.

פניך האר. לאַס דיין אַנטליטץ מיר לייכטען, גאָטט! ווען מיינע טאָדעס-שטונדע הערבייא קאָממען ווירד; לאַס מיך שטערבען מיט פֿאָללעם פֿער-שטאַנדע, דאַמיט איך מיינען קינדערן בעפֿעהלען קאָננע אין דיינען וועגען צו געהען, אונד לאַס מיינע **מיתה** דאַן איינע **כפרה** זיין אויף אַללע מיינע זינדען, דיא איך לייט מיינעז לעבענז בעגאַנגען האַבע.

צדיק אתה. דוא ביזט געראַכט, אָ גאָטט, אין אַללען דיינען ווערקען! דאַרום ביטטע איך דיך, מיך וואָהרענד מיינעז גאַנצען לעבענז אויף גוטעם וועג צו ערהאַלטען; דאַמיט איך דיינען נאָמען ניכט פֿערדיענע.

קראתיך בכל לב. איך רופֿע דיך אַן, מיין גאָטט! מיט גאַנצעם הערצען, לאַס מיך זאָ לאַנגע לעבען, ביז איך אַללע דיא **מצות**, וועלכע אין דיינער **תורה** שטעהען, ערפֿיללט האַבע, אונד לאַס מיינע נשמה, נאַכדעם זיא מיינען קאָרפּער פֿערלאַססען ווירד, גלייך אין דאַז גן עדן קאָממען אָהנע אַללע הינדער-ניס אונד לאַז זיא דאָרט זיין אונטער דען צדיקים ולדיקות, **חסידים וחסידות**, וועלכע זיך ערגאָטצען אַן דעם גלאַנץ דיינער היילינען **שכינה**, אונד וועלכע דיא עוויגקייט דאַזעלבזט דורכלעבען, מיט איהרען טוגענדקראָנען געציערט, אָהנע אַנגזט אונד אָהנע זאָרגען.

ראה עניי. זיעהע מיינע ליידען אויף דיעזער וועלט, אונד פֿערגילט מיר דאַפֿיר פֿיעל גוטעז צו **עתיד** לבוא, לאַס מיך אויפֿערשטעהן גור לייט פֿאָן **תחית המתים** מיט אַללען צדיקים אונד **חסידים**, אונד לאַס דיין אורטהייל פֿיר מיך גנאָדיג אויספֿאַללען אַן יום הדין הגדול והנורא.

שלום רב. פֿיעל גליקזעליגקייט ווערדען דיאיעניגען אים גן עדן גע-ניעסען וועלכע אויף דער וועלט דיינע **תורה** אונד **מצות** ליעבען, וויא דוד המלך געזאַגט האַט: **ת**ודיעני אורח **חיים** טובה **שמחות** את פניך נעימות בימינך נצח. דאַז הייסט: לאַס מיך קעננען דען וועג צום עוויגען לעבען, דאַן ווערדע איך פֿיעל פֿריידע איינזט געניעסען פֿאָר דיינעם אַנטליטץ, פֿיעל זעליגקייט אַן דיינער רעכטען אויף עוויג.

תקרב תחנתי. לאַס מיין געבעט פֿאָר דיך קאָממען, אָ גאָטט מיין הערר! ערפֿיללע אַללע פֿראָממען ווינשע מיינעז הערצענז מיט גנאַדע אונד באַרמ-הערציגקייט, מאַכע מיך טהיילהאַפֿט דעז גוטען הצפון לצדיקים לעולם הבא. אמן סלה.

מא. דיעזע **תחנה** זאגע מאן טעגליך.

רבונו של עולם! איך קאממע מיט וועהמיטהיגעם הערצען מיינע זינדען פאר דיר צו בעקעננען. — וועהע מיר! ווא קאן איך מיין געזיכט געגען דיך אויפהעבען, אונד דיך אום פערצייהונג מיינער זינדען ביטטען, וועלכע זא פיעל זינד! דאך דיינע גנאדע מאכט מיך צוטרוליך, אונד ווא איין קינד צו זיינעם פאטער ביטטעט, ביטטע איך אויך צו דיר, זייא מיר גנאדיג אונד געננע מיר לאנגע יאהרע, דאס איך ניכט דער וועלט ענטריססען ווערדע פאר מיינער צייט. דו ביזט יא דער גאטט, וועלכער נאכזיכט האט מיט דען זינדען דער מענשען, אונד וועלכער דיא שטראפע ניכט אויף איינמאל אויזברעכען לאסט. איך ביטטע דיך, ליעבער גאטט! נימם דיא רייע מיינעז הערצענז גנאדיג אויף, אונד מיינע טהרענען מעגען ניכט אומזאנזט פאר דיר פליעססען. לאס מיך בייא מיינעם מאן אונד מיינען קינדערן לאנגע לעבען, דאמיט איך דיר לאנגע דיענען אונד דיך לאנגע לאבען קאננע. — רבונו של עולם! אלז אדם הראשון דיא איינציגע מצוה, וועלכע דו איהם אנבעפאהלען האטטעזט, איבערטראט, צירנטעזט דו איבער איהן; נאכדעם ער אבער דיעזע זינדע וויעדער בערייעטע, ווארדעזט דו איהם וויעדער גוט, אונד נון ליעבער הערר גאטט! האזט דו אונז פיעל **מצות** געבאטען, פאן דענען ווir אויך פיעלע האלטען, דארום פערגיב אונז אויך אונזערע זינדען, וועלכע ווir ערנזטהאפט בערייען — אמן.

מב. דיעזע **תחנה** זאגע מאן אויך דאצו.

רבונו של עולם! ווא קאננען ווir דיך גענוג לאבען פיר דיא נסים ונפלאות, דיא דו אונז טעגליך ערצייגזט? וואז איזט דער גאנצע מענש אויף ערדען? וואז איזט זיין לעבען? וואז זיינע קראפט? וואז זיינע שטארקע? — לויטער נאררהייט אונד אייטלעז וועזען, לויטער הבלי הבלים, דיא אונז אויף דער וועלט בעשטעטיגען. דיא נאררישען ליידענשאפטען הערשען איבער אונז אונד פערפיהרען אונז טעגליך צו נייען זינדען; דארום א ליעבער גאטט! ערהערע מיין פלעהען צו דיר, ווען איך מיט גראססער עהרפורכט דיך אנרופע. האבע ערבארמען מיט מיר, דו ביזט יא דער גיטיגע פאטער, דער שווער צו ערצירנען איזט אונד דער גערנע פער־וואונדעטע הערצען היילט. ליעבער הערר גאטט! מיט ציטטערן בעדענקע איך: „וואז בין איך מענש אויף דער וועלט?“ — בלוט אונד פלייש, וואראן דיא ווירמער זיך איינזט זעטטיגען ווערדען: „וואז איזט מיין לעבען?“ — איין שאטטען אן דער וואנד, דער שנעלל פערגעהט; „וואז זינד מיינע טהאטען אויף ערדען?“ — איין האסליכעז געוועבע פאן לויטער זינדען. א ווען איך אן זא דענקע, איבערפאללט מיך איינע שרעקקליכע פורכט, אונד איין ציטטערן ערגרייפט אללע מיינע לעבענזפולזע. איין שויער ער־גרייפט מיינע גליעדער אללע, ווען איך מיך דאראן עראיננערע, דאס איך איינזט ווערדע צו געריכט פאר דיר שטעהען מיססען. ווא בעשטאמט ווערדע איך דא שטעהן! ווא שפראכלאס גלייך איינעם שטוממען, דער ניכט רעדען קאן! דארום ליעבער גאטט! ביטטע איך דיך דעמיטהיגזט, עמפפאנגע מיין געבעט, זיעהע מיין ליידענדעז הערץ אונד רייניגע מיך פאן מיינען זינדען, גיב מיר פערנער איין רייגעז הערץ, אונד לאס אללע מיינע געדאנקען

נור לוּם גוטען געטטיממט זיין, דחַמיט חיך ניכֿט בעטחָמט ווערדע חויף יענער וועלט. וויח? זחָלל חיך מיינע בעגחַנגענען זינדען חַללע פֿחָר דיר בעקעננען? — ניין! דחַז קחַן חיך ניכֿט, דען זיח זינד לו פֿיעל. דחַרוּם קחַן חיך נור לו דיינער בחַרמהערליגקייט החָפֿפֿען, דחַס דוח מיר חסד חנם ערלייגען חוּנד בחַלד מיינע זינדען חַללע פֿערגעבען ווירזט. — ליעבער הערר גחָטט! ברייטע דיינע החֶנדע חיבער מיך, חוּנד טיטלע מיך פֿערנער פֿחָר זינדען חוּנד פֿחָר פֿערגעהוּנגען, חוּנד פֿערלייהע חַללעז, ווחַז מיין מוטהווילליע טולעכֿטעז בעגחַנגען החַט חין מיינער יוגענד; דחַמיט חיך ניכֿט געטטרחַפֿט ווערדע חויף יענער וועלט, נימ מיך דחַהער חויך ניכֿט עהער פֿחָן דער וועלט, ביז חיך ווידער פֿיעל גוטעז געטהחַן החַבען ווערדע, חוּם מיינע זינדען ווידער גוט לו מחַכֿען — חמן.

מג. דיעזע **תחנה** זחָלל מחַן חין דער טולע טחֶגליך זחַגען; בעזחָנדערז חַבער חַם **תענית.**

ראוי. עז חיזט בילליג, דחַס יעדער מענט חימוער דענקע חַן דען טחַג זיינעז טחָדעז, חוּנד חַן זיינע שטערבעשטוּנדע; דחַמיט ער ניח לו מיינעם זינדענפֿחַלל קחָממע; דחַס דער מענט זיך חֶפֿטער מיט זיינעם חייגענען הערלען חוּנטעררעדע, חוּנד לו דעמזעלבען זחַגע: דוח טוּחַכֿעז הערל! וויסט דוח דען ניכֿט, דחַס דוח נור חויף חיינע קורלע לייט ערטחַפֿפֿען וואָרדען ביזט, חוּנד דחַס דוח בחַלד ווידער פֿערגעהען מוסט? וויסט דוח ניכֿט, דחַס דוח חויף ערדען נור ביזט וויח חיין טחַטטען חַן דער ווחַנד, וויח טפרייח, דער טנעלל פֿערוועהט ווירד, חוּנד וויח רויך, דער טנעלל פֿערגעהט? וויסט דוח ניכֿט, דחַס דיין לעבען חיין קורלעז ליעל החַט, חוּנד דיינע טחַגע בחַלד חיין ענדע נעהמען ווערדען? וויסט דוח ניכֿט, דחַס יעדע שטונדע דיך נחֶהער לוּם גרחַבע פֿיהרט, ווחָ דוח ווידער לו ערדע ווירזט? דענקזט דוח ניכֿט חַן יענען ביטטערן טחַג, חַן דעם דוח דיינע טפרחַכֿע פֿערליערען ווירזט, חוּנד חַן דעם דיינע זיננע חַללע פֿערטווינדען ווערדען? חַן דעם דוח ווירזט רעכֿנוּנג חַבלעגען מיסען פֿחָן חַללען דיינען מעטים רעים חוּנד דען לחָהן עמפֿפֿחַנגען פֿיר חַללע דיינע זינדען? — חָ, עז חיזט חיין טרויריגער, פֿינזטערער חוּנד טרעקק ליכֿער טחַג! חויף ווען ווירזט דוח דיך דחַן פֿערלחַסען קחֶננען? חוּנד ווחָהין ווירזט דוח פֿליעהען, חוּם היללפֿע חָדער בייחטטחַנד לו ערלחַנגען? פֿערלווייפֿעלנד ווירזט דוח דחַן לו דיר זעלבזט זחַגען. וועהע מיר! ווחַז החַבע חיך געטהחַן; ווחַרוּם החַבע חיך ניכֿט דען דיענזט גחָטטעז בעסער חין חַכֿט גענחָממען? ווחַרוּם בין חיך חימוער נור דען פֿערפֿיהרוּנגען דער ליידענטחַפֿטען געפֿחָלגט? — דחַרוּם זחָלל יעדער מענט ווחָהל בעדחַכֿט זיין, זיך חויף דיעזער וועלט גחָטטעזפֿירכֿטיג לו בענעהמען, חוּנד פֿיעל גוטעז לו טהון, ווחֶהרענד זיינע זעעלע נחָך חים קחֶרפער חיזט, בעפֿחָר זיינע קרחַפֿט פֿערגעהט, חוּנד זיינע חויגען פֿערפֿינזטערט ווערדען. — חַללמחֶכֿטיגער גחָטט! בעטיטלע חוּנז פֿחָר חַללען בחֶזען געדחַנקען חוּנד פֿחָר דער טטרחַפֿע דעז גיהנם; ערלחֶזע חוּנז בחַלד חוּנד לחַס חוּנזרע חויגען בחַלד ווחוּנדער זעהען, וועלכֿע חוּנזער הערל ווחַהרהחַפֿט ערפֿרייען — חמן סלה.

מד. דיעזע **תחנה** זאָללען דיא ווייבער אָפטערס זאָגען, פיר איהרען מאַן אונד איהרע קינדער.

רבונו של עולם! הערר גאָטט! דער דאַ אַנטוואָרטעט אַללען, דיא איהן אַנרופען! לאַס איך לעבענסלאַנגליך צו קיינער אַרט פאָן תפלות אונד ניא־מאַלס זאָ ווייט הערונטער קאָממען, דאַס איך דיא אונטערשטיטצונג אירגענד איינעס מענשען ברויכען זאָללטע! זאָנדערן דוא ליעבער גאָטט! דער דוא אַללעס אין דיינער מאַכט האַסט, גיב מיר מיט מיינעם מאַן מזל וברכה, אונד איינע הינלאַנגליכע פרנסה, בעשיטצע אונס איממער פאָר אַרמוטה, אונד לאַס אונס אונזרע יאַהרע אין עהרליכקייט פערלעבען, דאַמיט וויר אויך אונזרע קינדער געביהרענד פערזאָרגען קעננען. שענקע אונס אויך דאַס גליקק, פיעל אַרמע לייטע אַן אונזערן טישע שפייזען צו קעננען. ליעבער גאָטט! אַללעס בעזע, וועלכעס מיר, מיינעם מאַן, אָדער מיינען קינדערן האָטטע צוקאָממען זאָללען, זאָלל בטל ומבוטל ווערדען, אונד לאַס ניא איין אונגליקק אין מיין הויז קאָממען, דען דוא ביזט יאַ דער בעשיטצער פאָר אַללעם בעזען.

ליעבער גאָטט! לאַס מיך מיט מיינעם מאַן אונד מיינען קינדערן אָהנע צער אויף דער וועלט לעבען, דאַס וויר ניעמאַלס טרויריגע צופֶאללע ערפאַהרען; זאָנדערן לאַס אונס אונזרע יאַהרע פערלעבען אין לויטער **נחת** אונד **כבוד**, אונד שענקע אונס דאַס גליקק — פיעל צדקה אונד גמילות **חסד** אַרמען לייטען ערצייגען צו קעננען.

רבונו של עולם! ערפיללע מיין הערץ מיט עהרפורכט אונד ליעבע צו דיר, דאַמיט אַללעס, וואַס איך אונטערנעהמע, נור לשם שמים געשעהע.

רבונו של עולם! לאַס אונס רשות האַבען איבער אונזער פערמאָגען, דאַמיט עס אונס ניעמאַלס פערדריעססע, פיעל גוטעס דאַמיט אויך דער וועלט צו טהון.

ליעבער גאָטט! לאַס מיך מיט מיינעם מאַן לעבען אין איינינגקייט, אין שלום אונד אין ליעבע; היטע אונס פאָר געצֶאנק אונד פאָר יעדער אַרט פאָן אונאיינינגקייט, אונד לאַס אונס מיט אונזרען קינדערן חן פינדען אין דיינען אויגען אונד אין דען אויגען דער מענשען.

ליעבער גאָטט! לאַס עס ניא געשעהען, דאַס וויר אין איינען איבלען רוף קאָממען, דער אונזערן עהרליכען נאַמען בעפלעקקען קעננטע; לאַס אונס ניא שאַנדע אונד שפאָטט אונטער דען לייטען ערפאַהרען.

ליעבער גאָטט! בעהיטע מיך אונד מיינען מאַן פאָר צרות, אונד פאָר אַללען גראָססען אונגליקקספֶאללען, פערניכטע דען ראַטה אונזערער פיינדע אונד לאַס זיא קיינע ראַכע אַן אונס ערלעבען.

רבונו של עולם! לאַס אונס אין אונזערם אַלטער קיינע דער געוואָהנ־ליכען שוואַכען פיהלען, שענקע מיר אונד מיינעם מאַן איינען פאָלל־קאָממען געזונדען פערשטאַנד ביז אַן אונזער ענדע, אונד לאַס קיינען אונזערער זיננע געהאָריגע ווירקונג פערליערען ביז וויר איינסט שטערבען; דאַמיט וויר ניכט בעשאֶמט ווערדען אונטער דען לייטען, אונד דאַמיט וויר אונזערע קינדער אַללע געהאָריג ערציעהען קעננען לתורה, לחופה ולמעשים טובים — אמן.

מה. דיעזע **תחנה** זאָללען דיא ווייבער אויף אָפטערז זאָגען.

רבונו של עולם. ערצייגע מיר דיינע גראָססע גנאַדע אונד נימם געפֿעלליג אויף מיינע **תפלות**, דיא איך פֿאָר דיר בעטע.

ליעבער גאָטט! איך ביטטע דיך, לאַס ניא מיינען לייב פֿערשטיממעלט אָדער פֿערלעטצט ווערדען, דאַמיט איך דיר אימער דיענען קאָננע, וויא איך עז ווינשע, אונד דאַמיט איך ניא איין הינדערניס האַבע אום אויזאיבען דיינער **מצות**, וועלכע דוא אונז אין דיינער ליעבען **תורה** אַנבעפֿאָהלען האַסט.

ליעבער גאָטט! לאַס מיינע געדאַנקען פֿראָם אונד ריין זיין, ווען איך צו דיר בעטע, אונד עמפּפֿאַנגע מיינע **תפלה**, וויא דוא פֿאָרמאַלז עמפּפֿאַנגען האַסט דיא **תפלה כהן** גדול אים **בית** המקדש.

ליעבער גאָטט! געדענקע אונז דיא פֿערזיכערונג, וועלכע דוא געגעבען האַסט אונזערעם פֿאַטער **אברהם**, דאַז ער דיר זיינען זאָהן יצחק צום אָפּפֿער בריינגען וואָללטע.

רבונו **של עולם**! בעדענקע, דאַס וויר דיא קינדער זינד דיינעז געליעבטען אברהם, אונד דאַס דוא איהם פֿערשפּראָכען האַסט, אונז ניכט צו פֿערלאַססען, ווען וויר אויך אין פֿרעמדען לענדערן זיין ווערדען! נימם אונז דאַהער אונטער דען שוטץ דיינער פֿליגעל, אונד לאַס אונז ניכט גאַנץ צו גרונדע געהען.

רבונו **של** עולם! פֿערגאָננע מיר, גאַנץ דיינעם דיענסטע לעבען צו קאָננען, דאַס מיינע האָנדע פֿיעל צדקה אויזאיבען געגען דיא אַרמען אונד איבערהויפּט אַללעז טהון, וואַז דיר געפֿעלליג איזט, מיינע פֿיסע נור אין דיינען גוטען וועגען געהען, מיט מיינען אָהרען איך דברי **תורה** האָרע אַן מיינעם טיש, אונד מיט מיינען אויגען איך ערלעבע מיינע קינדער פֿיעל גוטעז טהון צו זעהען.

רבונו של עולם! אויך אום דאַז ביטטע איך דיך, דאַס מיינע דיענסט־לייטע אין מיינעם הויזע איהרע אַרבייט פֿערריכטען באמונה אונד אַללעז בכשרו**ת**, דאַמיט ניעמאַלז איין טרפו**ת** אין מיינעם הויזע געשעהע אָדער גאַר איין **חלול** שבת **חס** ושלום, אָהנע מיין וויססען; איבערהויפּט אַללעז אין מיינעם הויזע לשם שמים געשעהע, וויא דוא ליעבער גאָטט עז האַבען ווילזט.

מו. דיעזע **תחנה** זאָלל יעדע פֿרויא פֿיר איהרען מאַן זאָגען, ווען דערזעלבע אויף רייזען איזט.

יהי רצון. עז זייא דיין ווילע, ליעבער גאָטט! דאַס אַללעז, וואַז איך יעצט פֿאָר דיר בעטען ווערדע, דיר אַנגענעהם זייא.

רבונו של עולם! לאַס מיינען מאַן אין אַללען זיינען וועגען בעגליקקען, פֿיהרע דוא איהן אימער דען רעכטען וועג, אונד לאַס איהן מזל **וברכה** האַבען אין אַללען זיינען געשעפֿטען, וועלכע ער אונטערנימט.

ליעבער גאָטט! לאַס איהן אויף זיינער רייזע פֿערשאָנט בלייבען פֿאָן אַללען בעזען צופֿעללען, וועלכע זיך עראייגנען קאָננטען. בעהיטע איהן אויך פֿאָר בלבולי שקר, פֿאָר יעדער אַנגזט אין דער וועלט.

רבונו של עולם! לאַס זיינען פֿערשטאַנד אימער ריכטיג דענקען, אים אונטערנעהמען זיינער געשעפֿטע, דאַמיט ער מיך אונד מיינע קינדער גע־האָריג ערנאָהרען קאָננע. לאַס אויך קיינען נייד איהם עטוואַז אַבברוך טהון אין זיינעם האַנדעל.

ליעבער גאָטט! לאָס מיינע אַלן זיינע געשטאָפּטע אויספֿיהרען האָבנע אַלל הטען, אונד האָבנע בעטריגערייא אירגענד איינער אַרט; בעהיטע איהן אויך זיינער רייזע פֿאָר אַללען יסורים, אונד לאָס איהן געזונד מיט פֿריידען אונד מיט פֿיעל עושר וכבוד ווידער צו מיר נאָך הויזע קאָממען — אמן.

מז. אויך דיעזע תחנה זאָלל יעדע פֿרויא פֿיר איהרען מאַן זאַגען, ווען דערזעלבע אויף רייזען איזט.

אַללמאַכטיגער גאָטט! בארמהערציגער הימליזער פֿאַטער! דער דוא פֿאָן עוויגקייט העער ביזט, אונד אין עוויגקייט פֿאָרטדויערן ווירזט, דוא אַלליין האַזט דיא וועלט ערשאַפֿפֿען אונד זיא געגרינדעט, דען עז איזט אויסער דיר קיין גאָטט, אונד אויסער דיר איזט קיין שאָפֿפֿער מעהר. — איך ווייס עז, איך בין פֿיעל צו שלעכט אונד צו גערינג, דיינע מאַכט אונד הערליכקייט צו ערצעהלען; דאָך ווער קאַן זיך ענטהאַלטען דיינען רוהם צו פֿערקינדען, ביי'ם אַנבליקק דיעזער שאָנען וועלט, דיא דוא אונז ניכטז הער־פֿאָרגעבראַכט האַזט, ביי'ם אַנבליקק זאָ פֿיעלער וועלטען, דיא מאַן בלויען הימעל דאָרט געאָרדנעט שטעהען נאָך דיינער ווייזהייט, אונד דיא ויר מיט אונזערן שוואַכען אויגען קוים ענטדעקקען קאָננען. איך אויף ערדען, וויא גראָס זינד דיינע וואונדער! — דאַ וויממעלט אַללעז פֿאָן קרעאַטורען פֿערשיעדענער אַרט, אים ים אונד אויף דער יבשה, אין דער מדבר אונד אין דען דיקקיזטען וועלדערן, צווישען פֿעלזען, צווישען קליפּפּען, אין האָהלען אונד אויף בערגען לעבט אונד וועבט אַללעז, אונד פֿינדעט זיינע נאַהרונג נאָך בעדאַרף. אַן דער שפּיטצע אַללער געשאָפֿפֿע שטעהט — דער מענש, דיין ליעבלינג דען דוא פֿאָר אַללען אויזערוועהלט האַזט, אונד דיין פֿאָלק ישראל האַזט דוא פֿאָר אַללען פֿעלקערן אויזערוועהלט אונד געליעבט, אינדעם דוא איהם דיינע תורה געגעבען האַזט, אונד איהם פֿער־שפּראָכען, דאַס עז, ווען עז פֿראָם זיין ווערדע, פֿאָן קיינער אומה לשון איבערוועלטיגט ווערדען זאָלל. איך האַזט דוא אונזערע אבות אבותינו געבראַכט אין איין לאַנד, וואָ מילך אונד האָניג פֿליעסט, האַזט פֿאָר איהנען בעזיעגט איין אונד דרייסיג מלכים, האַזט דאַן מלכים וטרינן אוי: איהרער מיטטע אויפֿגעשטעללט, אונד זיא אין בית המקדש בויען לאַסען, וואָרין דאַן זאָ פֿיעל נסים ונפלאות געשעהען זינד; דאַ זיא אַבער פֿאָר דיר זינדיגטען אונד דיינען שלוחים אונד נביאים ניכט געהאָרכטען, צערשטאָרטעזט דוא דיעזעז בית המקדש אונד צערשטרייטעזט זיא אונטער אַללע פֿאָלקער פֿאָן איינעם ענדע דער וועלט ביז צום אַנדערן. — אונד נון האַבען ויר קיין בית המקדש מעהר, וואָרין ויר וועגען אונזערער זינדען, אָפּפֿער ברינגען קאָננטען, איך האַבען ויר קיין איינענע לאַנד מעהר, קיינען איינענען קאָניג, קיינען איינענען פֿירזטען, קיינע פֿעלדער אונד וויינבערגע, אונזערע פרנסה איזט זעהר ערשוועהרט; דאָך דוא ביזט נאָך אונזער פֿאַטער, קאָניג אונד הערר, שפּייזעזט אונז אונד פֿערלאָסעזט אונז ניכט, וויא דוא אונז דורך משה האַזט זאַגען לאַסען, דאַס ווען ויר אויך צערשטרייעט זיין ווירדען אין פֿרעמדען לאַנדערן, דוא דיינע האַנד דאָך ניכט גאַנז פֿאָן אונז אַבציעהען, אונד אונז ניכט גאַנז צו גרונדע געהען לאַסען וואָללעזט; דאַרום ביטטע איך דיך, בארמהערציגער פֿאַטער! ערהאָרע דיא שטימע דיינער

מאַגד, ווינזלע מיט וועהמיטהיגען הערצען, מיט ציטטערן אונד אַנגסט פֿאַר דיך קאָממט, גיב מיר אונד מיינעם מאַן אונזערע פרנסה בכבוד, גיב זיא אונז פֿאָן דיינער מילדען האַנד אונד לאָס אונז ניעמאַלז בעדירפֿען דער גאַבע אירגענד איינעז מענשען, דען איהרע גאַבע איזט קליין, אונד דיא שאַנדע דאַבייא איזט גראָס. בעהיטע מיינען מאַן אויף זיינער רייזע פֿאַר אַללען בעזען צופֿעללען, עז זייא צו וואַססער אָדער צו לאַנדע, ער מאַג שלאַ-פֿען אָדער וואַכען, אַללייִן זיין אָדער מיט אַנדערן, אין דער העררבערגע אָדער אויף דעם וועגע. בעשיטצע איהן פֿאַר גזלנים, רצחנים, גנבים אונד פֿאַר חיות רעות. פֿערניכטע דען ראַטה אַללער זיינער פֿיינדע אונד פֿער-אייטלע אַללע איהרע בעזען געדאַנקען. גיב איהם אַבער איינען רייכען זין אונד איינען פֿרישען מוטה, פֿערלייהע איהם דיינע גנאַדע אונד באַרמ-הערציגקייט, גיב איהם ברכה והצלחה אין אַללען זיינען וועגען אונד שטע-גען, אונד שיקקע אונז באַלד אונזערן בעפֿרייער משיח בן דוד. לאָס מיין געבעט בעווילליגט זיין פֿאַר דיר, דאַ דוא איין שעפּפֿער אונד העלפֿער! איין ערנעהרער אונד ערלעזער! אמן סלה.

מח. דיעזע תחנה זאַגע מאַן טעגליך מיט גראָססער כונה.

אל צדיק! יושב על כסא רחמים! שענקע איין געניגטעז געהאָר מיינער תפלה אונד פֿערגיס אַללעז, וואַז איך פֿאַר דיר יעצט בעטען ווערדע. — רבונו של עולם! פֿאָר אַללעם ביטטע איך דיך אום דיא פֿערגעבונג מיינער זינדען, זאָוואָהל דעריעניגען, וועלכע איך געגען דיך, אַלז דעריעניגען, וועלכע איך געגען דיא מענשען בעגאַנגען האַבע, דאַמיט איך ריין קאָממע אויף דיא אַנדערע וועלט אונד בעפֿרייעט בלייבע פֿאָן דען שטראַפֿען דעז גיהנם; איך אויף דיעזער וועלט ערצייגע מיר, מיינעם מאַן אונד מיינען קינדערן לויטער באַרמהערציגקייט, אונד ערהערע מיך אין דיעזער שטונדע, וויא דו פֿאָרמאַלז ערהערט האַזט אונזערע מוטטער חנה. ערהערע מיך, ווען איך אַרמע וויב דיר קלאַגע אַללעז, וואַז אויף מיינעם הערצען ליעגט, ווען איך דיך ביטטע, וויא איין קינד זיינען פֿאַטער ביטטעט, ערבאַרמע דיך דאַהער אויך איבער מיך, וויא איין פֿאַטער זיך איבער זיינע קינדער ערבאַרמט, גלייכוויא געשריעבען שטעהט: כרחם אב על בנים.

רבונו של עולם! פֿערלייהע מיר איינזיכט אונד פֿערשטאַנד צו מיינער תפלה, דאַמיט איך דיעזעלבע אויף איינע אַרט פֿערריכטע, דאַס זיא דיר געפֿאַללען מעגע, אונד דאַס איך ניכט אונערהערט פֿאָן דיר וועגגעהע. אַלל-מעכטיגער גאָטט! זיעהע מיין וויינען אונד קלאַגען אונד ערבאַרמע דיך איבער מיך; לאָס מיך אין מיינער בעטשטונדע געניעסען דען זכות פֿאָן אברהם, יצחק אונד יעקב, אונד ערצייגע מיר עבען זאָ פֿיעלע וואָהלטהאַטען, וויא דו פֿאָרמאַלז איהנען ערצייגט האַזט — אמן סלה.

רבונו של עולם! דו ביזט עז יאַ, דער מיר ביזהער געהאָלפֿען האַט, העלף מיר אויך ווייטער, אונד פֿיהרע מיך איממער אויף דען רעכטען וועג; ערנעהרע מיך, מיינען מאַן אונד מיינע קינדער מיט דיינער מילדען האַנד, אונד לאָס אונז ניעמאַלז צו שפלות קאָממען, דאַס וויר דיא אונטער-שטיטצונג אַנדערער לייטע בעדירפֿען מיססען. — ליעבער הערר גאָטט! בעהיטע מיך אונד אַללע מיינע הויזלייטע פֿאַר בעזעם נייד, אונד פֿאַר אַללען

גזירות רעות, דערען פֿאָנגען זאָ אָפֿט אין דער וועלט צו זעהען זינד; לאַס מיך מיט מיינעם מאַן אונד מיינען קינדערן אין שלום אונד אין גוטער לעבען — אמן.

רבונו של עולם! איך ביטטע דיך, נאַכזיכט צו האַבען מיט מיינער פֿרייהייט אונד מיר ניכט איבעל צו נעהמען, דאַס איך זאָ פֿיעל הייטע פֿאָר דיר רעדע. — דו ביזט יאַ דער גאָטט, דער זאָ גערן האָרט דיא געבעטע דער מענשען. איך אַרמעז וויב איך קאָממע דאַהער צו דיר, אום דיר מיין אַנליעגען צו זאַגען, דאַמיט דו מיר באַלד העלפֿען מאָכטעזט. ליעבער הערר גאָטט! ערבאַרמע דיך איבער מיך, איבער מיינע גאַנצע פֿאַמיליע אונד איבער כל ישראל; לאַס מיך אונד מיינען מאַן אונזערע יאַהרע אין פֿריידען פֿערלעבען, אונד לאַס אונז דאַן אויך אונזערעם בעטט בכבוד שטערבען. בעהיטע מיך פֿאָר איינער מיתה משונה, אויך פֿאָר איינער לאַנגען קראַנקהייט, דאַס איך ניכט דען לייטען לעזטיג ווערדע פֿאָר מיינעם טאָדע. — ליעבער גאָטט! ווען איך פֿערדיענט האַבע יסורים צו ליידען וועגען מיינער זינדען, זאָ לאַס מיך דיא זעלבען אַללע אויף דיעזער וועלט אַבביסען, דאַמיט איך דאַן ריין אונד אָהנע זינדענפֿלעקקע לעולם הבא געלאַנגע — אמן.

רבונו של עולם! לאַס מיך ניכט פּלעטצליך אונד אונפֿאָרבערייטעט שטערבען; גאָננע מיר פֿאָרהער, אַללע דיאיעניגען, וועלכע איך בעליידיגט האַבע, אום פֿערצייהונג ביטטען צו קאָננען. אָפֿפֿנע מיר דיא ליפּפּען, ווען דיא שטונדע מיינעז טאָדעז העראַננאַהען ווירד, דאַמיט איך אויך דיך דאַן אום פֿערצייהונג מיינער זינדען געהאָריג ביטטען קאָננע. דען איך ווייס, דיא תפלה איינעז מענשען אין דער שטונדע, דאַ ער פֿאָן דער וועלט שיידעט, איזט דיר זעהר אַנגענעהם.

רבונו של עולם! דענקע אַן דען בונד, דען דו מיט אונזערן עלטער געשלאָססען האַזט, דענקע אונז דען זכות דער צוועלף שבטים, לאַס אונז אויך געניעססען דען זכות אַללער עניים ואביונים, דיא טאַג אונד נאַכט אויף דיינע הילפֿע האָפֿפֿען. ליעבער גאָטט! דענקע אַן דיא צייט, דאַ דיין פֿאָלק ישראל מיט פֿאָללער בעגיערדע אַנגענאָממען האַט דיינע ליעבע תורה, אונד נימם דאַן מיט וואָהלגעפֿאַללען אַן דיא תפלות, וועלכע וויר טעגליך מיט הייסען טהרענען צו דיר פֿערריכטען. — אָ באַרמהערציגער פֿאַטער! דער דו דען מענשען ערצייגט חסד ורחמים, אונד דער דו אַללע דיינע געשאָפּפֿע מיט וואָהלטהאַטען איבערהייפֿזט, ערבאַרמע דיך אויך איבער מיך, אונד זעגנע מיך מיט דיינען ברכות. נימם דאַז שמע ישראל, וועלכעז איך אַבענדז אונד מאָרגענז פֿאָר דיר זאַגע, מיט וואָהלגעפֿאַללען אויף, אונד אַנטוואָרטע מיר מיט דיינער גיטע. ערפֿיללע ניכט דיא וואונשע מיינער פֿיינדע, וועלכע נקמות אַן מיר ערלעבען וואָללען, אונד מאַכע זיא אונשעדליך; זאָוואָהל פֿיר מיך, אַלז פֿיר מיינען מאַן אונד מיינע קינדער, פֿערניכטע איהרע באָזען געדאַנקען, דיא זיא געגען אונז פֿאָרהאַבען. אונד לאַס זיא ניא שאַנדע אַן אונז זעהען. — ליעבער גאָטט! לאַס מיין געבעט דיר יעדע צייט זאָ אַנגענעהם זיין, וויא דאַז געבעט גראָססער צדיקים — אמן.

מט. דיזע **תחנה** זאָלל יעדע פרויא געוועהנליך יעדען מאָנטאַג אונד דאָננערזטאַג זאַגען; לאָך וועניגזטען אַבער יעדען ערב ראש חדש.

אנא. איך ביטטע דיך, באַרמהערציגער קעֶניג! דער דוא לאַנגמיטהיג ביזט אונד פאָן גראָססער גנאַדע! דער דוא דיינע וועלט מיט אונענדליכער גיטע רעגיערזט! לאַס מיין געבעט, דאַז איך יעצט דעמיטהיגזט בעטע, פאָר דיינען הייליגען טהראָן געלאַנגען. — שיקקע דוא, אונזער גאָטט, אונד גאָטט אונזערער עלטערן! איינע רפואה **שלמה**, פיר אַללע קראַנקע אונטער דיינעם פאָלקע ישראל, וועלכע עז ערט דוי ליעגען; הייליע זיא דורך איינע רפואת **הנפש** אונד רפואת הגוף, דאַס איהנען בעשטעֶטיגט ווערדע דער פסוק: ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם. איך דיא געזונדען בעשיטצע, דאַס זיא ניכט קראַנק ווערדען, עז זייא אין דער **נשמה** אָדער אַם גוף, דאַס אַן איהנען בעשטעֶטיגט ווערדע דער פסוק: **כל המחלה אשר שמתי** במצרים לא אשים עליך **כי** אני ה׳ רופאך, דאַז הייסט: אַללע קראַנקהייטען, וועלכע איך אויף מצרים געשיקקט האַבע, וויל איך דיר ניכט צושיקקען; דען איך גאָטט וויל דיין אַרצט זיין. אויך דער פסוק: והסירותי **מחלה** מקרבך, דאַז הייסט: איך וויל יעדע אַרט קראַנקהייט פאָן דיר וועגשאַפפען. שיקקע פיר דעניעניגען טהייל דיינעז אין דער גאַנצען וועלט צערשטרייטען פאָלקעז, דער אין איינעם לאַנדע אונטער שווערעם דרוקק זייפצט, באַלד איינען **מלאך**, דער איהנען העלפע אונד איהרע טרויריגע לאַגע פערבעססערע. בעשיטצע איבערהויפט דיין פאָלק **ישראל** פאָר בעֶזען צופעֶללען אונד טרויריגען ערייגניססען, פאָר דלות אונד **שפלות**, פאָר **קנאה שנאה** אונד **מחלוקת**, פאָר רשעים, **מלשינים** אונד **מוסרים**; לענקע דאַז הערץ דיינעז פאָלקעז צו דיר, דאַמיט עז זיינע בעֶזען וועגע פערלאַססע אונד זיך פאָללקאָממען צו דיר בעקעהרע; שאַפפע איהם איין לב טהור, דאַמיט עז זיינע **מעשים** פערבעססערע, דען דוא פערלאַנגזט ניכט דען טאָד איינעז רשע, זאָנדערן ווינטשעזט נור, דאַס ער זיך בעססערע, אום איהם דאַז פערציהען צו קעֶננען. — ליעבער גאָטט! מאַכע דאַס דיא אונפרוכטבאַרען ווייבער אונטער דיינעם פאָלקע פרוכטבאַר ווערדען, גיב איהנען דאַז גליקק, זעֶהנע אונד טעֶכטער צור וועלט צו ברינגען, אונד לאַס זיא דיעזע ערציעהען צו פיעלען פריידען, דאַמיט אַן אונז בעשטעֶטיגט ווערדע דער פסוק: לא יהיה בך **עקר** ועקרה. בעשיטצע אויך דיא שוואַנגערן ווייבער, וועלכע **שוואַנגער** זינד, דאַס זיא איהרע ליעבעספרוכט ניכט פערליערען, אונד ערלייכטערע דיא **שמערצען** איהרער **שוואַנגערשאַפט**. פערנער דאַז געבעט אַללער דער ווייבער, דיא אין איהרען געבורטשמערצען דיך אַנרופען, לאַס זיא איהרע קינדער באַלד צור וועלט ברינגען, געזונד, אָהנע **שאַדען**, אונד אָהנע געברעכען, אונד לאַס דיא זייגענדען **מיטטער** ניא **מאַנגעל** אַן **מילך** ליידען, **דאַמיט** איהרע קינדער דיא געהעֶריגען קרעֶפטע ערהאַלטען. ליעבער גאָטט! בעשיטצע אַללע יונגען קינדער דיינעז פאָלקעז: ישראל פאָר **מכשולים** אונד פאָר אַללען בעֶזען קראַנקהייטען, וועלכען דיא קינדער זאָ אָפט אויזגעזעטצט זינד; בעגאַבע מיט פערשטאַנד אונד קלוגהייט דיעיעניגען קינדער, וועלכע **שאָן** צום רבי געהען, דאַמיט זיא דיינע **תורה** געהעֶריג פערשטעהען לערנען, אונד פאָן דען הערצען דער ערוואַכזענען **בחורים** ווענדע אַב **קנאה**, **גאוה**, נאַררהייט, פאַלשהייט אונד טרעֶגהייט, ערלייכטע איהר הערץ אין

דיינער **תורה**, אונד בעשיטצע זיא פֿאָר אַללען בעזען אונד אונקייטען גע-דאַנקען, וואַס אין איהרער זעעלע לעבע אונד לאַזט זי דיינער **תורה** הערר-טען, דאַמיט זיא דיאזעלבע לטאה לערנען בקדושה ובטהרה, אונד בעטערע יעדען פֿאַן איהנען זיינען רעכטען זיווג אין דער צייט, גלייכוויא דוא הונ-דערען פֿאַטער **יצחק** זיינען רעכטען זיווג בעטערט האַזט דורך דען קנעכט אליעזר, אונד וויא דוא אונזערען פֿאַטער **יעקב** זיינען רעכטען זיווג בע-טערט האַזט, אַלז ער אויך בעפֿעהל זיינעז פֿאַטערז נאַך פדן ארם גינג. בעשיטצע דיא טאָכטער דיינעז פֿאָלקעז ישראל פֿאָר יעדע אַרט **חרפה**, בושה אונד פגם, דאַס קיין טאַן רע יעמאַלז זיא פֿערמונעהרע. ערטהיילע איהנען ענוה, צניעות אונד **חכמה** אונד וואַס זיא **חן** וחסד פֿינדען אין דען אויגען אַללער, דיא זיא זעהען; וואַס עוויגע פֿריינדשאַפֿט הערשטען אונטער אַללען עהעלייטען דיינעז פֿאָלקעז ישראל, דאַס ניא איינע **אחווקת** צווישען אַהן אונד וייב ענטשטעהע, אונד אַן אונז בעשטעטיגט ווערדע דער פסוק: אין פרץ ואין יוצאת ואין צוחה ברחובותינו. ערבאַרמע דיך איבער אַללע **יתומים** אונד **אלמנות** אונטער דיינעם פֿאָלקע ישראל, פֿערשאַפֿפֿע איהנען גנאַדע אין דען אויגען דער רייכען, דאַמיט איהנען געהאָלפֿען ווערדע; דען דוא ביזט יאַ דער פֿאַטער דער **יתומים** אונד **אלמנות**, אונד אויך דיך איזט איהר פֿערטרויען. פֿער-לייהע אויך אַללען זקנים אונד זקנות יוגענדליכע קראַפֿטע, דאַמיט זיא איהרע פרנסה בכבוד פֿינדען קאָננען ביז צו איהרעם ענדע, אונד דאַמיט אַן איהנען בעשטעטיגט ווערדע דער פסוק: אל **תשליכני** לעת זקנה ככלות **כחי** אל **תעזבני**. בעשיטצע אַללע דיאיענינען, וועלכע אויף רייזען זינד, פֿאָר בעזען צופֿאַללען, פֿאָר שטורם, פֿאָר **חיות** רעות, פֿאָר גיפֿטיגען שלאַנגען, פֿאָר הונגער אונד דורזט; פֿיהרע זיא אויף דען רעכטען וועג, וויא זיא עז ווינשען, אונד גאָננע איהנען, אין איהרע הייאַטה ווידער צוריקק צו קעהרען בשלום ובשמחה. אַללמאַכטיגער גאָטט! גיב אַללען סוחרים אונטער דיינעם פֿאָלק ישראל ברכה והצלחה אין אַללען איהרען געשאָפֿטען, דאַס זיא וייב אונד קינד פֿערזאָרגען קאָננען בריוח אונד ניכט בצמצום. וואַס איהר הערץ עוויג פֿראָהליך זיין, אום איהר וייב אונד קינד בעין יפה צו פֿערזאָרגען, אונד גיב איהנען אין איזדע-הערץ צו פֿערפֿאָלגען לומדי **תורה**, דאַס בעשטעטיגט ווערדע דער פסוק: **טוח** זבלון בצאתך ויששכר באהלך. וויא אויך דער פסוק: עץ **חיים** היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר. גיב אויך דען בעלי מלאכות אונטער דיי-נעם פֿאָלקע ישראל **כח** וגבורה, דאַמיט זיא איהרע אַרבייטען אָהנע היג-דערניסע אונד מיט פֿערגניגען פֿערריכטען קאָננען, אונד דאַמיט אַן איהנען בעשטעטיגט ווערדע דער פסוק: יגיע **כפיך** **כי** **תאכל** **אשריך** וטוב לך. גיב אויך דען עניים ואביונים דיינעז פֿאָלקעז ישראל איהרען בעדאַרף **בנחת** אונד ניכט בצער, בכבוד אונד ניכט בבזיון, דען דוא ביזט יאַ גאָטט, דער מיט זיינער גנאַדע אַללע געשאָפֿפֿע אין דער וועלט פֿערזאָרגט, גלייכוויא געשריעבען שטעהט: עיני **כל** אליך ישברו ואתה נותן להם **את** אכלם בעתו: אונד דען לומדי **תורה**, וועלכע זיך זאָ גערנע האַלטען אַן דיינעם הייליגען נאַמען, דענען גאָננע מיט דיינער גראָסען באַרמהערציגקייט איין רוהיגעז לעבען, וואַס זיא איהרען אונטערהאַלט פֿינדען בריוח, דאַמיט זיא אונגע-שטאָרט מיט דעם ערלערנען דיינער הייליגען **תורה** זיך בעשעפֿטיגען קאָננען, וואַס זיא ניכט נאָטהיג האַבען, אירגענד איינעם מענשען קנעכטיש אונטערטהאָניג

צו זיין; זאָנדערן פֿערזאָרגע זיא אַלליין מיט דיינער באַרמהערציגקייט, דאַמיט אַן איהנען בעשטעטיגט ווערדע דער פסוק: ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כלכם היום. פֿערלייהע דען מלמדי תינוקות אונטער דיינעם פֿאָלקע ישראל איין אויפֿריכטיגעס אונד פֿערשטאַנדיגעס הערץ, דאַמיט זיא איהרע וויכטיגע אַרבייט באמונה פֿערריכטען; דאַס קיינע נאַכלעססיגקייט אונד קיינען יעהצאָרן זיא בעהערשען, גיב איהנען רעכטשאַפֿפֿענע תלמידים, אונד דאַס דורך זיא אונטער ישראל זיך מעהרען יודעי שמך ולומדי תורתך לשמה, גיב דען דיינים אונטער דיינעם פֿאָלקע ישראל איין קלוגעס הערץ אונד איינען ריכטיגען פֿערשטאַנד, דאַמיט זיא איין משפט צדק צו געבען וויססען אונד דען אמת אַן דאַס ליכט ברינגען. דאַס זיא דעם שוחד ניכט געניינט זיין, זאָנדערן אַללעס אויסשפרעכען נאַך דער ריינען גערעכ-טיגקייט. פֿערנער דאַס געבעט דער חזנים דיינעס פֿאָלקעס ישראל, דאַס זיא אין איהרען וואָרטען קיינען פֿעהלער מאַכען, אונד איהרעם מונדע ניא עטוואַס אונריכטיגעס ענטפֿאַהרען. בעשיטצע דיא רבנים, וועלכע על כסא הוראה זיטצען, פֿאָר אירטהימערן, דאַס זיא ניכט פֿעהלען אין דיינער הייליגען תורה אונד גיב איהנען פֿערשטאַנד אונד קלוגהייט, דאַמיט זיא דיין פֿאָלק ישראל אין דיא רעכטען וועגע פֿיהרען. גיב אין דאַס הערץ דער מנהיגים אונד פרנסים דיינעס פֿאָלקעס ישראל ביעדערזין, דאַמיט זיא דעם פֿאָלקע מיט רעכטשאַפֿפֿענהייט פֿאָרשטעהען. דאַס זיא ניא איהרער אַרבייטען איבערדריסיג ווערדען, טילגע אויס איהרעם הערצען אַללען שטאָלץ אונד פֿערשאַפֿפֿע איהנען חן וחסד אין דען אויגען דער מלכים, שרים אונד פקידים, דאַמיט זיא גליקליך זייען אין איהרען געשעפֿטען, וואָהין זיא זיך ווענדען אונד קעהרען אונד דאַמיט זיא אַללע גזרות קשות ורעות פֿאָן דיינעם פֿאָלקע אַבוועגדען. — אַללמעכטיגער גאָטט! שיקקע ברכה והצלחה אין אַללע אונזערע אונטערנעהמונגען, פֿערזאָרגע יעדען מיט דיינער מילדען האַנד, דאַמיט איינער דעז אַנדערן ניכט בעדירפֿע; אונד שיקקע אונז באַלד דען גואל צדק, דער דאַז בית המקדש בויע, אונד אונזערן אַלטען רוהם ווידער ערנייערע. דיעז געשעהע באַלד אונד אין אונזערן טאַגען כי אתה שומע תפלת כל פה.

ב. דיעזע תחנה זאָלל יעדער טעגליך מתפלל זיין וועגען פרנסה; בעזאָנדערז אַבער אַן איינעם תענית אָדער אַן ערב ראש חדש.

אנא האל! איך ביטטע דיך, אַללמעכטיגער גאָטט! דער דוא נאַהרונג בערייטעזט אַללען געשעפֿפֿען אין דער וועלט, זאָוואָהל דען טהיערען, ווירמערן, פֿאָגעלן, פֿישען, אַלז אויך דען מענשען. — אַללמעכטיגער, באַרמהערציגער פֿאַטער! גיב מיר מיינען לעבענזאונטערהאַלט בשופי; שפייזע אונד ערנאַהרע מיך אונד מיין גאַנצעז הויזגעזינד בכבוד אונד ניכט מיט בזיון, בנחת אונד ניכט בצער. בהיתר אונד ניכט מיט איסור, דאַס אונז ניעמאַלז בעדירפֿען דעז געשענקז אירגענד איינעז מענשען זאָנדערן שפייזע אונז אַלליין מיט דיינער מילדען אונד וואָהלטהעטיגען האַנד, דאַס אונז ניכט אונזערע בעדירפֿ-ניססע ערזט דורך צו פֿיעלע אונד ראַסטלאָזע אַרבייטען ערהאַלטען, דאַמיט וויר אונגעשטאָרט דיינע מצות אַללע אויסאיבען קאָננען. גאָננע אונז דאַז גליק אַן אונזערעם טיש רוהיג אונד מיט פֿריידען צו זיטצען, אונד ניעמאַלז אַן איינעם פֿרעמדען טיש. וואָ וויר אונזרע שפייזע פֿאָן דער באַרמהערציגקייט

ערוואַרטען מיסען; לאַס אונז אויך זאָ גליקליך זיין, רייכע אונד אַרמע גמיטע אַן אונזערן טיש בעווירטהען צו קאָננען אונד וואָהלטהאַטען אויזצואיבען אַן מענשען, דיא עז בעדירפען. שיקקע אונז אויך נור ווירדיגע אַרמע, דיא עז פערדיענען, דאַס מיהנען געהאָלפען ווערדע, אונד לאַס אונז אונזער געלד ניכט אַן טאָלכע אונווירדיגע מענשען פערשווענדען. — ליעבער גאָטט! איך דאַנקע דיר, דאַס דוא מיך פאָן מוטטערלייב אַן ביז אויף דען הייטיגען טאַג ערלאָגען אונד ערנאָהרט אונד מיר אַללעז גוטע ערלייגט האַזט; איך האָפפע, דאַס דוא מיר אויך אין צוקונפט ניכטז מאַנגעלן לאַסען ווירזט. לאַס דאָך דיין אַנטליטץ באַלד וויעדער איבער אונז לייכטען, ערלעזע אונז, דאַמיט דיין הייליגער נאַמע פאָן אַללען פאָלקערן דער ערדע ערקאַננט ווערדע. וועלך איין בעווייז פאָן דיינער אַללמאַכט, וויא אויך פאָן דיינער אונענדליכען גנאַדע אונד באַרמהערציגקייט איזט עז, דאַס וויר אין דיעזעם לאַנגען גלות דעננאָך ניכט צו גרונדע געגאַנגען זינד! יאַ, דוא ביזט עז, דער אונז טאָגליך חסד ורחמים ערלייגט; געלאָבט זייא דיין נאַמע איממער אונד עוויג! לאַס אונז, אָ ליעבער גאָטט! אויך מיינזעהען דיא אויסערגעוועהנליכע גנאַדע, דיא דוא אונז אין אונזערן גלות ערלייגגעזט, דאַמיט וויר אונזערע העררען ניכט בעטהערען מיט תחות ובות, אונד ניכט צו זעהר דער גע־ווינזוכט ערגעבען, אונד פאָן דער נאָררישען ליידענשאַפט אונז ניכט פאַנגען לאַסען, זאָנדערן אונזער הויפטבעשטרעבען זייא נור, דייננעם הייליגען נאַמען צו דיענען. איבריגענז מאָגען וויר פערגניגט זיין מיט אונזערן טאָגליכען ברויד, אונד אונז פרייען מיט דעם, וואַז דוא מיט דיינער מילדען האַנד אונז בעשערעזט; דען נור דער איזט רייך, דער מיט דעם, וואַז דוא איהם בעשיעדען האַזט, פערגניגט לעבט, אונד ניכטז מעהר ווינשט. אַללמאַכ־טיגער גאָטט! אונזער טראָזט אונד אונזערע האָפפנונג בערוהען נור אויף דיך, דער דוא אונז פאָן יעהער אויז אונזערן נאָטהען געהאָלפען האַזט, דוא ווירזט אונז יאַ קינפטיג אויך ניכט פערלאַסען אונד אונז צו יעדער צייט ערהאָרען, ווען וויר דיך אַנרופען — אמן.

פרק שירה·

שָׁמַיִם מָה הֵם אוֹמְרִים: הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מַגִּיד הָרָקִיעַ·

דיא הימעל אָפפענבאַרען אָהנע צו רעדען: דיא הימעל ערצאָהלען דיא עהרע גאָטטעז, אונד זיינער האָנדע ווערק פערקינדעט דיא אויזדעהנונג.

אֶרֶץ מָה הִיא אוֹמֶרֶת: מִכְּנַף הָאָרֶץ זְמִירוֹת שָׁמַעְנוּ צְבִי לַצַּדִּיק·

דיא ערדע אָפפענבאַרט אָהנע צו רעדען: פאָן אַללען ענדען דער ערדע פערנעהמען וויר, דאַס עהרע אונד פריידענגעזאַנג בעשטיממט איזט דעם גערעכטען.

יוֹם מַה הוּא אוֹמֵר: יוֹם לְיוֹם יַבִּיעַ אוֹמֶר וְלַיְלָה לְּלַיְלָה יְחַוֶּה־דָּעַת·

דער טאַג אָפפענבאַרט אָהנע צו רעדען: איין טאַג שטראָמט דיא פער־קינדיגונג דער גאָטטליכען עהרע דעם אַנדערן צו, אונד איינע נאַכט גיבט דיעזען אונטעררייכט דער אַנדערן נאַכט.

לַיְלָה מָה הוּא אוֹמֵר: לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת.

דיא נאַכט אָפּפּענבאַרט אָהנע זו שפּרעכען: דעז מאָרגענז ריהמט מאַן, אָ גאָטט! דיינע גיטע, דעז אַבענדז דיינע טרייע.

מִדְבָּר הוּא אוֹמֵר: יְשֻׂשׂוּם מִדְבָּר וְצִיָּה וְתָגֵל עֲרָבָה וְתִפְרַח כַּחֲבַצָּלֶת.

דיא וויזטען פֿערקינדיגען: עז װערדען זיך פֿרייען דיא וויזטען אַוּע, דיא איינאֶדען װערדען פֿראָהלאָקקען, אונד בליהענד װערדען װיא איינע בלומע.

צִפּוֹר מָה הוּא אוֹמֵר: גַּם צִפּוֹר מָצְאָה בַיִת וּדְרוֹר קֵן לָהּ אֲשֶׁר שָׁתָה אֶפְרוֹחֶיהָ.

דיא פֿאֶגעל פֿערקינדיגען: יעדעז קליינע פֿאֶגעלכען פֿינדעט זיין הויז, יעדע שוואַלבע איהר נעזט, וואָ איהרע יונגען היניין זו לעגען.

תַּנִּינִים מָה הֵם אוֹמְרִים: הַלְלוּ אֶת יְיָ מִן הָאָרֶץ תַּנִּינִים וְכָל תְּהוֹמוֹת.

דיא גראָססען זעעפֿישע פֿערקינדיגען: לאֶבעט דען עוויגען, איהר פֿאָן דער ערדע! איהר זעעפֿישע, אונד מעערעזטיעפֿען אַללע!

דָּגִים מָה הֵם אוֹמְרִים: קוֹל יְיָ עַל הַמָּיִם אֵל הַכָּבוֹד הִרְעִים יְיָ עַל מַיִם רַבִּים.

דיא פֿלוספֿישע פֿערקינדיגען: דיא שטיממע דעז עוויגען ראָללט מאֶכטיג איבער דיא וואַססער, ווען דער גאָטט דער עהרע דאָננערט, ווען ער דאָננערט איבער דיא מאֶכטיגען וואַססער.

לִוְיָתָן מָה הוּא אוֹמֵר: הוֹדוּ לַייָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.

דער וואַללפֿיש פֿערקינדיגט: דאַנקט דעם עוויגען, דען ער איזט גיטיג, עוויג דויערט זיינע גנאַדע.

נְהָרוֹת מָה הֵם אוֹמְרִים: נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם: נְהָרוֹת יִמְחֲאוּ כָף יַחַד הָרִים יְרַנֵּנוּ.

דיא פֿליססע פֿערקינדיגען: עז ערהעבען דיא פֿליססע איהרע שטיממע, זיא ערהעבען איהרע וועללען, רויטען וויא מיט קלאַפּפּענדען האֶנדען, מיט איהנען יובלען דיא בערגע.

מַעְיָנוֹת מָה הֵם אוֹמְרִים: וְשָׁרִים כְּחוֹלְלִים כָּל מַעְיָנַי בָּךְ.

דיא קוועללען זינגען: וויא פֿלאֶטענטאָן רויטען ליעבליך דיא קוועללען.

שֶׁמֶשׁ מָה הוּא אוֹמֵר: שֶׁמֶשׁ יָרֵחַ עָמַד זְבֻלָה לְאוֹר חִצֶּיךָ יְהַלֵּכוּ לְנֹגַהּ בְּרַק חֲנִיתֶךָ. קוּמִי אוֹרִי כִּי בָא אוֹרֵךְ וּכְבוֹד יְיָ עָלַיִךְ זָרָח.

דיא זאָננע פֿערקינדיגט: זאָננע אונד מאָנד שטאַנדען שטיללע אין איהרער באַהן, פֿאָר דעם גלאַנזע דיינער ליעפֿענדען פֿפֿיילע, פֿאָר דען שטראַהלען דיינער בליטזענדען שפּיעססע. — אויף! לייכטע! דען דיין ליכט קאָממט הערביי, אונד דיא הערליכקייט גאָטטעז בעשטייגעט דיך.

יוֹנָה מָה הִיא אוֹמֶרֶת: רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם יִהְיוּ מְזוֹנֹתַי מְרוּרִים כְּזַיִת בְּיָדְךָ וְאַל יִהְיוּ מְתוּקִים כִּדְבַשׁ בִּידֵי בָּשָׂר וָדָם·

דיא טויבע גיררט: אָ הערר דער וועלט! גיב מיר מיינע נאהרונג מיט דיינער מילדען האַנד אַללײן, ווען זיא אויך זאָ ביטטער זיין זאָללטע וויא אֶלבאַטט, נור ניכט דורך מענשענהענדע, ווען זיא אויך זאָ זיס זיין זאָללטע וויא האָניג.

יָרֵחַ מָה הוּא אוֹמֵר: עָשָׂה יָרֵחַ לְמוֹעֲדִים שֶׁמֶשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ·

דער מאָנד פערקינדיגט: גאָטט האַט דען מאָנד איינגעזעטצט, אום דיא צייטען דורך איהן איינצוטהיילען, וויא אויך דיא זאָננע, וועלכע איהרען וועג קעננט.

כּוֹכָבִים מָה הֵם אוֹמְרִים: וְהַמַּשְׂכִּילִים יַזְהִירוּ כְּזוֹהַר הָרָקִיעַ וּמַצְדִּיקֵי הָרַבִּים כַּכּוֹכָבִים לְעוֹלָם וָעֶד: אַתָּה הוּא יְיָ לְבַדֶּךָ אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְכָל צְבָאָם.

דיא שטערנע האָפפענבאַהרען: דיא פראָממען ווערדען איינסט גלאָנצען וויא דער הימעל גלאָנצט, דיא וואָהלטהעטיגען וויא דיא שטערנע אימער אונד עוויג. — דוא ביזט עס, גאָטט, אַללײן. דער דוא ערשאַפפען האַסט דיא הימעל זאַממט איהרען העערען.

עָבִים מָה הֵם אוֹמְרִים: יָשֶׁת חֹשֶׁךְ סִתְרוֹ סְבִיבוֹתָיו סֻכָּתוֹ חֶשְׁכַת מַיִם עָבֵי שְׁחָקִים·

דיא וואָלקען פערקינדיגען: גאָטט הילעט זיך אין פינסטערניס, אַלס דונקעלהייט צו זיינעם צעלטע, פינסטערע געוועססער אונד דיכטערע וואָלקען.

רוּחַ מָה הוּא אוֹמֵר: עוֹשֶׂה אֶרֶץ בְּכֹחוֹ מֵכִין תֵּבֵל בְּחָכְמָתוֹ וּבִתְבוּנָתוֹ נָטָה שָׁמָיִם·

דער ווינד פערקינדיגט: גאָטט האַט מיט זיינער קראַפט דיא ערדע געשאַפפען, מיט זיינער ווייזהייט האַט ער דיא וועלט פעסט געגרינדעט, אונד מיט זיינער פערנונפט דיא הימעל אויזגעשפאַננט.

אֲוִיר מָה הוּא אוֹמֵר: אוֹמַר לַצָּפוֹן תֵּנִי וּלְתֵימָן אַל תִּכְלָאִי הָבִיאִי בָנַי מֵרָחוֹק וּבְנוֹתַי מִקְצֵה הָאָרֶץ·

דיא לופט פערקינדיגט: גאָטט ווירד צום נאָרדען זאַגען: גיב הער! צום זידען: האַלטע ניכט צוריק! ברינג מיינע זאָהנע הער פאָן פערנע, מיינע טאָכטער פאָן דען ענדען דער ערדע.

מַיִם מָה הֵם אוֹמְרִים: לְקוֹל תִּתּוֹ הֲמוֹן מַיִם בַּשָּׁמַיִם וַיַּעַל נְשִׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ·

דיא וואַססער פערקינדיגען: מיט זיינעם בעפעהל הענגט גאָטט וואַססער אין דיא לופט, אונד פיהרט וואָלקען הערבייא פאָן דען ענדען דער ערדע.

בְּרָקִים מָה הֵם אוֹמְרִים: בְּרָקִים לַמָּטָר עָשָׂה מוֹצֵא רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו·

דיא בליטצע פערקינדיגען: גאָטט מאַכט בליטצע בייא דעם רעגען, אונד פיהרט דען ווינד הערבייא אויז זיינען בעהעלטניסען.

טַל מָה הוּא אוֹמֵר: אֶהְיֶה כַטַּל לְיִשְׂרָאֵל יִפְרַח כַּשּׁוֹשַׁנָּה וְיַךְ שָׁרָשָׁיו כַּלְּבָנוֹן ׃

דער טהויא דייטעט אַן: וויא ערקוויקקענדער טהויא ווירד גאָטט איינשט זיין פיר ישראל, דאַס ער אויפבליהען ווירד וויא איינע ראָזע, אונד ווארצלען שלאַגען וויא דער וואַלד לבנון.

גְּשָׁמִים מָה הֵם אוֹמְרִים: גֶּשֶׁם נְדָבוֹת תָּנִיף אֱלֹהִים נַחֲלָתְךָ וְנִלְאָה אַתָּה כוֹנַנְתָּהּ ׃

דער רעגען פערקינדיגט: איינען מילדען רעגען פיהרזט דוא, גאָטט! הערבייא, אום דיין זעלענדען ערבגוט צו ערקוויקקען.

גַּן עֵדֶן מָה הוּא אוֹמֵר: עוּרִי צָפוֹן וּבוֹאִי תֵימָן הָפִיחִי גַנִּי יִזְּלוּ בְשָׂמָיו יָבֹא דוֹדִי לְגַנּוֹ וְיֹאכַל פְּרִי מְגָדָיו ׃

דער גן עדן שפּפענבאַרט: אויף, נאָרדווינד! קאָממע הערבייא, זידווינד! דורכוועהע מיינען גאַרטען, דאַמיט זיינע געווירצע פליעסען, דאַמיט מיין געליעבטער אין זיינען גאַרטען קאָממע, אונד זיינער הערליכען פריכטע געניעסע.

גֶּפֶן אוֹמֵר: כֹּה אָמַר יְיָ כַּאֲשֶׁר יִמָּצֵא הַתִּירוֹשׁ בָּאֶשְׁכֹּל וְאָמַר אַל תַּשְׁחִיתֵהוּ כִּי בְרָכָה בּוֹ כֵּן אֶעֱשֶׂה לְמַעַן עֲבָדַי לְבִלְתִּי הַשְׁחִית הַכֹּל.

דער ווייןשטאָקק פערקינדיגט: זאָ שפּריכט דער עוויגע: וויא אין דער טרויבע דער מאָזט געפונדען ווירד, אונד מאַן זיא דעזוועגען ניכט פערדירבט; זאָ וויל איך עז מיינען דיענערן מאַכען אונד וויל זיא ניכט גאַנזע פערדערבען.

תְּאֵנָה אוֹמֶרֶת: נוֹצֵר תְּאֵנָה יֹאכַל פִּרְיָהּ׃

דער פייגענבוים פערקינדיגט: ווער דען פייגענבוים פפלעגט, ווירד זיינע פריכטע געניעסען.

תָּמָר אוֹמֵר: צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה.

דיא פאַלמע פערקינדיגט: דער גערעכטע ווירד וויא איינע פאַלמע בליהען, וויא דיא צעדער אויף דעם ליבאַנאָן ווירד ער עמפּאָר שיעסען.

תַּפּוּחַ אוֹמֵר: כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיַּעַר כֵּן דוֹדִי בֵּין הַבָּנִים ׃

דער אַפּפעלבוים פערקינדיגט: וויא דער אַפּפעלבוים אונטער דען ביימען דעז וואַלדעז; זאָ זינד דיא ליעבלינגע גאָטטעז אונטער דען אַנדערן מענשען.

כָּל עֲצֵי יַעַר אוֹמְרִים: אָז יְרַנְּנוּ כָּל עֲצֵי יָעַר: לִפְנֵי יְיָ כִּי בָא לִשְׁפּוֹט הָאָרֶץ יִשְׁפּוֹט תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בֶּאֱמוּנָתוֹ.

דיא וואַלדבייאמע פערקינדיגען: עז ווערדען גאַנזע בייאמע דער וועלדער יובעלן פאָר דעם עוויגען, ווען ער קאָממען ווירד, דיא ערדע צו ריכטען. ווען ער ריכטען ווירד דיא ערדע מיט גערעכטיגקייט אונד דיא פעלקער מיט זיינער טרייע.

שִׁבֹּלֶת חִטִּים אוֹמֶרֶת: מִמַּעֲמַקִּים קְרָאתִיךָ יְיָ׳.

דיא ווייצענאֶהרען פֿערקינדיגען: פֿאָן דען טיעפֿען רופֿע איך דיך אַן, אָ גאָטט!

שִׁבֹּלֶת שְׂעוֹרִים אוֹמֶרֶת: לָבְשׁוּ כָרִים הַצֹּאן וַעֲמָקִים יַעַטְפוּ בָר יִתְרוֹעֲעוּ אַף יָשִׁירוּ:

דיא גערסטענאֶהרען פֿערקינדיגען: דיא וויזען בעקליידען זיך מיט שאַפֿען. דיא טהאֶלער היללען זיך אין געטריידע, אַללעס יובעלט, אַללעס זינגט.

יְרָקוֹת אוֹמְרוֹת: תְּלָמֶיהָ רַוֵּה נַחֵת גְּדוּדֶיהָ בִּרְבִיבִים תְּמוֹגְגֶנָּה צִמְחָהּ תְּבָרֵךְ׃

דיא גרינען געוואֶקסע פֿערקינדיגען: דאַ גאָטט זאֶטטיגעסט דיא פֿורכען, שמעלצעסט זיא מיט רעגען, אונד זעגנעסט איהרע געוואֶקסע.

נא. דיעזע **תחנה** זאַגע מאַן אַן **עשרה בטבת.**

שעפפֿער אַללער וועלט! דער דאַ גערעכט ביסט אין אַללען דיינען ווערקען! דער דאַ מענשען שטראַפֿעסט מיט גיטע אונד גנאַדע! אַז אונזערע עלטערן געגען דיך ווידערשפענסטיג וואורדען, שיקקטעסט דאַ צו איהנען ערסט דיינע נביאים, אום זיא צו אונטערווייזען אונד זיא אויף דען רעכטען וועג דיינער **תורה** אונד **מצות** וויעדער צוריקק צו פֿיהרען; זיא וואָללטען אַבער דיינען נביאים ניכט געהאָרכען, זאָנדערן שפאָטטעטען דערזעלבען אונד גלויבטען איהרען וואָרטען ניכט, טריעבען גראָססען איבערמוטה, ביז זיא דיינען הייליגען נאַמען ענדליך ערצירנטען. — דאַ ביסט צוואַר לאַנגמיטהיג אונד האַסט דאַהער דיך לאַנגע ענטהאַלטען איהנען איהרע באָסהייט צו פֿערגעלטען; אַם היייטיגען טאַגע אַבער האַסט דאַ דיינע שטאַרקע האַנד אויסגעשטרעקקט, אום זיא האַרט צו שלאַגען. דאַ שיקקטעסט נאֶמליך איינען אונבאַרמהערציגען קאֶניג מיט איינעם נאָך אונבאַרמהערציגערן פֿאָלקע, אום דיא שטאַדט ירושלים צו בעלאַגערן, וועלכע דאַמאַלס דיא קראָנע דער גאַנצען וועלט וואַר, וואָרין דיין הייליגער נאַמע רוהעט, וואָרין דער ליעבליכע גערוך פֿאָן דען קרבנות אונד פֿאָן **קטורת** צו דיר אויפֿשטיעג. — דיעזע שטאַדט וואורדע אַם היייטיגען יאַהרעסטאַגע פֿאָן יענעם גרויזאַמען פֿיינדע איינגעשפעררט, אונד הונגער אונד נאָטה ענטשטאַנדען נון אין איהר; דיא איינוואָהנער טריעבען נון צואַר צו דיר, דאַ וואָללטעסט זיא אַבער ניכט מעהר ערהאֶרען. וועגען דיעזער טרויריגען בעגעבענהייט פֿאַסטען וויר נון היייטע, וויר פּייניגען אונזערן לייב צום אַנדענקען יענעס גראָססען אונגליקקס, דאַס אונזערן עלטערן דאַמאַלס ווידערפֿאַהרען איסט אונד פֿאָן דעם וויר אונס היייטע נאָך ניכט ערהאָלען קאֶננען; דאַרום ליעבער גאָטט! נימם אונזער היייטיגעס פֿאַסטען מיט וואָהלגעפֿאַללען אַן, עמפפֿאַנגע אונזער געבעט, היילע דיינעם פֿאָלק ישראל ווידער. דענקע אַן דיא צוזיכערונג, וועלכע דאַ אונזערן עלטערן אברהם, יצחק אונד יעקב געגעבען האַסט, דאַס דאַ נאֶמליך איהנען ענדליך העלפֿען אונד דיך איהרער ערבאַרמען ווירסט, וויא איין פֿאַטער זיך זיינער קינדער ערבאַרמט. ערלאֶזע אונס אונד פֿערוואַנדעלע

אונזערע טרויער אַם הייטיגען טאַגע אין פריידען, וויא דוא אונז דורך דען נביא זכריה האַט זאָגען לאַססען: דער צעהנטע דעז מאָנאַטז **טבת** ווירד דען קינדערן ישראל צור פריידע אונד צור לוסט פערוואַנדעלט ווערדען. דיעזעז ווערדע באַלד וואַהר אין גאָטטעז נאַמען — אמן.

נב. דיעזע **תחנה** זאַגע מאַן **תענית** אסתר.

איינציגער גאָטט! דער דוא אין דען האָהען דער הימעל טהראָנעזט אונד דעננאָך דאַז געבעט דיינעז פאָלקעז ישראל, וועלכעז זיא אויז דען טיעפען דעז עלענדז צו דיר העראויף שיקקען, גיטיג אַננימסט, אונד זיא פאָן איהרען באָזען פיינדען בעשיטצעסט. — אום דיעזע צייט יעטצט איזט עז, דאַס פיינדע ווידער דיין פאָלק ישראל אויפגעשטאַנדען זינד, פיינדע, דיא אַנגעזעהען וואַרען ביים איינעם קעניגע, דער איהנען דיין פאָלק ישראל פערקויפטע עז אויסצוברינגען אונד זיין האַב אונד גוט צו פּלינדערן, דאַמיט דער נאַמע ישראל גאַנץ פערטילגט אונד נימערמעהר געדאַכט ווערדע. — דאַ וויינטען אונזערע פאָרעלטערן אונד שיקקטען איהרע זייפצער צו דיר הינויף, זיא בערייעטען איהרע זינדען, קליידעטען זיך אין זעקקע, שטרייטען אַשע אויף איהר הויפט, אונד מרדכי בעפאַהל אַללען יהודים אונד זאָגאַר ווייבערן אונד קינדערן, דרייא טאַגע אונד דרייא נעכטע נאַך איינאַנדער צו פאַסטען אונד אונאַבלעססיג דיינען הייליגען נאַמען אום הילפע צו ביטטען; דאַ ערבאַרמטעסט דוא דיך אויף איהרער אונד עררעטטעטעסט זיא פאָן דען הענדען איהרער באָסהאַפטען פיינדע, דוא מאַכטעסט דאַס המן פאַללען אין דיא גרובע, דיא ער זעלבסט געגראַבען; דאַ ער מיט זיינען קינדערן אַן דען גאַלגען געהענגט ווורדע, דען ער פיר דען צדיק מרדכי האַטטע עררישטען לאַססען. הערר אַללער וועלט! וויר פאַסטען יעדעז יאַהר אַם הייטיגען טאַגע צום אַנדענקען יענער פאַסטען אונזערער פאָרעלטערן. ערפרייע אונז אויך אונד **כל** ישראל, וויא דוא דיא קינדער ישראל ערפרייעט האַסט, דאַמאַלז אין דען טאַגען פאָר מרדכי ואסתר, אונד געבע אונז אונגעשטאָרט פראָהליך צו זיין אַם יעדעזמאַליגען פורים; דיעז ווערדע וואַהר אין גאָטטעז נאַמען — אמן.

נג. דיעזע **תחנה** זאַגע מאַן צו שבעה עשר בתמוז.

אַללמעכטיגער גאָטט! קוועללע אַללעז לעבענז אונד אַללעז ליכטז! דוא ביזט עז, דער דוא דיא אויגען אונזערער פאָרעלטערן אין דער מדבר ערלייכטעט האַזט מיט דיינער **תורה** אונד דיינען מצות, אַלז זיא אויז מצרים צאָגען; איהרע אויגען אָבער וואורדען ליידער פערבלענדעט, אַלז זיא דאַז עגל מאַכטען, אום דיך צו ערצירנען, וואָריבער משה רבנו אַם הייטיגען יאַהרעז-טאַג דיא הייליגען טאַפעלן צערבראַך, וועלכע פאָן דיינער געטטליכען האַנד בעשריבען וואַרען. נאַכהער אין ארץ ישראל האַבען איהרע קינדער ווידער שטאָלצירט אונד גראָסען איבערמוטה געצייגט אין איהרעם גליקקע. זיא ערצירנטען דיך זאָ זעהר, דאַס דוא ענדליך מעכטיגע פיינדע איבער זיא שיקקטעזט, וועלכע אַם הייטיגען יאַהרעזטאַג דיא שטאַדט ירושלים דורכ-בראַכען, דאַז הויז, וואָ זאָנסט דיינע הייליגע **שכינה** גערוהעט, פערונ-רייניגטען, אונד קינדער אונד זייגלינגע אויף דעם האַרטע שלאַכטעטען, וואָ מאַן זאָנסט אַבענדז אונד מאָרגענז דיא טעגליכען אָפּפער דאַרבראַכטע. —

גאָטט, קעניג אללער קעניגע! ערבאַרמע דיך דאָך איינמאַל איבער דיין פֿאָלק ישראל, מאַכע דעם שפּאָטט אונד דער שאַנדע, וועלכע זיא אונטער דען פֿעלקערן דולדען, איין ענדע; דענקע ניכט מעהר אַן דיא זינדען אונ־זערער עלטערן אונד אַן אונזערע זינדען; זאָנדערן לאַס פֿאָר דיך קאָממען דאַז אַנדענקען יענער צדיקים אונד צדיקות, וועלכע איהר לעבען נור היילי־גונג דיינעז נאַמענז אויפֿגעאָפּפֿערט האַבען. בעדענקע איהרען פֿראָממען וואַנדעל אונד ערלעזע אונז באַלד. פֿערזאַממעלע אונז פֿאָן אַללען עקקען דער וועלט, וואָהין דוא אונז צערשטרייעט האַזט, אונד בריגגע אונז ווידער אַן יענען הייליגען אָרט, וואָ דוא אונז פֿערשפּראָכען האַזט, דיעזע שכינה ווידער אונטער אונז רוהען צו לאַססען. בעשטעטיגע, וואַז דוא אונז דורך דען נביא זכריה האַזט זאַגען לאַססען: איך ווערדע אייך דען פֿאַזטטאַג דעז פֿיערטען מאָנאַטז (תמוז) אין איינען פֿריידענטאַג פֿערוואַנדלען. — דיעז ווערדע וואַהר באַלד אונד אין אונזערן טאַגען אין גאָטטעז נאַמען — אמן.

נד. דיעזע תחנה זאַגע מאַן אַן תשעה באב.

ריכטער אללער וועלט! דער דוא מיט גערעכטיגקייט אונד וואַהרהייט דיינע געשעפּפֿע ריכטעזט! וואַהרהאַפֿטיגער גאָטט! פֿאָן דעם ניעמאַלז איין אונרעכט אויזגעהט. — הייטע איזט דער יאַהרעזטאַג, אַן דעם אונזערע עלטערן אין דער וויזטע געגען דיך געזינדיגט האַבען, נאַכדעם דוא זיא דורך דיינע קנעכטע משה אונד אהרן אויז מצרים הערויז געפֿיהרט האַטטעזט; זיא וואורדען ווידערשפּענזטיג געגען דיך אונד וואָללטען ניכט אַננעהמען דאַז גוטע אונד געלאָבטע לאַנד, וועלכעז דוא אונזערן עלטערן אברהם, יצחק אונד יעקב צוגעשוואָרען האַזט. זיא שאַנדעטען יענעז הייליגע לאַנד, דאַז דוא דעם בעזאָנדערן שוטצע דיינער שכינה בעשטיממט האַטטעזט, אונד מורטען אונאויפֿהערליך ווידער דיינען טרייען קנעכט משה. אין דיעזער נאַכט ווייגטען זיא, קלאַגטען לויט אַללע, אויזגענאָממען דיינע קנעכטע יהושע אונד כלב, אונד דוא ליעסעזט איהנען דאַרויף זאַגען, דאַס זיא ניכט ערלעבען ווירדען אין דאַז גוטע לאַנד צו קאָממען, דאַז זיא פֿער־אַכטעט האַבען, אונד דאַס איהרע קינדער אַן דיעזעם טאַגע פֿיר איממער ווייגען ווערדען. — דיעז איזט נון וואַהרליך איינגעטראָפֿפֿען, דען דער הייטיגע יאַהרעזטאַג איזט עז, אַן דעם אונזער בית המקדש איזט צערשטאָרט וואָרדען, אַן דעם אונזערע עהרע אונד ווירדע צו גרונדע געגאַנגען, אונד דיא קראָנע אונזערעם הויפּטעז ענטפֿאַללען איזט. אַך, וויר קאָננען נון קיין אָפּפֿער מעהר דיינעם הייליגען נאַמען ברינגען, וויר קאָננען ניכט מעהר וויא פֿאָרמאַלז דריימאַל דעז יאַהרעז הינויף געהען, אום אונז פֿאָר דיינעם הייליגען אַנטליטץ צו צייגען. וואָ איזט נון דאַז העררליכע הויז, אין דעם דיינע הייליגע שכינה גערוהעט האַט? וואָ דוא פֿאָן דעם דעקקעל דער הייליגען לאַדע הערראַב מיט דען נביאים געשפּראָכען האַזט? — אַללעז איזט נון צערשטאָרט אונד פֿערבראַננט, אַלז האַטטעזט דוא פֿלאַממען פֿאָם היממעל הערונטער געשיקקט, וועגען דער זינדען אונזערער עלטערן דיא אין איהרעם רייכטהום אונד איבערפֿלוס שטאָלץ וואורדען, זיך גאַנץ דעם וואָהללעבען ערגאַבען אונד דיינען הייליגען נאַמען ערנידריגטען; דעס־וועגען צערשטאָרטעזט דוא איהרען טעמפּעל — דען טעמפּעל דיינער פֿיסע —

נאַהמעט איהנען איהר רייך אונד איהרע הערשאַפט, אונד גאַבעט זיא איהרען פיינדען; לאַזע איהרע קאָסטבאַרקייטען ווארדען געפּלינדערט, איהרע פּאַלעסטע ניעדערגעריססען, איהרע מויערן אומגעשטירצט, איהרע טהאָרע אין דיא ערדע פערזענקט, אונד איהרע ריעגעל צערשמעטטערט. זיא זעלבסט מיט איהרען ווייבערן אונד קינדערן ווארדען געפאַנגען וועגגעפיהרט, איהרע יונגען ווארדען אין קעטטען געוואָרפען, אונד מוסטען שווערע אונד שמאַכפאָללע אַרבייטען פערריכטען, איהרע מעדכען ווארדען געשענדעט אונד מוסטען פאָר הונגער פערגעהען, זיא פאָדערטען בראָד, אַבער ניעמאַנד רייכטע עס איהנען; זיא באַטען אום וואַססער, קאָננטען עס אַבער ניכט ערהאַלטען. — אַבער דיעזע שרעקקליכע צערשטערונג ערשטוינטען דיא פעלקער אַללע, זיא קלאַפּפטען מיט דען הענדען, שיטטעלטען פאָר פערוואונדערונג איהרע הייפטער אונד שפּראַכען: איזט דאַז דיא בעריהמטע שטאַדט, דיא דיא קראָנע אַללער שטעדטע וואַר? דיא שטאַדט, דיא איינזט אַן גרעססע אונד שענהייט אַללע אַנדערן איבערטראַף, איזט יעטצט זאָ צערשטערט! איהרע איינוואָהנער ווערדען פאָן פיינדעסהענדען פאָרטגעשלעפּפט אונד ניעמאַנד טרעסטעט זיא! — אַללמעכטיגער גאָטט! מאַכע אונזערעם אונגליק באַלד איין ענדע. — בעשטעטיגע אונז באַלד דיא צוזיכערונג, דיא דו אונז דורך דיינען נביא זכריה געגעבען האַזט, דאַס נעמליך דער פאַסטטאַג דעז פינפטען מאָנאַטעז (אב) אונז אין איינען פריידענטאַג ווערדע פערוואַנדעלט ווערדען, דיעז ווערדע באַלד וואַהר — אמן.

נה. תחנה וועהרענד מאַן ראש חדש בענשט.

אנא. איך ביטטע דיך אַללמעכטיגער גאָטט! דער דו שפּייזע בערייטעזט פיר אַללע דיינע געשעפּפע! ערנעהרע מיך אונד מיין הויזגעזינד אונד כל ישראל. גיב אונז אונזערע פרנסה בכבוד אונד ניכט מיט בזיון, בריוח אונד ניכט מיט צער, רייכע פרנסה, דיא ניכט מיט בושה פערבונדען איזט, וואָבייא איך קיין מיטלייד דער מענשען נעטהיג האַבע. שיקקע מיר אין אַללען מיינען געשעפטען אונד ווערקען גליק אונד זעגען, אונד ערהאַלטע מיך אונד אַללע דיא מייניגען צו איינעם גוטען אונד לאַנגען לעבען. ערפילע אונזערע פראָממען ווינשע אין אַללעם, וואַז וויר בעדירפען, בעשיטצע מיך פאָר צרות אונד פאָר צער, יעדען חדש, יעדע וואָכע, יעדע שטונדע אונד יעדען אויגענבליק. בעוואַהרע מיך פאָר טומולט, פאָר מלחמה אונד יעדער אונרוהע, אונד לאַס מיין הערץ איינעז אונגעשטערטען פריעדענז גענייססען. לאַס מיך וואַהרהאַפטע בשורות טובות העהרען, אונד פערלייהע מיר דיא חטאים ועונות ופשעים שחטאתי ושעויתי ושפשעתי, אונד לאַס קיינע בעזען געדאַנקען מעהר איבער מיך הערשען, בעוואַהרע מיך פאָר אַללען פורעניות, אַלז: פאָר גזלנים, פאָר בלבולי שקר, פאָר שטורמווינדשאַדען, פאָר פייער, פאָר וואַססערנאָטה אונד פאָר הונגערנאָטה, אונד פערלייהע מיר חן וחסד אין דיינען אויגען אונד אין דער לייטע אויגען. ערהערע מיך, גאָטט מיין גאָטט! דען צו דיר האָפפע איך, אונד אויף דיך איזט מיין פערטרויען, שיקקע לויטער ברכה והצלחה אין דיא ווערקע מיינער הענדע אונד געדענקע מיר דען פראָממען וואַנדעל פאָן דען שלשת אבות אונד פאָן דען שלש עשרה מדות, וועלכע זינד:

יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת· נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה:

יהי רצון לפניך, עס זייא דיין ווילע, גאָטט מיין גאָטט! אונד גאָטט מיינער עלטערן! דאַס מיינע **תפלה** פֿאָר דיינעם **כסא הכבוד** געלאַנגע, בעשיטצע מיך פֿאָר שם רע, פֿאָר פגע רע אונד פֿאָר בעזען געדאַנקען, וויא אויך פֿאָר בעזען לייטען, פֿאָר מעסיגן רעיון אונד טאועות **רעות** אונד פֿאָר גזירות **רעות** וקשות.

יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: יי חטאתי אל אבושה לעולם:

יהי רצון לפניך, עס זייא דער ווילע פֿאָן דיר, גאָטט מיין גאָטט! אונד גאָטט מיינער עלטערן! מיר באַרמהערציגקייט אונד גנאַדע צו שענקען! שיקקע מיר גליקק אונד זעגען אין אַללע מיינע ווערקע, אונד פֿערלייהע מיר גזונד אין דען אויגען אַללער, דיא מיך זעהען. לאַס מיינע קינדער אויפֿ־וואַכסען אין דיינער **תורה**, וויא דיא וואַססער אייננע: שטאַרקען פֿלוססעס, אונד וויא איינע ברוננענקוועללע, דיא אימער צוניממט, לאַס זיא ניא פֿערגעססען דאַס, וואַס זיא געלערנט האַבען, פֿערלייהע איהרען רעדען אַנמוטה אונד שענהייט, אונד בעגנאַדיגע זיא אין אַללעם, וואָרום זיא דיך ביטטען, דאַס זיא ניא בעשאַמט ווערדען אין איהרען האָפֿפֿנונגען. — ליעבער גאָטט! לאַס מיך אונד אַללע דיא מייניגען געלאַנגען לחיים ארוכים וטובים, שיקקע פֿיעל ברכה אין אַללע מיינע ווערקע, אונד לאַס דיעזע שטונדע, אין דער איך יעצט פֿאָר דיר בעטע, איינע **עת** רצון ורחמים פֿאָר דיר זיין, איינע שטונדע, אין דער דוא מיינע **תחנות** ובקשות אַללע אננימסט, אונד מיינע געבעטע וויננע אַללע ערפֿילסט — אמן.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּחַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת־הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה וְתִתֶּן־לָנוּ חַיִּים אֲרֻכִּים חַיִּים שֶׁל־שָׁלוֹם חַיִּים שֶׁל־טוֹבָה חַיִּים שֶׁל־בְּרָכָה חַיִּים שֶׁל פַּרְנָסָה חַיִּים שֶׁל־חִלּוּץ עֲצָמוֹת חַיִּים שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם יִרְאַת חֵטְא חַיִּים שֶׁאֵין בָּהֶם בּוּשָׁה וּכְלִמָּה חַיִּים שֶׁל־עֹשֶׁר וְכָבוֹד חַיִּים שֶׁתְּהִי בָנוּ אַהֲבַת תּוֹרָה וְיִרְאַת שָׁמַיִם חַיִּים שֶׁיִּמָּלְאוּ מִשְׁאֲלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה· אָמֵן סֶלָה:

רבונו של עולם! איך ביטטע דיך מיר גליקק אונד זעגען אין אַללע מיינע ווערקע צו שיקקען, גיב מיר דיעזעס יאַהר אונד יעדעס יאַהר, דיעזען מאָנאַט אונד יעדען מאָנאַט, דיעזע וואָכע אונד יעדע וואָכע, יעדען טאַג אונד יעדע מינוטע, לטובה לברכה ולהצלחה. הייליגע מיין צערבראָכענעס הערץ אונד פֿערלייהע מיר חן וחסד אין דיינען אויגען אונד אין דען אויגען אַללער לייטע. הערר! צו דיר גען הימעל העבע איך מיינע אויגען אויף, צו דיר ערהעבע איך מיין פֿערוואונדעטעס הערץ, אים פֿערטרויען אויף דאַס

וואַז דוד המלך געזאַגט האַט: איין פֿערוואונדעטעז אונד צערקנירשטעז הערץ ווירזט דו, אָ גאָטט! ניכט פֿעראַכטען. ערפֿיללע מיר כל משאלות לבי לטובה כי אל רחום אתה. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. ברוך יי לעולם אמן ואמן.

כו. דיעזע **תחנה** זאָלל מאַן יעדען ערב ראש חדש זאַגען.

גאָטט אַללער געטטער; הערר אַללער קרעאַטורען! **שעפּפֿער** דער הימעל אונד דער ערדע! ווער קאַן אַללע דיינע וואונדערווערקע ווירדיג ערצאָהלען? ווער דיינע ערהאַבענהייט אונד גראָססע געהאָריג בעשרייבען? — **שטילל**־שווייגענד מוס מאַן דיך בעוואונדערן, דען **דיין** לאָב קאַן ניעמאַנד אויז־שפּרעכען. דאַ ביזט עז, דעם ניעמאַנד וויטער גלייכעט, דיין טהראָן איזט אים הימעל, פֿאָן דאָרט אויז פֿיהרזט דו זאָננע, מאָנד אונד שטערנע אין איהרעם לויף אונד רעגיערזט דיא גאַנצע וועלט נאַך דיינעם וויללען. וואָהל דעם מענשען, דער דיך זיינען שעפּפֿער קעננט אונד דיר דיענט, וועהע דעם מענשען, דער דיעז ניכט טהוט! דאַהער זאָלל יעדער מענש אָפֿטערז מיט זיך זעלבזט אונטעררעדען, אונד צו זיך זאַגען: וועהע דיר, טהאָריכטער מענש; וועהע דיר, שוואַכער בן אדם, דער דו אויז ערדען געשאַפֿפֿען ביזט! וואַז איזט דיינע האָפֿפֿנונג? וואַז ווירזט דו אַנפֿאַנגען אַן יענעם פֿירכטערליכען טאַג, אַן דעם מאַן דיך אין דאַז גראַב לעגען ווירד? אַן דעם מאַן צו דיר זאַגען ווירד: וואַרום האַזט דו דאַז געזעטץ גאָטטעז ניכט אויזגעאיבט, אונד האַזט דיך מוטהווילליג ווידער דיינען גערעכטען שעפּפֿער אויפֿגעלעהנט? אויף ווען האַזט דו דיין צוטרויען געהאַבט? ווער זינד נון דיינע העלפֿער? עז זאָללען יעטצט אויפֿשטעהען דיינע **פֿריינדע** אונד זאָללען דיך רעטטען פֿאָן דען ליידען, דיא דו יעטצט ווירזט דולדען מיסען? דען דו האַזט בעזעז געטהאַן אונד מוסט עז נון ביסען. נון מוסט דו ערנדטען, וואַז דו בייא דיינעם לעבען געזעעט האַזט. בליקקע אום דיך הער, זיעהע אין וועלכעם הויזע דו פֿאָרמאַלז וואַרזט, אונד אין וועלכעם הויזע דו יעטצט ביזט, שטויב אונד ערדע אומגעבען דיך, אונד דיא ווירמער ווערדען זיך אין דיך טהיילען. — דאַרום דענקע מענש אַן דיעזען טאַג, אַן דעם דיינע **עונות** אַללע ווערדען פֿערלאָרען זיין, אונד דיינע **חכמה** פֿערשווינדען ווירד, אום אין דיא פֿינזטערע ערדע געוואָרפֿען צו ווערדען. — אָ! עז איזט איין טאַג, דעם דו ניכט ענטגעהען קאַננזט, איין ביטטערער טאַג! איין טאַג פֿאָלל טרויער אונד פֿינזטערניס! איין פֿורכטבאַרער טאַג! צו וועם ווירזט דו דאַן אום הילפֿע לויפֿען? אונד וואָ ווירזט דו דיך פֿערבערגען קאָננען פֿאָר דיעזעם יום הדין? —

מאַן זאַגע נאַכהער דיעזען מזמור (**תהלים כ"ה**).

כה לְדָוִד אֵלֶיךָ יְהוָה נַפְשִׁי אֶשָּׂא׃ אֱלֹהַי בְּךָ בָטַחְתִּי אַל־
אֵבוֹשָׁה אַל־יַעַלְצוּ אֹיְבַי לִי׃ גַּם כָּל־קוֶֹיךָ לֹא יֵבֹשׁוּ יֵבֹשׁוּ
הַבּוֹגְדִים רֵיקָם׃ דְּרָכֶיךָ יְהוָה הוֹדִיעֵנִי אֹרְחוֹתֶיךָ לַמְּדֵנִי׃
הַדְרִיכֵנִי בַאֲמִתֶּךָ וְלַמְּדֵנִי כִּי־אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׁעִי אוֹתְךָ

קִוִּיתִי כָּל־הַיּוֹם: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם
הֵמָּה: חַטֹּאות נְעוּרַי וּפְשָׁעַי אַל־תִּזְכֹּר כְּחַסְדְּךָ זְכָר־לִי
אַתָּה לְמַעַן טוּבְךָ יְהוָה: טוֹב וְיָשָׁר יְהוָה עַל־כֵּן יוֹרֶה
חַטָּאִים בַּדָּרֶךְ: יַדְרֵךְ עֲנָוִים בַּמִּשְׁפָּט וִילַמֵּד עֲנָוִים דַּרְכּוֹ:
כָּל־אָרְחוֹת יְהוָה חֶסֶד וֶאֱמֶת לְנֹצְרֵי בְרִיתוֹ וְעֵדֹתָיו:
לְמַעַן־שִׁמְךָ יְהוָה וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנִי כִּי רַב־הוּא: מִי־זֶה הָאִישׁ
יְרֵא יְהוָה יוֹרֶנּוּ בְּדֶרֶךְ יִבְחָר: נַפְשׁוֹ בְּטוֹב תָּלִין וְזַרְעוֹ יִירַשׁ
אָרֶץ: סוֹד יְהוָה לִירֵאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעָם: עֵינַי תָּמִיד
אֶל־יְהוָה כִּי־הוּא יוֹצִיא מֵרֶשֶׁת רַגְלָי: פְּנֵה־אֵלַי וְחָנֵּנִי כִּי־
יָחִיד וְעָנִי אָנִי: צָרוֹת לְבָבִי הִרְחִיבוּ מִמְּצוּקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי:
רְאֵה־עָנְיִי וַעֲמָלִי וְשָׂא לְכָל־חַטֹּאותָי: רְאֵה אוֹיְבַי כִּי־רָבּוּ
וְשִׂנְאַת חָמָס שְׂנֵאוּנִי: שָׁמְרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אַל־אֵבוֹשׁ
כִּי־חָסִיתִי בָךְ: תֹּם־וָיֹשֶׁר יִצְּרוּנִי כִּי קִוִּיתִיךָ: פְּדֵה
אֱלֹהִים אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכֹּל צָרוֹתָיו:

נאַכהער זאַגע אמן :

רבונו של עולם! איך נעהמע מיט פֿריידען אַן דיא מיתה, ווען דוא זיא אויף מיך שיקקסט, איך פֿיגע מיך מיט פֿריידען אין אַללעס, וואַס דיין הייליגער נאמע איבער מיך בעשליעסט. —

נאַכהער זאַגע אמן קניענד אונד געביקקט :

רבונו של עולם! שענקע מיר דאַס גליקק, פֿאָר מיינעם טאָד דיא וידוי פֿאָר דיר זאַגען צו קאָננען; ווען דיין ווילле אַבער עס אַנדערס בעשליעסט אונד איך דורך דיא קראַנקהייט מיינען פֿערשטאַנד פֿאָר דעם טאָד פֿערליערען זאָללטע, זאָ ביטטע איך דיך יעטצט מיט וועהמיטהיגעם הערצען מיר עס אַנצורעכנען, אַלס ווען איך תשובה געטהאַן אונד וידוי געזאַגט האָטטע. אינדערע מיר, אַללמאָכטיגער גאָטט! מיינע עבירות, גלייכוויא דוא דאַס ליכט דער לבנה אַבנעהמען לעססעסט ביס אויף דען הייטיגען טאַג; אונד וויא דאַס ליכט דער לבנה פֿאָן הייטע אַן זיך ווידער פֿערגראָססערט, זאָ פֿערגראָססערע מיר מיינע זכיות, רייניגע מיינע זעעלע פֿאָן אַללעם בעזען, אונד לאָס מיך גליקקליך געלאַנגען לעולם הבא — אמן.

נז. דיעזע תחנה, דיא אויז דעם ספר חסידים גענאממען איזט, זאגע מאן אן זיינעם פאזטטאג.

רבונו של עולם! לאס מיינע טהרענען הייסע דיינען אונוויללען פערלאשען! לאס מיינע תשובה דיך ווידער בעזאנפטיגען! לאס דיא פעראינדערונג מיינעז בלוטעז דורך מיין הייטיגעז פאזטען, דיר זיין, אנשטאטט דעז אפפער־בלוטעז, אונד דיא פעראינדערונג מיינעז פעטטעז אנשטאטט דעז אפפער־פעטטעז; לאס מיינע וויינענדע שטיממע דיר הייטע זיין, אנשטאטט דעז געזאנגעז, דען זאנגען דיא לוים בייא דען אפפערן געזונגען האבען. — הערר! ווען איך דיך אנרופע, ווענדע דיך צו מיר אונד הילף מיר אונד כל ישראל — אמן.

נח. דיעזע תחנה זאלל יעדע אלמנה זאגען מיט גראסער כונה.

רבונו של עולם! דא קאממע איך בעטריבטע וויטטווע צו דיר מיט צער־בראכענעם הערצען, וויא קאן איך רוהיג זיין, ווען איך בעדענקע, דאס איך איינע וויטטווע געווארדען בין? — עז איזט וואהר, דוא טהוזט אללעז רעכט, אונד איך נעהמע דאהער אללעז באהבה פאן דיר אן; איך וייס עז, האטטע איך ניכט געזינדיגט, זא האטטעזט דוא מיר דיעז אונגליקק ניכט צוגעשיקקט, דען וואז זינד דיא מענשען אויף דער וועלט, דאס זיא מיט דיר רעכטען זאללטען? — נון ליעבער גאטט! בערייע איך אבער אללע מיינע זינדען, אונד ביטטע דיך, מיינע טהרענען, דיא איך זייט דער צייט מיינעז אונגליקקז פערגאססען האבע, אנצונעהמען, אויך דיא טהרענען, דיא איך נאך פערגיעסע; דען וויא זאלל איך ניכט וויינען, ווען איך בעדענקע, וואז פיר איין אונגליקק מיך געטראפפען האט; וויא מיינע שמחה מיר אין איינע צרה איזט פערוואנדעלט ווארדען? ווען איך בעדענקע, דאס מיינע קינדער נון יתומים זינד, אונד איך איינע אלמנה? — ווען איך אויף מיך רופען הערע: „דאז איזט דיא וויטטווע," אונד אויף מיינע קינדער: „דאז זינד דיא וואיזען." — ליעבער הערר גאטט! איך פלעהע נון צו דיר אויז מיינען נאטהען, היילע מיין צערבראכענעז הערץ, אונד לאס מיינע קינדער גונזט פינדען אין דיינען אויגען אונד אין דען אויגען דער מענ־שען; דוא ביזט יא דער פאטער דער יתומים אונד דער בעשיטצער דער אלמנות. לאס מיך ניא צו שפלות קאממען, זאנדערן ערנאהרע מיך מיט דיינער מילדען האנד, דאמיט מיינע יתומים איהרע נאהרונג ניכט פאן איינעם פרעמדען טיש ערווארטען מיסזען, אונד ניכט צו שאנדען ווערדען. ליעבער הערר גאטט! לאס עז מיך ערלעבען, מיינע יתומים זעלבזט צו פער־זארגען אהנע אונטערשטיטצונג אונד בארמהערציגע מיטהילפע אנדערער, אונד שיקקע באלד איינען טראזט מיינעם הערצען — אמן.

נט. דיעזע תחנה זאגע מאן יעדען טאג גאנץ חדש אלול.

רבונו של עולם? מאן בלאזט פאן ר"ח אלול אן ביז נאך ראש השנה יעדען טאג מיט דעם שופר, דאמיט וויר אונז צור תשובה ערמונטערן, אונד אונזער הערץ צור בוסע ערוועקקען זאללען; דארום ציטטערן אללע גליעדער אן אונז, ווען וויר דען שופר הערען; דער אונז אן אונזערע חטאים עראיננערט, אונד איך קאממע נון, הערר דער גאנצען וועלט! מיט זייפצען

אונד וויינען פאר דיך, אום דיך אום מחילה, סליחה וכפרה צו ביטטען אויף מיינע גראָססע עבירות. אללמעכטיגער גאָטט! דער דאָ קעניג בּיזט איבער מיך אונד איבער דיא גאַנצע וועלט, דאָ בּיזט יאַ איין אל רחום וחנון, האַזט עז געגרן, וועז מאַן זיינע בעזע מעשים פערלאָססט אונד מיט צערברָאָכענעם הערצען צו דיר צוריקקעהרט. — אוי לי! ווי לי! וואַז האַבע איך פיר מעשים רעים געטהאַן! וויא האַבע איך מיינע זעעלע בעפלעקקט דורך מיינע זינדען! דיא זעעלע, דיא דאָ מיר געגעבּען האַזט, אום זיא ריין צו האַלטען, דיא האַבּע איך פעראונרייניגט! וואַז זאָלל איך נון טהון, איך בּין קיינען אויגענבּליקק זיכער, דאַס איך ניכט געראופען ווערדע צום יום הדין פאָר דיינען כסא הכבוד. וואַז ווערדע איך דאַ אַנטוואָרטען קעננען? —

ס. דיעזע תחנה זאָלל מאַן פאָן ראש חדש אלול אַן ביז נאַך יום כפור טעגליך זאַגען.

ליעבער הערר גאָטט! עז איזט יעטצט דיא צייט, אין דער דיא טערי מאיק אָפּפען זינד, אונד אין דער דאָ צייכט צו בעזאָנפטיגען בּיזט; עז איזט יעטצט געקאָממען דיא צייט, אין דער דאָ דיא גאַנצע וועלט ריכטעזט. — ליעבער גאָטט! טרייבע מיך מיט מיינעם מאַן אונד מיינען קינדערן דאַס קאָממענדען ראש השנה אַן צום לעבען אונד צור געזונדהייט, אונד זאָללטע וואַז בעזעז טאָן בעשלאָססען וואָרדען זיין אויף מיך, מיינען מאַן אונד מיינע קינדער, זאָ מאַכע עז, רבונו של עולם, ווידער בטל ומבוטל, אונד טרייבע אונז אַללע איין צום קאָממענדען נייען יאַהר אין דאַז בוך דעז לעבענז אונד דער געזונדהייט, אונד שענקע מיר מיט מיינעם מאַן ליעטער ברכה והצלחה אין אַללען אונזערן וועגען אונד שטעגען. גיב אונז, ליעבער גאָטט! איין שנה טובה, אונד לאַס אונז ערלעבען, אונזערע קינדער צו ערציעהען לתורה לחופה ולמעשים טובים, אונד זיא דאַן צו פערזאָרגען אין עושר וכבוד — אמן.

סא. דיעזע וידוי זאַגע מאַן אַן ראש השנה אונד יום כפור.

אנא. איך ביטטע דיך גאָטט יִשׂראֵל'ז! גאָטט מיינער עלטערן! דער דאָ מיך ערשאַפפען אונד אויך ערנעהרט האַזט ביז אויף דען הייטיגען טאַג! ערבאַרמע דיך הייטע איבער מיך. עז איזט וואַהר, איך האַבע בעזעז געטהאַן, איך האַבע דיך מיט מיינען בעזען מעשים ערצירנט, אינדעם איך פיעל געזינדיגט האַבע; נון אַבער ליעבער הערר גאָטט! בערייע איך אַללעז. איך וויל מיינע בעזען ווערקע פערלאַססען, אונד נעהמע עז מיר פעזט פאָר, ניא דערגלייכען ווידער צו טהון, אונד מיך פאָן דען שלעכטען וועגען פיר אימממער צו ענטפערנען. איך ביטטע דיך נון מיט צערבראָכענעם הערצען, מיט צייפלערן אונד וויינען, אום דיינע גנאַדע אונד באַרמהערציגקייט, וויא איין אַרמער אַן דער טהיר דעז רייכען וויינענד אום הילפע ביטטעט. ערבאַרמע דיך מיינער, פאַטער אונד קעניג! טהוע עז דיינעז הייליגען נאַמענז וועגען, וועז ניכט מיינעטוועגען; דאָ בּיזט עז יאַ, דאַס מאַן צו דיר זיך ווענדען זאָלל. ערהערע מיך, ווען איך דיך מיט גאַנצעם הערצען אַנרופע, אונד פערגיב מיר מיינע זינדען אַם הייטיגען טאַגע. — עז מעגען דיר געפאַללען דיא וואָרטע מיינעז מונדעז אונד דיא געדאַנקען מיינעז הערצענז דיר, מיינעם שעפפער אונד ערלעזער! — אמן סלה.

סב. דיעזע דרייא יהי רצון זאגע מאן בייא'ם **שופרבלאזען**, נאכדעם דער חזן יעדעסמאל **שב** געזאגט האט.

נאך דעם ערסטען **שב.**

יהי רצון. עס מאג זיין דער ווילע פאר דיר, גאטט **מיין** גאטט! אונד גאטט **מיינער** עלטערן! דאס בלאזען פאן **תקיעה שברים תרועה תקיעה**, וועלכע וויר יעטצט געבלאזען האבען, גיטיג אנצונעהמען, וויא דוא פארמאלס אנגענאממען האסט דאס געבעט פאן אליהו הנביא, אונד אונס דיינע בארמהערציגקייט פאללקאממען צו **שענקען**. — געלאבט זייסט דוא גאטט! **בעל הרחמים!**

נאך דעם צווייטען **שב.**

יהי רצון. עס מאג זיין דער ווילע פאר דיר, גאטט **מיין** גאטט! אונד גאטט **מיינער** עלטערן! דאס בלאזען פאן **תקיעה שברים תקיעה**, וועלכע וויר יעטצט געבלאזען האבען, גיטיג אויפצונעהמען, וויא דוא פארמאלס אנגענאממען האסט דאס געבעט פאן אליהו הנביא, אונד אונס דיינע בארמהערציגקייט פאללקאממען צו **שענקען**. — געלאבט זייסט דוא גאטט! **בעל הרחמים!**

נאך דעם דריטטען **שב.**

יהי רצון. עס מאג זיין דער ווילע פאר דיר, גאטט **מיין** גאטט! אונד גאטט **מיינער** עלטערן! דאס בלאזען פאן **תקיעה תרועה תקיעה**, וועלכע וויר יעטצט געבלאזען האבען, גיטיג אויפצונעהמען, וויא דוא פארמאלס אנגענאממען האסט דאס געבעט פאן אליהו הנביא, אונד אונס דיינע בארמהערציגקייט פאללקאממען צו **שענקען**. — געלאבט זייסט דוא גאטט! **בעל הרחמים!**

סג. דיעזע **תחנה** זאגע מאן וועהרענד דיא **כהנים** טוכן זינגען.

יהי רצון. עס זייא דער ווילע פאר דיר, גאטט **מיין** גאטט, אונד גאטט **מיינער** עלטערן! **מיינע תפלות** צו ערהערען, וועגען דיינער גנאדע, וועגען דיינער גראססען בארמהערציגקייט, אונד וועגען דיינעס הייליגען נאמענס, וועלכער ענטהאלטען איסט אין דען פסוקים פאן **ברכת כהנים**, ואמית דיא קינדער אהרן'ס דיין הייליגעס פאלק זעגנען. — זייא **מיר** נאהע, ווען איך דיך אנרופע, ערהערע **מיין** געבעט, וויא דוא ערהערט האסט דאס געבעט אונזערס פאטערס יעקב, דער געננאננט ווארדען איסט **איש תם**; גיב **מיר** אונד **מיינעם** גאנצען הויזגעזינד אונזערע פרנסה, **ברוח** אונד ניכט **בצמצום**, **בנחת** אונד ניכט מיט צער, **בהיתר** אונד ניכט **באיסור**, וויא דוא געגעבען האסט **ברחב** צום עססען אונד געוואנד צום אנקליידען אונזערם פאטער יעקב. גיב אונס **חן וחסד** אין דיינען אויגען אונד אין דען אויגען אללער, דיא אונס זעהען, וויא דוא האסט **חן וחסד** געגעבען דעם יוסף הצדיק. לאס **איך** גליקקליך זיין אין אללען **מיינען** וועגען, אונד פערלאנגערע **מיינע** טאגע אונד דיא טאגע **מיינעס** מאננעס אונד **מיינער** קינדער צו איינעם גוטען אונד פראהליכען לעבען — אמן סלה.

סד. ערב יום כפור אבענדס פאר **כל** נדרי זאגע מאן דיעזע **תחנה** מיט **כונה.**

רבש"ע. אללע נדרים אונד אללע **שבועות**, דיא איך אים פערגאנגענען יאהרע געטהאן האבע, זאללען אללע ווערדען בטלים ומבוטלים; עס זאלל **מיר** ניכטס פאן איהנען געדאכט ווערדען צום נייען יאהר, וועלכעס יעטצט

העראַנקאָממט. ליעבער גאָטט! וועלך איין פורכטבאַרער טאַג איזט עס, דער יעטצט קאָממט! טהוע מיר פיעל חסד אַן דיעזעם טאַג, זייא לייכט צו בע־זאַנפטיגען, ווען איך דיך אַנבעטע, אונד נימם מיינע תפלות אַללע גיטיג אויף. רייניגע מיך פאָן מיינען זינדען, דאַס איך וויעדער ווערדע וויא איין ניי־געבאָהרענעס קינד, ווענדע אַב אַללע בעזע גזירות אונד אַללע בעזע צרות פאָן מיר, מיינעם מאַן אונד מיינען קינדערן; בעדענקע, דאַס ווּיר אונזערע זינדען אַללע בערייען; בעדענקע, דאַס ווּיר נור בלוט אונד פלייש זינד, אונד דיא ליידענשאַפט (יצר הרע) ניכט לייכט בעזיעגען קאָננען; בעדענקע, דאַס ווּיר מיט צערבראָכענעם הערצען פאָר דיך קאָממען אונד דיך אום פערצייהונג ביטטען; דאַרום טהוע מיט אונז נאַך דיינער גראָסען גנאַדע אונד באַרמהערציגקייט, אונד שטראַפע אונז ניכט נאַך אונזערן זינדען. ליעבער הערר גאָטט! נימם מיינע טהראָנען, וועלכע איך פאָר דיר וועגען מיינער זינדען פערגיעססע, גנעדיג אויף, אונד לאַס מיך גערעכט ערשיינען אַם יום הדין פאָר דיינעם משפט. ערצייגע מיר גנאַדע, וויא איין פאַטער זיינעם קינדע. ערפיללע אַללע מיינע פראָממע בקשות אַן דיעזעם היילינגען טאַגע, אונד לאַס מיך געדאַכט ווערדען מיט מיינעם מאַן אונד מיינען קינדערן צו אַללעם גוטען — אמן.

סה. דיעזע תחנה זאָלל מאַן אַן יום כפור זאַגען.

רבונו של עולם! היינטע איזט דער טאַג, אַן דעם דו דיא גאַנצע וועלט מיט דיינער גערעכטיגקייט ריכטעסט. — ליעבער גאָטט! דענקע עס מיר אַם היילינגען טאַגע ניכט, דאַס איך ווידערשפענסטיג געגען דיך וואַר, לאַס דיא וואַגשאַלע צום גוטען העראַב זינקען, אונד שפרעכע מיר איין אורטהייל צום גוטען אויס; לאַס אָ ליעבער גאָטט! מיין ליכט ניכט פערלאָשען ווערדען פאָר מיינער צייט, דו האָסט יאַ פערשפראָכען, אונזער בעטען אונד אונזער פאַסטען אין דען עשרת ימי תשובה גיטיג אויפצונעהמען, אונד מיט דיינער גראָסען באַרמהערציגקייט אונזערע זינדען דאַן צו פערגעבען; דאַרום דענקע מיר אַם היילינגען טאַגע ניכט דיא זינדען, דיא איך אין מיינער ווילדען יוגענד בעגאַנגען האַבע, אונד אונטערדריקקע דיינען אונוויללען, ווען דו מיך ריכטעסט. — רבונו של עולם? אַם היילינגען טאַגע פאַסטע איך, אום דיינע באַרמהערציגקייט צו ערלאַנגען, נימם דאַס בלוט, דאַס זיך אַן מיי־נעם לייבע היינטע פערמינדערט, שטאַטט דעס בלוטעס, דאַס מאַן זאָנסט אויף דעם מזבח געשפרענגט, אונד צייגע דיך גנעדיג געגען מיך אַן דיעזעם טאַגע, אַן דעם דו אַללע מענשען ריכטעסט; ווענדע דיינען אונוויללען אַב פאָן מיר, אונד עמפפאַנגע מיינע תפלות. לאַס מיך היינטע גנאַדע אין דיינען אויגען פינדען, אינדעם איך דיך מיט ביטטערן טהראָנען אונד געבראָכענעם הערצען אום פערצייהונג מיינער זינדען ביטטע, אונד שרייבע מיך, מיינען מאַן אונד מיינע קינדער היינטע איין אין ספר החיים. ווענדע אַב יעדען בעזען גזר דין פאָן אונס, אונד לאַס מיינע תפלה ניכט אונערהערט בלייבען. ליעבער גאָטט! פאָר צייטען האָט דער כהן גדול פיר אונס געבעטען, דאַס אַם היילינגען טאַגע אונזערע זינדען פערגעבען ווערדען מעכטען; יעטצט אַבער האַבען ווּיר לייַדער קיינען כהן גדול מעהר; נימם דאַהער דיא וואָרטע אונ־זערער ליפפען שטאַטט דער אָפּפער; בעדענקע, דאַס ווּיר נור פלייש אונד בלוט זינד, אונד דיא בעזע לוסט (יצר הרע) ניכט זאָ לייכט בעזיעגען

קאָננען. — ליעבער הערר גאָטט! ריכטע מיך ניכט מיט שטרענגע; וואס ניטצט דיר מיין בלוט, ווען איך אין דאס גראב קאָממע? ענטרייסע מיך ניכט דער וועלט פאָר מיינער צייט, לאס מיך לאנגע לעבען, דאמיט איך דיינע מצות אללע האלטען קאָננע. שענקע מיר דאס גאנצע יאהר לויטער פריידע שטאטט מיינער הייטיגען טרויער, אונד ערצייגע מיר הייטע דיינע גראָססע הילפע — אמן.

סו. דיעזע **תחנה** זאגע מאן בעפאָר מאן דאס לולב **שיטטעלט.**

גאָטט מיין גאָטט! אונד גאָטט מיינער עלטערן! איך וויל נון האלטען דיא מצוה, וועלכע דוא אונז הייטע אנבעפאָהלען האסט; נעמליך איינען לולב, דער אויס פאלמצווייגען (כפות **ת**מרים) בעשטעהט, איינען הדס, באכ־ווידען (ערבי נחל), אונד דאן איינען אתרוג צו נעהמען. וועגען דיעזער מצוה, דיא איך יעצט ערפיללען ווערדע מיט דיעזען ארבעה מינים, ווענדע פאָן מיר אב אללע בעזע פיינדע, שענקע מיר זעגען אונד וויזהייט, אונד לאס דיינע **ש**כינה באלד ווידער רוהען אין דיינעם **בית המקדש.** — בארמהערציגער גאָטט! איך ביטטע דיך, לאס מיינע בעפאָלגונג דיעזער מצוה דיינעם הייליגען נאמען זאָ אנגענעהם זיין, אלס האטטע איך פערשטאנדען, וואס זיא בעדייטעט, אונד אלס האטטען זיא דיא צדיקים דיינעס פאָלקעס ישראל פאָללצאָגען. לאס מיין אויך גלייך דעם ערבטהייל זיין, וועלכעס דיא צדיקים אים גן עדן בעזיטצען — אמן.

סז. דיעזע **תחנה** זאגע מאן הושענא רבה נאך דעם אבשלאגען דער הושענו**ת.**

גאָטט מיין גאָטט! אונד גאָטט מיינער עלטערן! דער דוא אויסערוועהלט האסט דיינע הייליגען נביאים אונד איהרע מנהגים, אונד אונז בע־פאָהלען האסט דיינע מצו**ת** זאָ צו טהון, וויא וויר זיא פאָן אונזערן עלטערן האבען טהון זעהען! עס זייא דער ווילע פאָר דיר אם הייטיגען טאגע אונזער געבעט מיט בארמהערציגקייט צו עמפפאנגען, לאס דען אומגאנג אום דען **ציון,** דען וויר דיעזער טאגע פערריכטעט האבען, איינע ער־אינגערונג אן דען אומגאנג אום דען מזב**ח** זיין; אונד וויל וויר הייטע זיעבען מאל דען **ציון** אומגעהען, זאָ געדענקע דער פראָממיגקייט פאָן אונ־זערן זיעבען אבו**ת** (אברהם יצחק ויעקב, משה ואהרן, דוד ושלמה) אונד וועגען איהרער פערדיענסטע שאפפע אב דיא אייזערנע וואנד (נעמליך דיא ליידענשאפטען) דיא אונז שאָן זאָ לאנגע פאָן דיינעם הייליגען נאמען טרעננט, אונד ערהאָרע ענדליך אונזערע **תפלות.** **ש**רייבע אונז הייטע אללע אין דאס בוך דעס לאנגען לעבענס, פיר דיעזע אונד יענע וועלט. נימם, ווען וויר שטערבען ווערדען, אונזערע נשמו**ת** זאָ גיטיג אויף, וויא דוא אויפ־גענאָממען האסט דיא נשמו**ת** פאָן אונזערן אבו**ת** הקדושים, אונד לאס דיינע גנאדע אונאויפהאָרליך איבער אונז שטראָמען, וויא דוא זיא האסט שטראָ־מען לאססען איבער אונזערע פאָרעלטערן צור צייט, אלס זיא דיינע הייליגע **ת**ורה עמפפאנגען. פאָן דיעזער קוועללע גיב מיר (פלוני**ת** ב**ת** פלוני**ת**), דיא איך יעצט פאָר דיר ציטטערנד שטעהע אונד אום פערגעבונג מיינער זינדען ביטטע; שטרעקקע דיינע האנד געגען מיך מיט בארמהערציגקייט אויס, אונד עמפפאנגע מיינע **ת**שובה. אעפפנע מיר דיינען אוצר פאָן גן עדן

אונד גיב מיר, מיינעם מאן אונד מיינען קינדערן איינע **מחיה** פאן זעגען לעבען אונד פאן געזונדהייט. שיקקע מיר **מזל וברכה** אין אלל מיינעם טהון אונד לאססען — אמן.

סח. דיעזע **תחנה** זאגע יעדע פרויא וועהרענד איהרער **שוואנגערשאפט**.

רבונו של עולם! ווייל עס דיין הייליגער ווילע וואר, מיינע **תפלות** צו ערהערען, אונד האסט מיך שוואנגער ווערדען לאססען; זא ביטטע איך דיך ליעבער גאטט! פערזאגע מיר ווייטער דיינע גנאדע ניכט, אונד לאס מיינע שוואנגערשאפט ניכט מיט פיעלען שמערצען פערבונדען זיין; דען דוא ליעבער גאטט! ביסט יא איין מעכטיגער בעשיטצער אונד קאננסט דען מענשען פאר אללעם בעזען בעוואהרען. היטע מיך אויך, ליעבער הערר גאטט! דאס איך איין קינד ניכט צו פריה צור וועלט ברינגע. פערלייהע מיר קראפט אונד שטארקע אין אללע מיינע גליעדער, דאס איך געזונד בלייבע ביז צו מיינער ניעדערקונפט, אונד לאס מיך ניכט געלוסטען עטוואס צו עסען, דאס אסור איזט. — מיין גאטט! אונד מיין הערר! איך ביטטע דיך, ווען דיא צייט קאממען ווירד, מיין קינד צור וועלט צו ברינגען, זא לאס מיך ניכט נאטהיג האבען, לאנגע אויף דעם קרייסשטוהל צו זיטצען, אונד לאס מיך ניכט לאנגע צו דיר שרייען; זאנדערן לאס מיך מיין קינד געבאהרען אהנע שטארקע וועהען אונד לאס מיין קינד צור וועלט קאממען אהנע אללען שאדען אונד אהנע געברעכען. גיב מיר צור זעלבען צייט פיעל קרעפטע אין אללע מיינען גליעדער, דאמיט איך מיר זעלבסט בייא דער געבורט העלפען קאננע. דענקע צור זעלבען צייט ניכט אן מיינע זינדען אונד ערהערע אללע, דיא פיר איך בעטען ווערדע. האבע דאן גראססע בארמהערציגקייט מיט מיר, אונד פערלייהע מיר פיעל **כח** וגבורה, דאס מיר במזל געהאלפען ווערדע. — ליעבער גאטט! איך ביטטע דיך נאך איינמאל, לאס בייא מיינער ניעדערקונפט ניכטס אן מיינעם גוף געשעהען, אויך ניכט אן דעם גוף מיינעס קינדעס; לאס מיך מיין קינד מיט וועניג שמערצען צור וועלט ברינגען, אונד ערהאלטע מיך בייא מיינער קראפט אונד געזונדהייט — אמן.

סט. דיעזע **תחנה** זאלל יעדע שוואנגערע פרויא, נאכדעם זיא אין דען זיעבענטען מאנאט געקאממען איזט, אבענדס: אונד מארגענס אין **שמונה עשרה** בייא אל **תשיבנו** ריקם מלפניך (אן **שבת** פאר עטה שוהם) זאגען.

אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי רַחֵם עַל כָּל יוֹלְדוֹת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִכְלָלָם אֲמָתְךָ (פלונית בת פלונית)· הִנְנִי מַפִּיל תְּחִנָּתִי לְפָנֶיךָ רַחוּם וְחַנּוּן כִּי רַחוּם אָתָּה וּבְיָדְךָ חַיִּים וָחֶסֶד זְכוֹר רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ הֶחָפֵץ בַּחַיִּים וּפָקְדֵנִי בְּרַחֲמִים וְאֵלֵד זֶרַע כָּשֵׁר וְקַיָּמָא· וְקַיֵּם בִּי מִקְרָא שֶׁנֶּאֱמַר עַל יְדֵי דָוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשָּׁלוֹם: מִן הַמֵּצַר קָרָאתִי יָּהּ עָנָנִי בַּמֶּרְחָב יָהּ: יְיָ לִי לֹא אִירָא· מִי שֶׁשָּׁמַע תְּפִלַּת דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הוּא יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי וּבִזְכוּת אִמּוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשׁוֹת שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל לֵאָה וְכָל צִדְקָנִיּוֹת וַחֲסִידוֹת הַהֲגוּנוֹת תַּעֲנֵנִי אָמֵן·

אַללמעכטיגער גאָטט! דער דוא מיט גערעכטיגקייט אונד וואַהרהייט דיא וועלט ריכטעסט! דוא האַסט אונס וייבער דאַמיט בעשטראַפט, דאַס וויר אונזערע קינדער מיט שמערצען צור וועלט ברינגען מיסען. — אַללעס אייזט אין דיינער האַנד; ווען דוא שטראַפעסט, דער מוס דיא שטראַפע גע-דולדיג ליידען, אונד אויבער ווען דוא דיך ערבאַרמעסט, דער אייזט זעליג; דען ניעמאַנד קאַן דיר וועהרען. ווער וואַגט עס צו דיר צו שפרעכען: וואַס טהוסט דוא? — ערבאַרמע דיך נון אויבער מיך, ליעבער גאָטט! לאַס מיך געניעסען דאַס פערדיענסט אַללער פֿראָממען וייבער, אויבער דיא דוא דיך ערבאַרמעסט, אונד דערען תפלות דוא אַנגענאָממען האַסט; דענקע ניכט אַן מיינע זינדען; ווען דיא שטונדע מיינער ניעדערקונפט קאָממען ווירד, לאַס זיא ביימיר פֿאָראיבער געהען אָהנע אַללע וועהען אונד שמערצען, אונד לאַס מיין קינד צור וועלט קאָממען אָהנע שאַדען, אָהנע געברעכען אונד אָהנע דיא מינדעסטע שוואַכע; אונד לאַס קיינען ילר הרע יעמאַלס אויבער דאַס זעלבע העררשען. — אַללמעכטיגער גאָטט! ניממ מיין געבעט אונד מיינע טהרענען גנעדיג אויף, גלייכוויא דוא אויפגענאָממען האַסט דאַס געבעט אונד דיא טהרענען פֿאָן חנה, דאַ דוא איהר האַסט דורך דען כהן זאַגען לאַססען: געהע אין פֿריעדען, דער גאָטט ישראל'ס ווירד דיר ערפֿיללען דיין בעגעהרען, דאַס דוא פֿאָן איהם בעגעהרט האַסט. — דוא ביסט עס יאַ, דער גיטיג עמפפֿאַנגט דיא תפלות אַללער דעריעניגען, דיא מיט גאַנצעם הערצען צו דיר בעטען. — עס מאָגען דיר געפֿאַללען דיא ווערטע מיינעס מונדעס אונד דיא געדאַנקען מיינעס הערצענס, אָ מיין שאָפפֿער אונד ערלאָזער — אמן סלה.

ע. איינע אַנדערע **תחנה**, דיא איינע שוואַנגערע פֿרויא אָפֿטער זאַגען זאָלל.

יהי רצון. עס זייא דיין ווילע, גאָטט מיין גאָטט, אונד גאָטט מיינער עלטערן! מיר דיא שמערצען מיינער שוואַנגערשאַפט צו פֿערמינדערן, אונד מיינע קראַפֿטע דאַבייא צו פֿערמעהרען, דאַמיט מיר אונד מיינעם קינדע קיין נאַכטהייל געשעהע. בעטיטלע איך פֿאָר דעם פֿלוך, וואָמיט דוא דער חוה געפֿלוכט האַסט: „איך וויל דיא שמערצען דיינער שוואַנגערשאַפט פֿיעל זיין לאַססען, אונד מיט וועהען זאָללסט דוא קינדער געבאָהרען.“ פֿער-מינדערע מיינע וועהען, ווען דיא שטונדע מיינער ניעדערקונפט זיך נאָהערן ווירד, אונד לאַס דאַס קינד באַלד צור וועלט קאָממען אָהנע שאַדען אונד אָהנע געברעכען. לאַס עס געבאָהרען ווערדען צו איינער גליקקליכען שטונדע, בעשטיממע עס צו איינעם לאַנגען לעבען, צו אונאונטערבראָכענער געזונד-הייט, צו עושר וכבוד! דאַס מאַן מיר ערפֿיללט ווערדע יענער פסוק: „עס ווירד קיינע פֿריהצייטיגע געבאָהרערין אונד קיינע אונפֿרוכטבאַרע אין דיינעם לאַנדע זיין, דיא צאַהל דיינער טאַגע ווערדע איך פֿאָלל מאַכען.“ לאַס איך אונד מיינען מאַן עס ערלעבען צו דיינעם דיענסטע! אונד לאַס עס ניא בעשעדיגט ווערדען אַן אירגענד איינעם טהיילע זיינעס קאָרפערס. צו דיר, אָ מיין גאָטט, האָפֿפֿע איך, ערהאָרע מיך; דיינער הילפֿע פֿרייע איך מיך, דען דוא ביסט איין וואַהרער בעשיטצער אונד העלפֿער. ערהאָרע מיינע שטיממע אונד בעגנאַדיגע מיך, טהוע עס וועגען אונזערער עלטערן; לאַס מיך איהרען פֿראָממען וואַנדעל געניעסען אונד דיא פֿערדיענסטע אַללער צדיקים, זאָוואָהל דעריעניגען, וועלכע אין דער ערדע שלומערן, אַלס

זאָלכער, וועלכע נאָך לעבען. לאַס מיינע נאַכקאָממען לאַנגע לעבען, בע־שיטצע זיא פֿאָר אַללען קראַנקהייטען אונד ליידען, אונד זעגנע מיך מיט דער צוזיכערונג, דיא דוא דיינעם דיענער **משה** אין דיינער **תורה** געגעבען האַזט: „ער ווירד דיך זעגנען, דיא פֿרוכט דיינער ערדע, אונד דיא פֿרוכט דיינעז לייבעז, דוא ווירזט מעהר געזעגנעט זיין, אַלז אַללע פֿעלקער דער ערדע, עז ווירד קיין אונפֿרוכטבאַרער, אונד קיינע אונפֿרוכטבאַרע אונטער דיר זיין." — מיט דיעזעם זעגען זעגנע מיך, אונד פֿערלענגערע מיינע טאַגע אין גליק, וויא יענער פסוק זאַגט: איך וויל איהם לאַנגעז לעבען שענקען, אונד איהם מיינע הילפֿע צייגען — אמן.

ליעבער גאָטט! מאַכע, דאַס איך לויטער שעֶנע אונד וואָהלגעשטאַלטעטע קינדער בעקאָממע, דיא **חן** האַבען בייא גאָטט אונד בייא דער וועלט, אונד לאַס מיינע **תפֿלה** יעטצט דיר זאָ אַנגענעהם זיין, אַלז עז זאָנסט דיא קרבנות אים **בית** המקדש וואַרען, אָדער דער דופֿט דעז קטורת, דאַס איין זאָהן אין **תלמיד חכם** ווערדע, דער דאַ פֿערשטעהע **מצות** אונד **מעשים** טובים אויסצואיבען, וויא עז פֿאָרמאַלז געוואָהרט ווורדע דער פֿרויא דעז אַליטע **כהן הגדול**, איינען **תלמיד חכם** צו געבאָרען; זאָ געשעהע אויך מיר אַרמען פֿרויא, אונד לאַס איך באַלד פֿערנעהמע **בשורות** טובות — אמן.

עא. דיעזע **תחנה** זאָגען דיא ווייבער, ווען זיא אין דאַז קינדבעטט געהען.

מן המצר. אין מיינער אַנגזט רופֿע איך גאָטט אַן, אונד ער ערהאָרט מיך אונד שאַפֿפֿט מיר רוים. גאָטט איזט מיט מיר, איך פֿירכטע ניכטז, וואַז קאַן איין מענש מיר טהון? גאָטט איזט מיין העלפֿער, איך פֿעראַכטע אַללע מיינע פֿיינדע. עז איזט בעססער אויף גאָטט פֿערטרויען, אַלז אויף מענשען זיך פֿערלאַססען; עז איזט בעססער אויף גאָטט פֿערטרויען, אַלז אויף פֿירזטען זיך פֿערלאַססען. ווען אַללע פֿעלקער אויך מיך אומגע־בען, זאָ פֿערשפּאָטטע איך איהן נאַמען גאָטטעז זיא; ווען זיא מיך אומ־געבען וויא ביענענשוואַרם, אום מיך הער וויטהען וויא פֿייערפֿלאַממען, זאָ פֿערשפּאָטטע איך דאָך איהן נאַמען גאָטטעז זיא; דען ווען אַללעז איבער מיך הערפֿאַללט, מיך ניעדער צו שטירצען, זאָ איזט גאָטט מיין העלפֿער. דאַרום איזט גאָטט אויך איממערוואָהרענד מיין געזאַנג, ער, דער מיר הילפֿע ערצייגט. איך זינגע דען פֿריידענגעזאַנג, דען מאַן הערט אין דען צעלטען דער פֿראָממען: „דיא רעכטע גאָטטעז טהוט וואונדער, דיא רעכטע גאָטטעז איזט ערהאַבען, דיא רעכטע גאָטטעז טהוט וואונדער." — ניין! נאָך ווערדע איך ניכט שטערבען, איך ווערדע לעבען אונד ערצעהלען דיא וואונדער גאָטטעז. ציכטיגען וויל מיך נור גאָטט, אַבער דעם טאָדע איבער־גיבט ער מיך ניכט. עפֿפֿנעט מיר דיא טהאָרע דער טוגענד, דען איך וויל הינגעהען אונד גאָטט דאַנקען, איך וויל הינגעהען צו יענען טהאָרען, אָ גאָטט! וואָ דיא פֿראָממען הינגעהען אונד וויל דיר דאַנקען, דאַס דוא מיך געציכטיגט, מיר אַבער ווידער געהאָלפֿען האַזט. — אָ זעהט! דער שטיין, דען דיא בויענדע פֿעראַכטעט האַבען, דער איזט יעטצט צום הויפּט־שטיין וואָרדען; דאַז איזט פֿאָן גאָטט געשעהען! דען עז איזט זאָ וואונ־דערבאַר אין אונזערן אויגען. יאַ! דיעזען טאַג האַט אונז גאָטט געגעבען; לאַססט אונז דאַהער פֿראָהליך אַן איהם זיין. —

עב. דיעזע **תחנה** זאַגע דיא מוטטער, ווען מאַן איהר קינד אין דאַס **בית הכנסת** צור בעשניידונג טראָגט.

עס זייא דיין ווילע, מיין גאָטט! דאַס מיין זאָהן, וועלכער יעטצט בע-שניטטען ווערדען ווירד, עוויג אָהנע זינדען בלייבע, זאָ וויא ער יעטצט גאַנץ פאָן זינדען פרייא איזט: ברינגע איהן ניעמאַלס צו איינער פערזוכונג, אויך צו קיינעם בזיון, דאַס איהן עוויג גענייגט בלייבען דיינעם דיענסט, אונד גאָטטעספורכט זאָלל איממער פאָר זיינעם אַנגעזיכט זיין. ווענדע זיינען וויללען איממער צום לערנען דיינער **תורה** אונד צור בעאָבאַכטונג דיינער **מצות**, אונד לאַס איהן זאָ בלייבען ביז אַן זיין ענדע. גיב איהם זיינע פרנסה מיט דיינער מילדען האַנד זעלבסט, אונד ניכט דורך דיא מילדטהאֶטיגע האַנד איינעס מענשען. שיקקע קיינע יסורים אויף איהן אין זיינעם אַלטער, אונד בעהיטע איהן, זאָ לאַנגע ער לעבען ווירד, פאָר בעזען קראַנקהייטען אונד פאָר אַללען בעזען עראייגניסען, דאַמיט ער איממער בערייט זייא דיינע **תורה** צו לערנען. אונד דיינע **מצות** צו האַלטען. לאַס איהן איין גליקקליכעס אַלטער עררייכען, אונד פריידע אַן זיינען קינדערן ערלעבען. אמן.

עג. דיעזע **תחנה** זאַגע יעדע פרויא, ווען זיא אויס דעם קינדבעטט געהט.

הערר אַללער וועלט! דער דוא דיא געבעטע אַללער דערייעניגען ער-האֶרט, דיא דיך מיט גאַנצעם הערצען אַנרופען. — איך דאַנקע דיר, דאַס דוא אויך מיין געבעט ערהאֶרט, אונד מיך פאָן דען געפאַהרען דער געבורט ערראֶטטעט האַסט, אונד מיר נון אויך מילך גיבסט, דאַס קינד צו ערנאֶהרען, אונד קראֶפטע, הייטע ווידער אויס דעם בעטטע געהען צו קאֶננען, אום דיינעם הייליגען נאַמען צו דיענען. ליעבער גאָטט! צור צייט, דאַ דאַס **בית המקדש** נאָך שטאַנד, דאַ וואַר יעדעס ווייב שולדיג איין אָפפער צו ברינגען נאַך איהרער רייניגונג פאָן דער געבורט; יעטצט אַבער, דאַ דאַס **בית המקדש** וועגען דער זינדען אונזערער עלטערן אונד וועגען אונזערער זינדען ווידער צערשטאֶרט איזט, האַבען וויר קיינען **כהן** אונד קאֶננען קיינע אָפפער מעהר ברינגען. נים דאַהער, ליעבער גאָטט! מיין אינניגעס געבעט שטאַטט דעס אָפפערס אַן, בעהיטע מיך אונד אַלל דיין פאָלק ישראל פיר איממער פאָר אַללעם בעזען. גיב מיר ווייטער קראֶפטע, אום דאַס קינד געהאֶריג ערציעהען צו קאֶננען. גיב אויך, דאַס דאַס קינד צו יעדער צייט דיינעם הייליגען נאַמען דיענען קאֶננע מיט וואַהרהייט אונד ליעבע. דיעס זייא וואַהר אין גאָטטעס נאַמען — אמן.

עד. דיעזע **תחנה** זאַגע יעדע פרויא, דיא אונגליקקליך מיט קינדערן איזט.

הערר דער גאַנצען וועלט! איך אַרמעס ווייב קאָממע פאָר דיך, מיינע ליידען צו קלאַגען, אונד מיך דעס שמערצעס, דען איך וועגען דעס אונגליקס מיט מיינען קינדערן אויף מיינעם הערצען טראַגע צו ענטלעדיגען. ליעבער גאָטט! זאָללטע איך וואָס אונרעכטעס גערעדעט אָדער גאַר געטהאַן האַבען; זאָ ביטטע איך דיך אום פערצייהונג, איך אַרמעס געשאֶפף בעקעננע עס יאַ זעלבסט, דאַס איך דיינע שטראַפע פערדיענע; דען ווער וויל עס וואַגען צו רעכטען מיט איינעם זאָלכען גאָטט? — געלאָבט זייא דיין נאַמע איממער אונד עוויג! — אַללעס, וואָס דוא דעם מענשען טהוסט, טהוסט

דוא ניכט, ער האַבע עז דען פֿאָרהער פֿערדיענט; דאָך ליעבער גאָטט! וועלך איין שמערץ איזט עז פֿיר איין ווייב, קינדער צו ערלייגען, אונד זיא ווידער צו פֿערליערען, גליקקליכער זינד דיאיעניגען, וועלכע גאַר קיינע בעקאָממען! ווענדע דאַהער דיינען אונווילּלען פֿערנער פֿאָן מיר אַב, האַלטע אויך מיינע טהראָנען אונד מיין אינברינזטיגעז פֿלעהען, אונד לאַס מיין געבעט ניכט לעער אויזגעהען. לאַס מיר קיין אונגליקק מעהר צוקאָממען אונד ערהאַלטע מיר דיא קינדער, דיא איך נאָך האַבע, אונד דיא איך נאָך האַבען זאָללטע. לאַס מיך פֿערנער אין פֿריידען מיט מיינער פֿאַמיליע בייזאַממען לעבען, אונד מיך מיינע קינדער אַללע ערליעהען לתורה לחופה ולמעשים טובים, אונד זיא וויעדער ערלעבען קינדער אונד קינדעזקינדער אין עושר וכבוד צו פֿערזאָרגען — אמן.

עה. דיעזע **תחנה** זאַגע יעדע פֿרויא, דיא פֿאָן איינער קראַנקהייט בעפֿאַללען ווירד.

ליעבער גאָטט! איך ביטטע דיך, שיקקע מיר אונד אַללען קראַנקען פֿאָן **כל ישראל** איינע רפואה שלמה, שענקע מיר מיינע יגענדיאַהרע אונד מאַכע מיך באַלד ווידער געזונד, דאַס איך נאָך לאַנגע פֿערבלייבע ביי מיינעם מאַננע אונד מיינען קינדערן. ליעבער גאָטט! ערבאַרמע דיך איבער מיך, וויא זיך איין פֿאַטער איבער זיינע קינדער ערבאַרמט; לאַס מיך ווידער צו מיינען קרעֶפֿטען קאָממען וויא פֿאָרהער: דען דוא ביזט יאַ דער גאָטט, דער העלפֿען קאַן. ליעבער גאָטט! בענים מיר אַללע יסורים, אונד ווענדע אַללע בעזע גזירות פֿאָן מיר אַב — אמן.

עו. דיעזע **תחנה** זאַגע יעדע פֿרויא, ווען גאָטט **ח״ו** איהרע קינדער מיט בלאַטטערן אָדער זאָנזטיגען קראַנקהייטען **שטראַפֿט**; אונד בעפֿאָר זיא דאַס זאַגט, געבע זיא עטוואַס אין דיא צדקה.

ליעבער גאָטט! דוא האַזט פֿערשפּראָכען דעניעניגען באַלד צו ערהערען, דער פֿיר איינען אַנדערן מיט **כונה** ביטטעט. — רבונו **של** עולם! וויא בעוועגט איזט מיין גאַנצעז איננערעז וועגען דעז **שמערצעז**, דען איך דיא קליינען קינדער דולדען זעהע אין דער קראַנקהייט, (היער נעננע זיא דיא קראַנקהייט מיט נאַמען) מיט דער דוא זיא היימזוכזט.

רבונו **של** עולם! וואַז האַבען דיא קליינען קינדער פֿערשולדען קעֶננען, דיא נאָך גאַר ניכט געזינדיגט האַבען? לאַס זיא דאָך לעבען, דאַמיט זיא דיינע ליעבע **תורה** לערנען; עררעטטע זיא פֿאָן דיעזער קראַנקהייט, אונד לאַס איהנען ניא ווידער עטוואַס בעֶזעז ווידערפֿאַהרען. זיעהע! וויא בעטריבט אונזער הערץ איזט וועגען דער ליידען דער אַרמען קינדער, אונד פֿער-ניכטע באַלד אַללע בעֶזע גזירות, דיא איבער זיא ערגאַנגען זיין מעֶכטען.

אל צדיק. לאַס דיא קראַנקען קינדער גענעזען דאַז גוטע אונד דיא פֿראָממיג-קייט דעריעניגען קינדער, וועלכע דיינע ליעבע **תורה** לערנען; לאַס זיא גענעזען דען פֿראָממען וואַנדעל איהרעז אורפֿאָטערז אברהם, דער דיר זיינען איינציגען זאָהן **יצחק** האַט אָפּפֿערן וואָללען, דעם דוא אַבער דאַן איינען **אוחך** פֿאָם הימ-מעל צוגעשיקקט האַזט, זיינען זאָהן **יצחק** צו רעטטען; זאָ **שיקקע** ליעבער גאָטט! אויך יעטצט גוטע **מלאכים**, דיא דיא קליינען קראַנקען קינדערן רעטטען זאָללען.

ליעבער גאָטט! טהוע באַלד מיט דען קראַנקען קינדערן נאָך דיינער גראָססען באַרמהערציגקייט, אונד רעטטע דיא אַרמען **שעֶפֿליין** פֿאָן אַללעם בעֶזען,

הייטע אונד יעדע צייט, גיב איהנען איהרע פאָריגע שטאָרקע ווידער, דאַמיט זיא ערלאַנגען ווערדען קאָננען צו דיינעם הייליגען דיענסטע אונד צום ערלערנען דיינער **תורה**. לאַס זיא לאַנגע לעבען, דאַמיט זיא פיעל גוטעס אויסאיבען קאָננען — אמן.

ען. דיעזע **תחנה** זאַגען דיא פרויען ראש השנה אונד יום **כפור**, וואָהרענד דער חזן עלינו לשבח זינגט.

עלינו לשבח לאדון הכל. עס איזט מיינע שולדיגקייט דיינען הייליגען נאַמען צו לאָבען בחיבה, אונד דיך אום דיינע באַרמהערציגקייט אַנצופלעהען; אָבוואָהל איך פעראונרייניגט בין מיט עבירות, בעל הרחמים נקראת ודרך תשובה הורית, דא ביזט יאַ באַרמהערציג געננאַננט אונד האַסט אונס געצייגט דען וועג דער **תשובה**; דאַרום קאָממע איך (פב"פ) יעצט פאָר דיינען האָכגעעהרטען נאַמען להתפלל על נפשי ועל עמי, צו ביטטען פיר מיך, מיינען מאַן אונד מיינע קינדער בכריעה והשתחויה. איך פאַללע אויף מיין אַנגעזיכט מיט אַנגסט אונד פורכט, אום דיינעם הייליגען נאַמען מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא! צו דאַנקען פיר דיא גנאַדע, דיא דוא מיר, מיינעם מאַננע אונד מיינען קינדערן ביז אויף דען הייטיגען טאַג ערצייגט האַסט. — אל מלך רחמים; לאַס מיך ווייטער דיינע גנאַדע אונד באַרמהערציגקייט געניעסען, עמפפאַנגע אונזערע **תפלות** מיט וואָהלגעפאַללען, וויל יעצט איין עת רצון איזט לפני **כסא כבודך**; פערלייהע אונזערע זינדען, וויא דוא משה רבינו ע"ה אין דיעזער הייליגען צייט פערציעהען האַסט, אינדעם דוא צו איהם זאַגטעסט: **סלחתי כדברך.** עמפפאַנגע אונזרע געבעטע וויא דוא עמפפאַנגען האַסט דיא געבעטע דער **חנה**, וועלכע זאַגטע: אשה קשת רוח אנכי. ואל תבוא במשפט עמנו, ריכטע אונס ניכט מיט שטרענגע; **כי לא יצדק לפניך כל חי**, דען קיין מענש קאַן ריין פאָר דיר ערשיינען. — ליעבער גאָטט! ווענדע מיר דיינע באַרמהערציגקייט צו, אונד זאָ אויך מיינעם מאַן אונד מיינען קינדערן, אונד טילגע אונזערע **עבירות** ברחמיך הרבים, אבל לא על ידי יסורים וחלאים רעים.

רבונו של עולם! וויא צערפליסט איזט מיין הערץ! ווען איך דער צייט געדענקע, דאַ דאַס **בית המקדש** שטאַנד, אונד דער **כהן** גדול דיא עבודה פערריכטעטע אים קדש הקדשים, דאַ ווורדע דער ראָטהע פאַדען אַם טהאָרע דעס **בית המקדש** וויס, אונד דיין פאָלק ישראל וואוסטע, דאַס דוא איהרע זינדען אַללע פערגעבען האַטטעסט. יעצט אָבער האָבען וויר בעונותינו הרבים קיין **בית המקדש** דיר דאַרצובריינגען, אַלז אונזערע **תפלות**; פערנים דאַהער מיינע **תפלות** מיט באַרמהערציגקייט. גיב מיר אונד מיינעם מאַן איין רייכליכעס אויסקאָממען, דאַמיט וויר אונטערשטיטצען קאָננען לומדי **תורה**, אונד צדקה געבען קאָננען לעניים ולאביונים כשרים. פותח את ידך, עפפנע דיינע האַנד אונד ערנאָהרע מיך אונד אַללע דיא מיינגען. אב הרחמים! יהיו לרצון אמרי פי. באַרמהערציגער פאַטער! מיינע וואָרטע מאָגען דיר געפאַללען, אונד זאָללטע איך וואָס אונרעכטעס פאָר דיר גע־רעדעט האַבען, בינה הגיגי, זאָ מערקע אויף מיינע וועהמיטהיגען געדאַנקען! דוא ביזט יאַ עושה **חסד** לאלפים, דער גנאַדע ערצייגט פיעלען טויזענדען. לאַס מיינע טהרענען ניכט אומזאָנסט געפלאָססען זיין, בויע איין **בית המקדש** במהרה בימינו, דאַס וויר דער ערלעבען צו זעהען דען **כהן** גדול דיא **עבודה** פערריכטען אים קדש הקדשים — אמן.

רעגיזטער.

זייטע

תחנה וואָהרענד דער חזן אנעים זמירות זינגט 3
א בקשה, ווען מאַן אין דיא שולע קאָממט 3
ב תחנה, אַבענדז אונד מאָרגענז נאַך מה טובו 4
ג תחנה, אַבענדז אונד מאָרגענז פֿריה פֿאָר מקדש את שמך ברבים 4
ד תחנה, „ „ אין שמע קולנו, פֿאָר שומע תפלה 5
ה תחנה, פֿיר גאַנץ אלול פֿאָרציגליך אַן ר"ה וי"כ פֿאָר בריך שמיה 5
ו תחנה, ביי'ם שופֿרבלאָזען אין אלול אונד אַן ר"ה . . . 6
ז תחנה, אַן פסח, שבועות, סוכות, ווען מאַן אויזהעבט . . 7
ח תחנה, פֿרייטאַג אַבענדז נאַך דעם ליכטאַנצינדען . . . 8
ט תחנה, זאָבאַלד דער מאַן פֿרייטאַג אַבענדז אויז דער שולע קאָממט 9
י תחנה, אַן מוצאי שבת נאַך הבדלה 10
יא תחנה, אַבענדז אונד מאָרגענז אין ש"ע פֿאָר קדושה . . 12
יב תחנה, פֿיר יעדען טאַג 12
יג תחנה, איינע אַנדערע, פֿיר יעדען טאַג 13
יד תחנה, אום פרנסה, יעדען טאַג, בעזאָנדערז ער"ח אונד יכ"ק 14
טו תחנה, אום זיך גוטע קינדער צו ערבעטען 17
טז תחנה, פֿיר יעדען טאַג 18
יז תחנה 19
יח תחנה 20
יט תחנה, אום רעכטשאַפֿפֿענע אונד גאָטטעזפֿירכטיגע קינדער צו ערציעהען 30
כ תחנה, ביי'ם אויפֿשטעהען נאַך דעם האָנדעוואַשען . . 31
כא תחנה, איינע אַנדערע נאַך דעם האָנדעוואַשען . . . 31
כב תחנה, פֿיר יעדען, עהע ער תפלה פֿערריכטעט . . . 37
כג תחנה, פֿאָר דעם שלאַפֿענגעהען אונד ביי'ם אויפֿשטעהען 39

זייטע

כד תחנה, פֿאָר דער תפלה, וואָבייא מאַן זיך ניעדערזעטצט 40
כה תחנה, אַן תענית צו מנחה 40
כו תחנה, אַן ר"ה ווען מאַן דיא ספר תורה אויזהעבט . . 41
כז תחנה, אַן יו"כ ווען מאַן דיא ס"ת אויזהעבט 42
דייטש קדיש 42
כח תחנה, נאַך יעדער תפלה 42
כט מזמור, נאַך דער תפלה צו זאַגען 43
ל תחנה, טאֶגליך נאַכֿדעם מאַן דען פֿאָרשטעהענדען מזמור
געזאַגט האַט 43
לא תחנה, פֿיר יעדען טאַג, וואָבייא מאַן עטוואַז אין דיא צדקה גיבט 43
לב תחנה, נאַך דער וידוי (כ"ג) פֿיר אַבענדז אונד מאָרגענז 45
לג תחנה, (מסירת מודעה), פֿיר אַבענדז אונד מאָרגענז . . 45
לד תחנה, פֿיר זאָננטאַג 46
לה תחנה, פֿיר מאָנטאַג 46
לו תחנה, פֿיר דיענזטאַג 47
לו תחנה, פֿיר מיטטוואָך 47
לז תחנה, פֿיר דאָננערזטאַג 48
לח תחנה, פֿיר פֿרייטאַג 48
לט תחנה, פֿיר שבת 49
מ תחנה, נאַך דעם א"ב פֿאַן תמניא אפי אין תהלים . . 50
מא תחנה, פֿיר יעדען טאַג 54
מב תחנה, פֿיר יעדען טאַג 54
מג תחנה, טאֶגליך אין דער שולע, בעזאָנדערז אַם תענית . 55
מד תחנה, פֿיר דען מאַן אונד דיא קינדער 56
מה תחנה, צום אֶפּטערן זאַגען 57
מו תחנה, ווען דער מאַן אויף רייזען איזט 57
מז תחנה, איינע אַנדערע, ווען דער מאַן אויף רייזען איזט . 58
מח תחנה, פֿיר יעדען טאַג 59
מט תחנה, פֿיר מאָנטאַג אונד דאָננערזטאַג אונד ער"ח . . 61
נ תחנה, טאֶגליך אום פרנסה, בעזאָנדערז אַם תענית אונד ער"ח 63
פרק שירה 64

זייטע:

נא תחנה, אויף עשרה בטבת 68
נב תחנה, אויף תענית אסתר 69
נג תחנה, אויף שבעה עשר בתמוז 69
נד תחנה, אויף תשעה באב 70
נה תחנה, ביי'ם ר"ח בענשען 71
נו תחנה, אויף ערב ראש חדש 73
נז תחנה, אויז ספר חסידים אַן איינעם פֿאַזטטאַג . . 75
נח תחנה, פֿיר יעדע אלמנה 75
נט תחנה, אויף יעדען טאַג דעז חדש אלול 75
ס תחנה, פֿאָן ר"ח אלול ביז נאַך יו"כ 76
סא וידוי אויף ר"ה אונד יו"כ 76
סב יהי רצון ביי'ם שופר בלאַזען 77
סג תחנה, וואֶהרענד דיא כהנים שלום זינגען 77
סד תחנה, אַן ערב יו"כ אַבענדז פֿאַר כ"נ 77
סה תחנה, אויף יו"כ 78
סו תחנה, פֿאַר לולב שיטטעלן 79
סז תחנה, אַן הושענא רבא נאַך דעם אַבשלאַגען דער הושענא 79
סח תחנה, וואֶהרענד דער שוואַנגערשאַפֿט 80
סט תחנה, אים זיעבענטען מאָנאַט דער שוואַנגערשאַפֿט . 80
ע תחנה, פֿיר איינע שוואַנגערע פֿרויא 81
עא תחנה, ווען איינע פֿרויא אין דאַז קינדבעטט געהט . . 82
עב תחנה, ווען מאַן דאַז קינד צור בעשניידונג טראֶגט . . 83
עג תחנה, ווען איינע פֿרויא אויז דעם קינדבעטט געהט . . 83
עד תחנה, ווען מאַן אונגליקקליך מיט קינדערן איזט . . . 83
עה תחנה, ווען מאַן פֿאָן איינער קראַנקהייט בעפֿאַללען ווירד 84
עו תחנה, ווען איין קינד מיט בלאַטטערן אָדער זאַנזטיגען
קראַנקהייטען געשטראַפֿט איזט 84
עז תחנה, אַן ר"ה אונד יו"כ וואֶהרענד דער חזן עלינו לשבח
זינגט 85